

V Bruselu dne 11.9.2013
COM(2013) 627 final

2013/0309 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se stanoví opatření týkající se jednotného evropského trhu elektronických komunikací a vytvoření propojeného kontinentu a kterým se mění směrnice 2002/20/ES, 2002/21/ES a 2002/22/ES a nařízení (ES) č. 1211/2009 a (EU) č. 531/2012

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2013) 331 final}

{SWD(2013) 332 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

1.1 Cíle návrhu

Evropa musí získat nové zdroje růstu, aby obnovila konkurenceschopnost, podpořila inovace a vytvořila nová pracovní místa. Celosvětové hospodářství směřuje k internetové ekonomice, a proto by informační a komunikační technologie měly být plně uznány jakožto zdroj inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění. Evropa si nemůže dovolit odmítat výhody propojených technologií, které v posledních letech vedly k více než 50% nárůstu produktivity ve všech odvětvích. Tyto technologie pomáhají vytvořit za dvě ztracená pracovní místa pět nových, jsou hnacím motorem nových inovativních služeb a ty, budou-li moci růst, rychle dosáhnou celosvětového měřítka. Jestliže odstraníme překážky růstu, které souvisejí s přetrvávající fragmentací trhu, bude to klíčový prvek k tomu, aby Evropa z této krize vyšla posílena. Tuto skutečnost vzala plně na vědomí i Evropská rada na svém jarním zasedání v roce 2013. Rada ve svých závěrečných uveřejněných závěrečných zprávu o zbývajících překážkách, které je třeba řešit, aby bylo zajištěno dotvoření plně funkčního jednotného digitálního trhu, včetně konkrétních opatření vedoucích ke zřízení jednotného trhu v oblasti informačních a komunikačních technologií v co nejkratší době.

Obecným cílem návrhu je posun směrem k jednotnému trhu elektronických komunikací, kde:

- občané i podniky budou mít přístup k službám elektronických komunikací bez ohledu na to, kde v Unii se tyto služby poskytují, a aniž by bylo přeshraniční fungování těchto služeb omezováno nebo vznikaly neodůvodněné dodatečné náklady,
- společnosti zajišťující sítě a poskytující služby elektronických komunikací tak budou moci činit a budou moci působit kdekoli v EU, kde mají provozovnu nebo kde se nacházejí jejich zákazníci.

Tento ambiciózní cíl je významný sám o sobě, zejména s ohledem na více než desetiletí unijních legislativních zásahů směřujících k liberalizaci a integraci těchto trhů. K dosažení těchto cílů je zapotřebí přijmout rychlá a rozhodná opatření, která vyplývají z tohoto návrhu a jsou nezbytná i z toho důvodu, že nějakou dobu potrvá, než některá z těchto opatření po svém schválení začnou vyvolávat očekávané účinky. Jednotný trh elektronických komunikací by podpořil hospodářskou soutěž, investice a inovace, pokud jde o sítě a služby, tím, že posílí integraci trhu a přeshraniční investice do sítí a do poskytování služeb. Navrhovaná specifická opatření by měla vést k vyšší úrovni hospodářské soutěže založené na kvalitě infrastruktury, jakož i ceně, k rozsáhlejší inovacím a diferenciacím, včetně obchodních vzorců, a ke snazšímu plánování obchodních a technických prvků rozhodnutí o investici, která se týkají vstupu na trh s bezdrátovými nebo pevnými službami a expanze na něm. Tato opatření proto posílí ostatní opatření přijatá za účelem podpory ambiciózních cílů v oblasti širokopásmového připojení, které vyplývají z Digitální agendy pro Evropu, a zároveň napomohou zřídit skutečný jednotný digitální trh, na němž se obsah, aplikace a další digitální služby mohou volně pohybovat. Posílená úroveň hospodářské soutěže založené na infrastruktuře a integrace v rámci Unie by také měly vést ke snižování překážek, a tudíž i potřeby regulace trhů elektronických komunikací *ex ante*. Z odvětví elektronických komunikací se postupem času stane naprosto běžné hospodářské odvětví, na které se vztahují horizontální předpisy a pravidla hospodářské soutěže.

Rostoucí dostupnost digitálních infrastruktur a služeb by vedla k větší volbě spotřebitelů a k nárůstu kvality služeb, bude se podílet na vytváření územní i sociální soudržnosti

a zároveň usnadní mobilitu v rámci EU. Pokud jde o digitální ekonomiku obecně, lepší fungování odvětví elektronických komunikací v rámci Unie by na druhou stranu mělo vést k větší volbě i kvalitě obchodních vstupů, které umožňují dosažení růstu produktivity souvisejícího s využíváním informačních a komunikačních technologií a zároveň vyplývajícího z modernizovaných veřejných služeb. Konečným cílem je podpořit evropskou konkurenceschopnost ve světě, jehož fungování i růst stále více závisí na digitální ekonomice.

Mezi problémy, které zbývá vyřešit v rámci integrace jednotného trhu, patří: za prvé, musí být odstraněny zbytečné překážky v režimu udělování oprávnění a v pravidlech platných pro poskytování služeb tak, aby oprávnění získané v jednom členském státě platilo ve všech členských státech a aby operátoři mohli poskytovat služby na základě jednotného a neměnného plnění regulačních povinností. Za druhé, je třeba zajistit větší harmonizaci přístupu k základním vstupům – tím, že mobilní operátoři budou mít zaručeny předvídatelné podmínky přidělování a koordinované časové rámce přístupu k bezdrátovému širokopásmovému spektru v celé EU; tím, že se v Evropě harmonizují způsoby pro přístup do pevných sítí, aby poskytovatelé mohli své služby snadněji poskytovat v rámci celého jednotného trhu. Za třetí, je nutné zaručit stejně vysokou úroveň ochrany spotřebitele v celé Unii a v tomto směru i jednotné obchodní podmínky, včetně opatření k postupnému zrušení příplatků za roamingové mobilní služby a zabezpečenému přístupu k otevřenému internetu. Jedná se o zjevné problémy a tento návrh na ně přináší zjevná řešení. Tyto problémy jsou z hlediska obchodního i investičního rozhodovacího procesu v tomto odvětví zásadní a musí být, pokud jde o blaho spotřebitelů, řešeny všechny najednou a nyní tak, aby se jednotný trh plně využil. Vedle těchto problémů se vyskytují i širší problémy týkající se budování jednotného digitálního trhu, jako jsou např. pravidla použitelná na obsah on-line.

Aby mohli Evropané těžit z nových inovativních vysoce kvalitních služeb, musí být investice do infrastruktury příští generace rychlejší. Pro fungování dynamického a konkurenčního trhu je klíčové adekvátní právní prostředí. Pro ty, kdo jsou připraveni investovat, musí nabízet přiměřenou rovnováhu mezi rizikem a ziskem. Může ukončit roztržičnost panující v poskytování služeb, takže z jejich výhod budou moci plně čerpat všechna průmyslová odvětví i uživatelé v celé EU. Na podporu těchto cílů Komise přijímá společně s tímto návrhem i doporučení k důslednému uplatňování povinnosti nediskriminace a k metodikám výpočtu nákladů s cílem podpořit hospodářskou soutěž a zlepšit podmínky pro investice do širokopásmové infrastruktury¹. Toto doporučení podpoří hospodářskou soutěž a zvýší investice do vysokorychlostních sítí dlouhodobou stabilizací cen za přístup ke kovové síti, zajištěním rovného přístupu k sítím zavedených operátorů pro žadatele usilující o přístup, čímž se zajistí rovné podmínky, a nastavením podmínek, za nichž už nebude garantována regulace cen přístupových sítí nové generace. Investoři do těchto sítí by tak měli větší svobodu objevovat vhodné strategie stanovování cen, aby si zabezpečili výnos i v prostředí konkurenčních infrastruktur, jako jsou regulované kovové sítě, v některých oblastech optické kabely a stále častěji mobilní sítě čtvrté generace.

Tento návrh je také zapotřebí zvážit v souvislosti s jinými iniciativami, které v této oblasti v současnosti probíhají. Návrh vychází z hlavních směrnic z roku 2002, které upravují poskytování elektronických komunikací a které byly pozměněny v roce 2009, a posouvá je kupředu tím, že zavádí přímo použitelné právní předpisy, které budou fungovat ve spojení s ustanoveními směrnic ohledně takových prvků, jako je oprávnění, přidělení spektra a přístup k sítím. Schválený návrh vychází z návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění sítí vysokorychlostních elektronických

¹ COM [insert final reference].

komunikací², který předložila Komise a který využíval stejný přístup, tj. v rámci jediného nástroje řešil řadu regulatorních cenových prvků v různých fázích investičního procesu do sítí, což dohromady umožňuje snížení celkových nákladů na zavádění širokopásmového připojení až o 30 %. Tento návrh se rovněž přijímá s vědomím, že doporučení Komise o relevantních trzích³ má být v roce 2014 přezkoumáno a přípravné práce na tomto přezkumu již značně pokročily. Rychlé přijetí a provádění tohoto návrhu by mohlo umožnit snížení počtu nebo rozsahu trhů, na které se vztahuje regulace *ex ante*, jakožto součást výhledové analýzy vývoje hospodářské soutěže na jednotném trhu.

1.2 Obecné souvislosti

Na jednotném evropském trhu dnes vzniká mnoho nových on-line digitálních služeb a aplikací. Příležitosti k růstu a inovacím jsou dnes často digitální v prakticky všech odvětvích hospodářství, která zahrnují automobilový průmysl (propojené automobily), energetiku (inteligentní energetické sítě) i veřejnou správu (elektronickou veřejnou správu) a obecné služby (elektronické zdravotnictví). K provozování téměř všech druhů podnikatelské činnosti, od malých začínajících podniků po velké společnosti, je nutný přístup k těm nejmodernějším službám a infrastruktuře. Celý tento ekosystém je závislý na konektivitě poskytované sítěmi elektronických komunikací.

Dnešní Evropa je rozdělena na 28 jednotlivých vnitrostátních komunikačních trhů s omezeným počtem hráčů. V důsledku toho nemá žádný operátor účast na trzích ve více než polovině členských států, účast většiny z nich je mnohem menší, a trh s 510 miliony zákazníků tak obsluhuje více než 200 operátorů. Pravidla EU týkající se například udělování oprávnění, podmínek regulace, přidělování rádiového spektra a ochrany spotřebitele jsou uplatňována různými způsoby. Tato nejednotnost vytváří pro operátory, kteří chtějí poskytovat přeshraniční služby, překážky ve vstupu na trh, zvyšuje jejich náklady a brání tak jejich expanzi. To je v silném rozporu s USA nebo Čínou, kde existují jednotné trhy s 330 a 1 400 miliony zákazníků, které jsou obsluhovány čtyřmi až pěti velkými operátory, a platí zde jednotné právní předpisy, jediný systém udělování licencí a jediná politika týkající se spektra.

Úspory z rozsahu a nové příležitosti k růstu mohou zvýšit návratnost investic do vysokorychlostních sítí a mohou být zároveň hnacím motorem hospodářské soutěže a mohou posílit celosvětovou konkurenceschopnost. Operátoři v EU však nemohou těchto výhod dostatečně využívat. V jiných částech světa se digitální ekonomice věnuje značné úsilí a proudí do ní velké investice, které přinášejí zisky jak investorům, tak spotřebitelům, v Evropě však tato modernizace postupuje příliš pomalu.

Vzhledem k roztržštěným vnitrostátním trhům spotřebitele současně omezuje menší výběr a služby, jež jsou méně inovativní a méně kvalitní, přičemž nadále platí vysoké ceny za volání do zahraničí či roaming v rámci EU. To znamená, že nejsou schopni využívat potenciálně dostupných digitálních služeb naplno.

V důsledku toho Evropa přichází o významný potenciální zdroj růstu. Ve světě, kde jsou informační a komunikační technologie všudypřítomné, podlamuje roztržštěný trh elektronických komunikací efektivitu a produktivitu celé ekonomiky. Nevyužitý potenciál jednotného evropského trhu elektronických komunikací se odhaduje až na 0,9 % HDP neboli

² COM(2013) 147.

³ Úř. věst. L 344, 28.12.2007, s. 65.

110 miliard EUR ročně⁴. Jen přínosy jednotného trhu korporátních komunikačních služeb jsou vyčísleny na téměř 90 miliard EUR ročně⁵.

Kvalitní trh s telekomunikacemi podporuje širší digitální ekonomiku, jejíž dynamika se odráží v udržitelném růstu zaměstnanosti. K dokreslení rozsahu a robustnosti této širší ekonomiky je třeba uvést, že v EU pracují více než 4 miliony odborníků v oblasti IKT a řada z nich navzdory recesi zaznamenává růst. V širším ekonomickém kontextu by zvýšení investic do ICT, zlepšení počítačové gramotnosti pracovníků a úprava podmínek internetového hospodářství mohlo nastartovat růst HDP o dalších 5 % do roku 2020⁶ a vytvořit 3,8 milionu pracovních míst⁷.

Překážky v oblasti elektronických komunikací brání čerpání výhod, které nabízejí celoevropské služby: lepší kvality, úspor z rozsahu, větších investic, větší efektivity a silnější vyjednávací pozice. To negativně ovlivňuje širší digitální ekosystém včetně evropských výrobců zařízení a poskytovatelů obsahu i aplikací, začínajících podniků i vlád. Dopadá také na odvětví ekonomiky, jako jsou bankovníctví, automobilový průmysl, logistika, maloobchod, zdravotnictví, energetika nebo doprava, které se při zvyšování své konkurenceschopnosti spoléhají na konektivitu, například prostřednictvím cloud computingu, propojených objektů a poskytování integrovaných služeb.

1.3 Politické souvislosti

Jedna ze stěžejních iniciativ strategie Evropa 2020 – Digitální agenda pro Evropu – tuto zásadní úlohu ICT a síťové konektivity již naznačila. Přináší řadu iniciativ na podporu investic, posílení hospodářské soutěže a snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí, aby měli všichni Evropané přístup k rychlému širokopásmovému připojení. Komise rovněž spustila projekt Velké koalice pro digitální pracovní místa věnovaný potenciálu tohoto odvětví z hlediska zaměstnanosti.

Dále Komise realizuje iniciativy, které mají zajistit „jednotný digitální trh“ a prosazovat on-line obsah, včetně elektronického obchodování a elektronické veřejné správy (e-governmentu), navrhla reformu nařízení EU o ochraně údajů s cílem chránit soukromí občanů při současném usnadňování inovací a podnikání v rámci jednotného trhu a také strategii na podporu kybernetické bezpečnosti a obranu kritických infrastruktur a sítí EU, včetně návrhu směrnice o bezpečnosti sítí a informací⁸, který významným způsobem podporuje důvěru občanů a spotřebitelů v on-line prostředí.

Posun směrem k jednotnému trhu s elektronickými komunikacemi by podpořil ekosystém jednotného digitálního trhu. Součástí takového trhu by byla nejen moderní infrastruktura, ale také inovativní a bezpečné digitální služby.

Evropská rada si je této skutečnosti vědoma, a proto na svém jarním zasedání v roce 2013 zdůraznila význam jednotného digitálního trhu pro růst a vyzvala Komisi, aby co nejdříve (včas pro říjnové zasedání Evropské rady) předložila konkrétní opatření k vytvoření

⁴ *Steps towards a truly internal market for e-communications in the run-up to 2020* (Kroky směrem ke skutečnému vnitřnímu trhu s elektronickými komunikacemi do roku 2020), Ecorys, TU Delft a TNO, 2012.

⁵ *Business communications, economic growth and the competitive challenge* (Obchodní komunikace, ekonomický růst a konkurenční výzvy), WIK, 2012.

⁶ *Capturing the ICT dividend*, Oxford Economics Research, 2011.

⁷ *Quantitative estimates of the demand for cloud computing in Europe and the likely barriers to take-up* (Kvantitativní odhady poptávky po cloud computingu v Evropě a pravděpodobné překážky jeho zavádění), IDC, 2012.

⁸ COM(2013) 48.

jednotného trhu v oblasti ICT. Tento návrh, společně s doporučením Komise k důslednému uplatňování povinnosti nediskriminace a k metodikám výpočtu nákladů s cílem podpořit hospodářskou soutěž a zlepšit podmínky pro investice do širokopásmové infrastruktury, tvoří soubor vyvážených opatření zaměřených posun směrem k jednotnému trhu v oblasti telekomunikací a podporu investic.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

2.1 Stanoviska zúčastněných stran

Vzhledem k tomu, že Evropská rada stanovila v závěrech ze svého jarního zasedání nutnost předložit konkrétní návrhy ještě před jejím říjnovým zasedáním, byly veřejné konzultace vedeny s ohledem na tento napjatý harmonogram. Kromě zvláštních formálních a dalších konzultací se Komise aktivně zapojila do práce celé řady organizací zúčastněných stran s cílem posoudit obecný stav trhu elektronických komunikací a způsoby vytvoření jednotného trhu. Oslovila zúčastněné subjekty zastupující všechna průmyslová odvětví, spotřebitelské organizace, občanské společnosti, vnitrostátní regulační orgány a vlády členských států, které jí předložily své podněty.

Komise kromě toho zorganizovala několik konzultačních akcí, jichž se zúčastnily strany zastupující všechny segmenty průmyslu, spotřebitelů a občanské společnosti⁹. Konzultace ukázaly, že velká většina zúčastněných stran s Komisí a její analýzou problému souhlasí a uznává, že je třeba neprodleně jednat.

Diskuse byly dále vedeny i v Evropském parlamentu a v rámci Rady ministrů (Rada pro dopravu, telekomunikace a energetiku). Při jednání v Radě se většina zástupců shodla, pokud jde o analýzu problému a potřebu přijmout opatření nutná k posunu směrem k jednotnému trhu s cílem ochránit nebo zlepšit hospodářskou soutěž a volbu spotřebitelů, řešit neutralitu sítě a roamingu a zamezit regulatorní arbitráži, přičemž je zapotřebí zajistit větší jednotnost regulace, a to i v oblasti správy spektra, a vyhnout se zároveň nadměrné centralizaci pravomocí. Z diskusí v Evropském parlamentu vyplynula silná podpora, pokud jde o hlavní dopad návrhu Komise, a tyto diskuse především zdůraznily nutnost odstranit roaming jakožto součást jednotného trhu elektronických komunikací a zavést vysokou úroveň ochrany spotřebitele a jasná pravidla týkající se neutrality sítě.

2.2 Odborné konzultace

V roce 2012 byla dokončena velká studie nazvaná „Kroky směrem ke skutečnému vnitřnímu trhu s elektronickými komunikacemi“, rovněž známá jako „náklady neexistence evropské dimenze v telekomunikacích“¹⁰. Studie posoudila stav jednotného trhu elektronických komunikací EU a vypracovala odhad ekonomického potenciálu jednotného trhu.

Kromě toho použila Komise i mnoho dalších podkladů, jako jsou každoroční srovnávací přehled pokroku v oblasti digitální agendy a ekonomické studie GŘ ECFIN,

⁹ Veřejná informační schůzka se konkrétně uskutečnila v Bruselu dne 17. června 2013. Další akce se konala v rámci výročního shromáždění k Digitální agendě, a to dne 19. června 2013 v Dublinu.

¹⁰ *Steps towards a truly internal market for e-communications in the run-up to 2020* (Kroky směrem ke skutečnému vnitřnímu trhu s elektronickými komunikacemi do roku 2020), Ecorys, TU Delft a TNO, 2012.

např. o roztržitosti trhu telekomunikačních služeb v Evropě¹¹. Konzultační mechanismus EU na základě předpisového rámce zdůraznil rovněž nejednotnost postupů vnitrostátních regulačních orgánů při regulaci relevantních trhů. Kromě toho Komise v rámci programu politiky rádiového spektra odhalila značnou nejednotnost, pokud jde o udělování oprávnění a zpřístupňování pásem rádiového spektra pro technologicky neutrální způsoby využití v jednotlivých členských státech, zejména z hlediska daných podmínek a časového rámce.

2.3 Posouzení dopadů navrhovaného nařízení

V souladu se svou politikou zlepšování právní úpravy provedla Komise posouzení dopadů různých alternativ politických opatření.

Roztržitost předpisů souvisí především s hlavními požadavky, které jsou specifické pro jednotlivá odvětví, na poskytování elektronických komunikací podle práva EU (oprávnění, přístup k pevným i bezdrátovým vstupům, soulad s pravidly na ochranu koncových uživatelů). I když má každý z těchto prvků velmi odlišné vlastnosti a řešení této roztržitosti budou muset být různá, řešení těchto prvků je zásadní k tomu, aby se překonaly hlavní překážky působící na integrované zajišťování sítí elektronických komunikací a poskytování těchto služeb v Unii. Posouzení možných řešení bylo především rozděleno na několik částí s odkazem na a) překážky související s vnitrostátními režimy udělování oprávnění, které souvisejí s nejednotností regulačních postupů využívaných vnitrostátními regulačními orgány, b) nedostatek koordinace při přidělování spektra a při stanovení podmínek v této oblasti, jakož i regulační nejistotu, pokud jde o dostupnost frekvencí, c) nedostatek velkoobchodních produktů, které umožňují poskytování služeb, jež využívají sítě jiných operátorů s jednotnou úrovní interoperability služeb, v rámci nápravných opatření na trhu nebo recipročních ujednání, d) roztržitost pravidel na ochranu spotřebitele, která vede k nejednotné úrovni ochrany spotřebitele a k odlišným obchodním podmínkám, včetně vysoké ceny roamingu a mezinárodního volání i blokáce nebo omezení služeb.

Za účelem řešení těchto zdrojů roztržitosti byly k další analýze vybrány tři možnosti politiky: První možnost byla založena na předpisovém rámci pro elektronické komunikace ve stávající podobě. Druhá možnost zvažovala jediný legislativní nástroj (nařízení), který by předpisový rámec upravoval pouze v míře nutné pro účely jednotného trhu elektronických komunikací EU, a to pomocí lepší koordinace na úrovni EU. Třetí možnost vycházela z druhé uvedené možnosti, avšak nahrazovala stávající strukturu řízení jediným evropským regulačním orgánem, tak aby byla regulace plně koordinovaná.

Všechny možnosti politiky byly posouzeny z hlediska účinnosti, pokud jde o dosahování cílů politiky, s důrazem na náklady a přínosy ze strany poptávky i nabídky včetně dopadu na strukturu odvětví elektronických komunikací v EU, ekonomiku, zaměstnanost, spotřebitelský přebytek a životní prostředí.

Zpráva o posouzení dopadů dospěla k závěru, že nejlepší dostupnou možností je druhá možnost. Cílem jednotného evropského oprávnění je především snížení administrativní zátěže kladené na evropské operátory a toto oprávnění by zajistilo jednotnost v přístupu k právním předpisům.

Koordinace využívání rádiového spektra v rámci jednotného trhu zajistí synchronizovanou dostupnost vstupů spektra a uplatňování jednotných podmínek souvisejících s využíváním spektra v rámci Evropy, čímž zajistí jeho účinné využívání. Současně by to podpořilo

¹¹ Evropská komise, *European Economy Occasional Papers 129: Market Functioning in Network Industries - Electronic Communications, Energy and Transport* (Fungování trhu v síťových odvětvích – elektronické komunikace, energetika a doprava), 2013.

předvídatelné investiční prostředí v oblasti vysokorychlostních sítí, včetně jejich širokého územního pokrytí, což také představuje dlouhodobý zájem koncových uživatelů.

Dostupnost standardizovaných velkoobchodních produktů přístupu na úrovni EU, jakož i případné nápravné opatření značné tržní síly, umožní operátorům pevných sítí poskytovat svým zákazníkům služby v oblasti konektivity v rámci Unie a zajistit vysokou kvalitu těchto služeb. Očekává se, že tato dostupnost bude mít pozitivní dopad na investice, zejména na investice realizované přes hranice členských států, a jednotlivým společnostem usnadní vstup na nové trhy tak, aby reagovaly na poptávku svých zákazníků, přičemž využívají produkty přístupu s vysokým standardem kvality, čímž se posiluje hospodářská soutěž a vyžaduje, aby operátoři investicemi do infrastruktury a služeb zlepšovali své nabídky.

Společná pravidla o kvalitě služeb zajistí svobodu uživatelů, pokud jde o přístup k službám a aplikacím, které si zvolili, na základě jasných smluvních podmínek v rámci Unie, aniž by byl jejich přístup k internetu neodůvodněně blokován nebo omezován. Tato pravidla současně zajistí možnost získat specializované služby, pokud jde o poskytování specifického obsahu, aplikací a služeb s posílenou kvalitou služeb. Posílená transparentnost a práva vyplývající ze smluv by zaručily ohled na zájem spotřebitelů, pokud jde o vysokou kvalitu a spolehlivost služeb, a posílí soutěžní dynamiku trhu.

V neposlední řadě je cílem opatření týkajících se neodůvodněných cenových rozdílů mezi domácím voláním a voláním v rámci EU a opatření usnadňujících poskytování nabídek „roaming jako doma“ prostřednictvím dohod o roamingu zrušit neodůvodněné dodatečné náklady na služby elektronických komunikací poskytované přes hranice.

Z toho vyplývá závěr, že by tato možnost posílila předvídatelnost a transparentnost práva nejefektivněji a z časového hlediska nejlépe. K důslednějšímu sbližování by měly napomoci zejména větší konkurence na trhu, více společných provozních podmínek (přístup k vstupním údajům, pravidla určená výlučně pro spotřebitele) i předávání výhod z rozsahu díky elasticitě spotřebitelských cen nebo konkurenčnímu tlaku. Větší konkurenční tlak, který přináší pobídky k rozmanité nabídce, a větší výhody z rozsahu, lepší předvídatelnost v oblasti právních předpisů a dokonalejší prostředí pro širokou distribuci inovativních služeb by společně měly postupně zlepšovat investiční prostředí. I když se očekává, že tyto návrhy budou mít kladný dopad na tvorbu pracovních míst, jejich přesné sociální a ekonomické dopady nelze v této fázi přesně posoudit. Komise bude těmto otázkám věnovat náležitou pozornost při monitorování a hodnocení právních předpisů.

Oproti upřednostňované možnosti by na základě možnosti 1 (použití stávajícího rámce) a možnosti 3 (dokončit změnu regulatorního řízení celoevropských služeb) bylo zapotřebí navíc tři až pět let, aby se dosáhlo požadovaného výsledku, přičemž by došlo ke ztrátě potenciálního růstu HDP až o 3,7 % v období 2015–2020.

Také k dosažení účinků této možnosti a naplnění všech jejích konkrétních cílů je potřeba nejméně času, a proto nabízí ze všech zvažovaných možností největší ekonomické a sociální přínosy.

Výbor pro posouzení dopadů vydal stanovisko k návrhu zprávy o posouzení dopadů dne 6. září 2013.

Zpráva o posouzení dopadů a její shrnutí je zveřejněna spolu s tímto návrhem.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

3.1 Právní základ

Návrh se zakládá na článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie, neboť se týká vnitřního trhu elektronických komunikací a jeho fungování.

3.2 Subsidiarita

Stávající předpisový rámec není pro úplné naplnění svého cíle, tedy vytvoření jednotného trhu elektronických komunikací, dostačující. Vnitrostátní předpisy jednotlivých členských států jsou sice kompatibilní se stávajícím předpisovým rámcem EU, nicméně rozdíl mezi nimi vytvářejí překážky provozování a využívání služeb přes hranice a tím omezují svobodu poskytování elektronických komunikací zaručovanou právem EU, což má přímý dopad na fungování vnitřního trhu. Členské státy nemají ani pravomoc ani motivaci stávající právní prostředí měnit.

K odstranění základních příčin problému jsou nutná opatření na úrovni EU. Za prvé, stávající roztržičnost, která je důsledkem různých systémů oprávnění na úrovni jednotlivých členských států, se nahrazuje zavedením jednotného evropského oprávnění. Systém jednotného evropského oprávnění spojený s dohledem nad pozastavením či odnětím oprávnění ze strany domovského státu by usnadnil registraci evropských operátorů a koordinaci nejzávažnějších souvisejících donucovacích opatření. Návrh zaručuje těmto společně větší právní jednotnost a předvídatelnost, neboť dává Komisi pravomoc požadovat od vnitrostátních regulačních orgánů, aby stáhly navrhovaná nápravná opatření, která by byla v rozporu s právem EU. Návrh by zajistil mnohem větší sblížení podmínek regulace přístupu k pevným a bezdrátovým vstupům umožňujícím poskytování služeb celoevropského rozsahu. Úplná harmonizace práv koncových uživatelů zajišťuje, aby občané a poskytovatelé služeb v celé EU měli podobná práva a povinnosti, zejména možnost nabízet a využívat služby bez ohledu na hranice států.

Zůstává zachována zásada subsidiarity, neboť intervence EU se omezí na míru nezbytnou k odstranění konkrétních omezení vnitřního trhu.

Jednotné evropské oprávnění je především k dispozici těm operátorům, již hodlají vykonávat svou činnost v celoevropském měřítku, a regulační povinnosti, které jsou ze své podstaty vázány na místo, kde se nachází síť nebo poskytuje služba, budou i nadále záležet na rozhodnutí vnitrostátního regulačního orgánu příslušného členského státu. Zisky z přidělování spektra budou i nadále plynout příslušnému členskému státu, i když podrobnější regulační zásady týkající se využívání spektra, které doplňují hlavní cíle zakotvené v regulačním rámci EU, nadále ponechávají členským státům prostor pro volné uvážení při rozhodování o jednotlivých podrobnostech. Podobně je tomu u plnění oznamovacích povinností vůči Komisi v oblasti spektra. Postup tohoto oznámení je založen na kontrole souladu právních předpisů, aniž by Komise přejímala diskreční pravomoci daného členského státu, a uplatňují se na něj i další záruky, jako je např. přezkumný postup v rámci postupu projednávání ve výborech. Rozšíření působnosti obecného uživatelského oprávnění na bezdrátové přístupové body malého dosahu se vztahuje pouze na nenápadné body s malým výkonem přísně vymezené v prováděcích opatřeních. V pravomoci vnitrostátních regulačních orgánů členského státu, v němž se daná síť nachází, v neposlední řadě zůstává zavádění evropských produktů virtuálního přístupu, které následuje po analýze trhu vycházející ze stávajícího rámce, a současně harmonizace produktů virtuálního přístupu využívá stejný mechanismus jako produkty velkoobchodního fyzického přístupu, což je již upraveno ve stávajícím rámci.

3.3 Proporcionalita

Opatření na úrovni EU se omezují pouze na míru nezbytnou k dosažení vytčených cílů. Opatření se zaměří na odstraňování jednoznačných nedostatků jednotného trhu s pouze minimálními nezbytnými změnami stávajícího předpisového rámce, které jsou zapotřebí

s ohledem na vytvoření podmínek pro to, aby se na evropské úrovni rozvíjely nové přeshraniční trhy elektronických komunikací. Tato činnost by umožnila splnění dvojího cíle jednotného trhu, a to svobody poskytovat a svobody využívat služby elektronických komunikací. Zároveň vzhledem k tomu, že velká část stávajícího regulačního rámce zůstává stejná, včetně způsobu, jakým vnitrostátní regulační orgány dohlížejí nad fungováním trhu, tato činnost nenarušuje operace těch operátorů, kteří se rozhodnou, že si zachovají národní (nebo místní) rozměr.

Rozvoj nových přeshraničních trhů by měl navíc probíhat v souladu se zásadou „zlepšování právní úpravy“, tj. jestliže se prokáže, že trhy jsou v rámci integrovaného evropského kontextu konkurenceschopné, postupně se sníží regulační zátěž; to vše v souladu s pravomocemi vnitrostátních regulačních orgánů v oblasti dohledu a s uplatněním kontroly hospodářské soutěže *ex post*. Přínos spočívá v tom, že by vnitrostátní regulační orgány měly nejlepší pozici, aby zohlednily specifika daného státu při i) regulaci přístupu k fyzickým infrastrukturám, které jsou vzhledem k svému charakteru zeměpisně omezeny na celostátní nebo regionální úroveň, ii) a při řešení otázek spotřebitelů v národních souvislostech (především v jejich jazyce).

Navrhovaná opatření nebudou proto zahrnovat významné změny v řízení ani přesun pravomocí na úroveň EU prostřednictvím například evropského regulačního orgánu nebo celoevropského systému udělování licencí k rádiovému spektru.

Díky navrhovaným řešením budou moci příslušné zúčastněné strany co nejdříve a co nejúčinněji využívat synergie velkého jednotného trhu a zmírnit nedostatky ve svých provozních činnostech a investicích. Návrh současně těm operátorům, kteří se rozhodnou pro poskytování služeb v jediném členském státě, zaručuje kontinuitu stávajících pravidel a zároveň nabízí dokonalejší a jasnější pravidla týkající se práv konečných uživatelů a předvídatelnější prostředí pro přístup k vstupům daného spektra a k vysoce kvalitním produktům přístupu k fixním sítím.

3.4 Základní práva

Návrh byl posouzen z hlediska dopadu na základní práva, jako je svoboda projevu a informací, svoboda podnikání, nediskriminace, ochrana spotřebitele a ochrana osobních údajů. Nařízení zejména zajistí bezpečný přístup k otevřenému internetu; přináší vysokou úroveň plně harmonizovaných uživatelských práv, větší svobodu podnikání v evropském měřítku a časem by mělo vést ke snížení regulace v tomto odvětví.

3.5 Volba nástroje

Komise navrhuje jako vhodný nástroj nařízení, které doplňuje stávající předpisový rámec pro elektronické komunikace, a tedy zaručuje odstranění omezení jednotného trhu. Zahrnuje konkrétní přímo použitelná práva a povinnosti poskytovatelů a konečných uživatelů a také mechanismy koordinace týkající se určitých vstupů na evropské úrovni s cílem usnadnit přeshraniční poskytování služeb elektronických komunikací. Nařízení má význam např. v oblasti, jako jsou otevřený internet a řízení provozu, kde je opravdu společný přístup zapotřebí k tomu, aby se od počátku vyloučily aktuální tendence směřující k jednotlivým vnitrostátním řešením a aby se umožnila integrovaná správa sítě i rozvoj on-line obsahu, aplikací a služeb, jež lze v rámci Unie zpřístupnit jednotným způsobem.

3.6 Struktura návrhu a hlavní práva a povinnosti

Obecná ustanovení (kapitola I, články 1 a 2)

Kapitola 1 obsahuje obecná ustanovení a příslušné definice. Zavádí zásady regulace, jimiž by se měly řídit příslušné regulační orgány při uplatňování tohoto nařízení ve spojení s ustanoveními stávajícího předpisového rámce.

Jednotné evropské oprávnění (kapitola II, články 3 až 7)

V současné době musí mít operátoři, kteří chtějí poskytovat služby v několika členských státech, odpovídající oprávnění pro každý z těchto států. Nařízení zavádí jednotné evropské oprávnění vydávané na základě jednotného systému oznamování v členském státě, v němž má evropský poskytovatel elektronických komunikací hlavní provozovnu (tedy v domovském státě), a stanoví příslušné podmínky. Pozastavování, případně odnímání jednotných evropských oprávnění je v pravomoci domovského státu. Držitelé jednotného evropského oprávnění mají z hlediska regulace nárok na stejné zacházení v obdobných situacích ve všech členských státech a nové subjekty a menší přeshraniční operátoři jsou osvobozeni od správních poplatků a příspěvků na financování univerzální služby v členských státech, které nejsou jejich domovským státem (tedy v hostitelských státech). Držitelé jednotného evropského oprávnění budou v rámci Evropy poskytovat své služby na základě jednotnějšího uplatňování regulačních povinností.

Jednotné evropské oprávnění tak zmírní zbytečnou administrativní zátěž a zaručí evropským poskytovatelům jednotnější práva a povinnosti při provozování jejich činnosti v celé EU a dosahování úspor z rozsahu.

Evropské vstupy (kapitola III)

Oddíl 1 (články 8 až 16)

Mobilním operátorům v Evropě dnes chybí nezbytná předvídatelnost, pokud jde o dostupnost rádiového spektra v EU, a musí se vypořádat s rozdílnými podmínkami jeho přidělování. Obtížněji se proto vytvářejí dlouhodobé plány, realizují přeshraniční investice a konečně i expanduje. Tato nejednotnost vede k tomu, že výrobci zařízení přizpůsobují své produkty pro jiné trhy, které nabízejí perspektivu většího rozsahu a růstu. K ukončení této neudržitelné situace musí dojít k harmonizaci vstupů týkajících se rádiového spektra, a to:

- definováním společných regulačních zásad použitelných pro členské státy při definování podmínek využívání rádiového spektra harmonizovaného pro bezdrátové širokopásmové komunikace,
- zmocněním Komise k přijímání prováděcích aktů s cílem harmonizovat dostupnost rádiového spektra, lhůty pro přidělení a dobu platnosti práv k využívání rádiového spektra,
- pomocí konzultačního mechanismu umožňujícího Komisi, aby přezkoumala navrhovaná vnitrostátní opatření týkající se přidělování a využívání rádiového spektra,
- zjednodušením podmínek pro zavádění a poskytování bezdrátového širokopásmového přístupu s malým výkonem (Wi-Fi, malé buňky) s cílem posílit hospodářskou soutěž a zmírnit přetížení sítě.

Oddíl 2 (články 17 až 20)

Harmonizovaný vysoce kvalitní virtuální přístup k pevným sítím by usnadnil vstup na trh a přeshraniční poskytování služeb jak koncovým uživatelům, tak podnikům, a oživil by hospodářskou soutěž a investice. Produkty virtuálního přístupu k pevným sítím jsou dnes v EU definovány různými způsoby. Virtuální přístup k pevným sítím pro přeshraniční poskytování služeb je harmonizovaný prostřednictvím:

- nadefinování společných vlastností produktů virtuálního širokopásmového přístupu harmonizovaných na úrovni EU (virtuální zpřístupnění, IP bitový tok a koncové segmenty pronajatých okruhů), jsou-li jimi pověřeni operátoři s významnou tržní silou,
- v souladu s tím se po vnitrostátních regulačních orgánech požaduje, aby zohlednily zavedení těchto harmonizovaných přístupových produktů při ukládání regulačních nápravných opatření a věnovaly přitom náležitou pozornost stávajícím konkurenčním podmínkám a investicím v oblasti infrastruktury a jednotným požadavkům na přiměřenost. Návrh rovněž odráží dřívější rozhodovací praxi, a sice v ustanovení spojujícím zohlednění kontrolní povinnosti týkající se velkoobchodních cen přístupových sítí nové generace s konkurenčními tlaky ze strany alternativních infrastruktur, účinnými zárukami nediskriminačního přístupu a úrovní konkurence v sektoru maloobchodu, pokud jde o cenu, výběr a kvalitu,
- práva poskytovatelů elektronických komunikací nabízet harmonizované produkty připojení se zaručenou kvalitou služeb a mít k nim přístup za přiměřených podmínek s cílem umožnit vznik nových typů on-line služeb.

Práva koncových uživatelů (kapitola IV, články 21 až 29)

Jak poskytovatelé elektronických komunikací, tak koncoví uživatelé čelí v Evropě nejednotným právním předpisům o právech koncových uživatelů, což vede k různé úrovni ochrany a množství odlišných předpisů, které musí v jednotlivých členských státech splňovat. Tato roztržitost je nákladná pro operátory, nevyhovující pro koncové uživatele a v konečném důsledku brání přeshraničnímu poskytování služeb a negativně ovlivňuje ochotu koncových uživatelů tyto služby používat. Aby byla v celé EU zaručena odpovídající úroveň ochrany spotřebitele, harmonizují se pravidla upravující práva koncových uživatelů, včetně:

- nediskriminace mezi určitými vnitrostátními a unijními (mezinárodními) komunikacemi (neexistuje-li k rozdílům objektivní důvod),
- povinných předmluvních a smluvních informací,
- větší transparentnosti a zařízení pro to, aby nedocházelo k „šokům z vyúčtování“,
- práva bezplatně vypovědět smlouvu po uplynutí šesti měsíců (s výjimkou úhrady případné zůstatkové hodnoty za dotované zařízení nebo jiné zvláštní nabídky),
- povinnosti poskytovatelů poskytovat neomezené připojení ke všem obsahům, aplikacím nebo službám využívaným koncovými uživateli (označováno také jako neutralita sítě) při současné regulaci používání opatření týkajících se řízení provozu ze strany operátorů ve vztahu k obecnému přístupu k internetu. Zároveň se upřesňuje právní rámec upravující specializované služby vyšší kvality.

Usnadnění změny poskytovatele (kapitola V, článek 30)

Lepší pravidla pro změnu poskytovatele usnadňují poskytovatelům elektronických komunikací vstup na trh a posilují hospodářskou soutěž mezi nimi a umožňují koncovým uživatelům snadnější volbu poskytovatele, který nejlépe splňuje jejich konkrétní potřeby. Zavádějí se harmonizované zásady změny poskytovatele, jako je nákladová orientace, provedení příslušných úkonů přijímajícím poskytovatelem a automatické ukončení smlouvy s předávajícím poskytovatelem.

Organizační a závěrečná ustanovení (kapitola VI, články 31 až 40)

Tato kapitola obsahuje obecná ustanovení týkající se sankčních pravomocí příslušných vnitrostátních orgánů a pravidla týkající se pravomoci Komise přijímat akty v přenesené pravomoci nebo prováděcí akty.

Stanoví rovněž změny rámcových směrnic a nařízení o roamingu a sdružení BEREC. Zejména pak, s ohledem na regulaci trhu *ex ante* a vzhledem k tomu, že jednotlivé vnitrostátní regulační orgány zůstávají odpovědné za své vnitrostátní trhy, se změny zaměřují na to, aby posuzování trhů a ukládání regulačních povinností držitelům jednotného evropského oprávnění vnitrostátními regulačními orgány bylo v celé EU jednotnější a stabilnější, aby se předešlo tomu, že pro držitele při selhání trhu v každém členském státě, ve kterém se nacházejí, platí jiné povinnosti. Tato ustanovení proto předpokládají pravomoc Komise požadovat stažení nápravných opatření ukládaných společně, které jsou držiteli jednotného evropského oprávnění, jakož i právní jistotu ohledně kritérií pro vymezování trhů, na nichž tato nápravná opatření *ex ante* platí, přičemž se zohledňují i konkurenční tlaky rovnocenných služeb poskytovaných tzv. „over-the-top“.

I když nařízení „roaming III“ pomocí svých strukturálních opatření vytvoří na trhu lepší soutěž, neočekává se, že samo o sobě vyvolá takovou situaci, kdy zákazníci mohou s důvěrou uplatňovat stejné spotřebitelské chování ve svém domovském členském státě i při cestách do zahraničí, čímž by se v celé Evropě odstranily příplatky za roaming. Článek 33 proto vychází z nařízení o roamingu a poskytuje další pobídky operátorům k poskytování roamingu za ceny odpovídající cenám za domácí služby. Návrh zavádí mechanismus, pomocí kterého mohou operátoři mobilních sítí dobrovolně uzavírat dvoustranné a vícestranné dohody o roamingu, které jim umožňují internalizovat velkoobchodní náklady na roaming a postupně zavádět roamingové služby za ceny domácích služeb, a to až do července 2016, a zároveň omezit riziko cenové arbitráže. Tyto dohody o roamingu nejsou jako takové na trhu novinkou. Dohody o roamingu již existují a umožňují účastníkům takové dohody využívat (v souladu s právem hospodářské soutěže) úspory z rozsahu při poskytování roamingových služeb jako mezi smluvními stranami. Návrh však vyžaduje, aby s cílem zlepšit transparentnost byly tyto dohody oznámeny. Navrhovaný dobrovolný režim má pobízet k převádění těchto legitimních úspor z rozsahu na spotřebitele prostřednictvím poskytování roamingových služeb za cenu, jaká se uplatňuje na domácí služby a za podmínek, které zajišťují, aby byl roaming pokryt v rámci celé Unie a aby spotřebitelé v Unii začali postupně těchto nabídek využívat. Návrh zároveň zajišťuje rovnováhu potřebnou k tomu, aby operátoři mohli přizpůsobit své maloobchodní nabídky a postupně zajistili, že je všichni jejich zákazníci mohou využívat. Bez dvoustranných či vícestranných dohod o roamingu by nebylo reálné, aby samotný operátor mohl poskytovat roaming ve stejné cenové úrovni jako za domácí služby v rámci celé Unie a ve stanoveném časovém harmonogramu.

Konečně jsou také nezbytné změny nařízení o sdružení BEREC s cílem zajistit tomuto subjektu větší stabilitu a umožnit mu hrát strategičtější úlohu, zejména prostřednictvím kvalifikovaného předsedy voleného na období tří let.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Navržené nařízení nemá žádné důsledky pro rozpočet Unie.

Zejména návrh na změnu nařízení (ES) č. 1211/2009 nemá žádný dopad ani na počet míst podle plánu pracovních míst ani na finanční příspěvek, který EU poskytuje Úřadu BEREC, a je v souladu s číselnými údaji uvedenými ve sdělení Evropskému parlamentu a Radě (COM(2013) 519 final).

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se stanoví opatření týkající se jednotného evropského trhu elektronických komunikací a vytvoření propojeného kontinentu a kterým se mění směrnice 2002/20/ES, 2002/21/ES a 2002/22/ES a nařízení (ES) č. 1211/2009 a (EU) č. 531/2012

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹²,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů¹³,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropa musí využít všech zdrojů růstu, aby překonala krizi, mohla vytvářet pracovní místa a stala se znovu konkurenceschopnou. Obnovení hospodářského růstu a tvorby pracovních míst v Unii je cílem strategie Evropa 2020. Na svém jarním zasedání v roce 2013 Evropská rada vyzdvihla význam jednotného digitálního trhu pro růst a vyzvala ke konkrétním opatřením, která pomohou co nejdříve vytvořit jednotný trh s informačními a komunikačními technologiemi (ICT). V souladu s cíli strategie Evropa 2020 a s touto výzvou je účelem tohoto nařízení vytvořit rozšířením a upravením stávajícího regulačního rámce Unie pro elektronické komunikace jednotný trh elektronických komunikací.
- (2) Digitální agenda pro Evropu, jedna ze stěžejních iniciativ strategie Evropa 2020, již uznala úlohu ICT a síťové konektivity coby nepostradatelného základu pro ekonomický i společenský rozvoj. Aby Evropa mohla sklízet výhody digitální transformace, potřebuje Unie dynamický jednotný trh elektronických komunikací ve všech odvětvích a ve všech částech Evropy. Tento skutečně jednotný trh elektronických komunikací bude páteří inovativní a „inteligentní“ digitální ekonomiky a základem jednotného digitálního trhu, na němž se mohou on-line služby pohybovat volně přes hranice států.
- (3) Na souvislém jednotném trhu elektronických komunikací by měla být zaručena svoboda zajišťování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací všem

¹² Úř. věst. C , , s. .

¹³ Úř. věst. C , , s. .

zákazníkům v Unii, jakož i právo všech koncových uživatelů vybrat si nejlepší nabídku na trhu, aniž by jim v tom bránila roztržštěnost trhu na různých stranách hranic jednotlivých států. Současný předpisový rámec pro elektronické komunikace tuto roztržštěnost, vnitrostátní spíše než celounijní režimy udělování všeobecných oprávnění, vnitrostátní systémy přidělování rádiového spektra, rozdíly v přístupových produktech dostupných pro poskytovatele elektronických komunikací v různých členských státech ani různé soubory spotřebitelských předpisů platných pro toto odvětví zcela neřeší. Předpisy Unie v mnoha případech pouze definují základní rámec a v jednotlivých členských státech jsou často prováděny různými způsoby.

- (4) Skutečně jednotný trh elektronických komunikací by měl posilováním integrace trhů a nabídky přeshraničních služeb povzbudit hospodářskou soutěž, inovace a investice do nových a zdokonalených sítí a služeb. Měl by tak přispět k dosažení ambiciózních cílů Digitální agendy pro Evropu týkajících se vysokorychlostního širokopásmového připojení. Rostoucí dostupnost digitálních infrastruktur a služeb by zase měla zvýšit výběr pro spotřebitele, kvalitu služeb a rozmanitost obsahu a přispět k územní a sociální soudržnosti, jakož i usnadnit mobilitu v rámci EU.
- (5) Z výhod plynoucích z jednotného trhu elektronických komunikací by těžil celý širší digitální ekosystém, který zahrnuje unijní výrobce zařízení, poskytovatele obsahu a aplikací a širší ekonomiku, do níž spadají odvětví, jako je bankovníctví, automobilový průmysl, logistika, maloobchod, energetika a doprava, jejichž vyšší produktivita se opírá o konektivitu a například všudypřítomné aplikace v cloudu, propojené objekty a možnosti poskytování integrovaných služeb různým segmentům společnosti. Orgány veřejné správy a zdravotnický sektor by rovněž měly mít prospěch z širší dostupnosti služeb elektronické veřejné správy a elektronického zdravotnictví. Jednotný trh elektronických komunikací může rovněž podpořit nabídku kulturního obsahu a služeb, včetně kulturní rozmanitosti obecně. Konektivita prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací je pro širší ekonomiku a společnost natolik důležitá, že je třeba zabránit jakékoliv neodůvodněné zátěži v jednotlivých odvětvích, ať už regulační, či jiné.
- (6) Cílem tohoto nařízení je dokončit jednotný trh elektronických komunikací, a sice pomocí opatření ve třech širokých vzájemně provázaných oblastech. Za prvé, mělo by zaručit svobodu poskytování služeb a sítí elektronických komunikací v různých členských státech bez ohledu na státní hranice a na základě jednotného evropského oprávnění – koncepce, která vytváří předpoklady pro jednotnější a předvídatelnější obsah a způsob provádění odvětvových právních předpisů v celé Unii. Za druhé, je nutné mnohem více sblížit podmínky přístupu k základním vstupům pro přeshraniční zajišťování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací, a to nejen pro bezdrátovou širokopásmovou komunikaci, pro niž je klíčové jak licenční, tak bezlicenční pásmo, ale také pro připojení k pevné síti. Za třetí, v zájmu sblížování podmínek podnikání a budování důvěry občanů v digitální komunikaci by toto nařízení mělo harmonizovat pravidla ochrany koncového uživatele, především spotřebitele. K těm patří zákaz diskriminace, smluvní informace, ukončování smluv a změna poskytovatele, ale také pravidla přístupu k on-line obsahu, aplikacím a službám a pravidla řízení provozu, která nejen chrání koncové uživatele, ale zároveň také zaručují trvalé fungování internetového ekosystému coby hnací síly pro inovace. Kromě toho by další reformy v oblasti roamingu měly motivovat koncové uživatele k tomu, aby zůstali připojení i při cestách po Unii, a časem by se měly stát hlavním prostředkem pro sblížování cen a dalších podmínek v celé Unii.

- (7) Toto nařízení by tedy mělo doplnit stávající předpisový rámec Unie (směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES¹⁴, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES¹⁵, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES¹⁶, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES¹⁷, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES¹⁸, směrnici Komise 2002/77/ES¹⁹, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1211/2009²⁰, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 531/2012²¹ a rozhodnutí Evropského parlamentu č. 243/2012/EU²²) a platné vnitrostátní právní předpisy přijaté v souladu s právem Unie, a sice stanovením konkrétních práv a povinností poskytovatelů i koncových uživatelů elektronických komunikací a přijetím z toho vyplývajících změn stávajících směrnic a nařízení (EU) č. 531/2012, tak aby byla zabezpečena větší konvergence, jakož i provedením určitých zásadních změn odpovídajících konkurenceschopnějšímu jednotnému trhu.
- (8) Opatření uvedená v tomto nařízení respektují zásadu technologické neutrality, tedy nepřikazují používat konkrétní druh technologie ani na základě toho nediskriminují.
- (9) Přeshraničnímu poskytování elektronických komunikací stále ještě stojí v cestě více překážek než jejich poskytování uvnitř vnitrostátních hranic. Především přeshraniční poskytovatelé stále ještě musí oznamovat svou činnost a platit poplatky v jednotlivých hostitelských členských státech. Držitelé jednotného evropského oprávnění by měli mít oznamovací povinnost pouze v rámci jednoho společného systému oznamování v členském státě, v němž mají hlavní provozovnu (tedy v domovském členském státě), což sníží administrativní zátěž přeshraničních operátorů. Jednotné evropské oprávnění by mělo platit pro všechny subjekty, které poskytují nebo mají v úmyslu poskytovat služby a sítě elektronických komunikací ve více než jednom členském státě, čímž by byli oprávnění využívat práv spojených s volným pohybem služeb a sítí elektronických komunikací v souladu s tímto nařízením ve všech členských státech. Jednotné evropské oprávnění definující právní rámec platný pro operátory poskytující služby elektronických komunikací v různých členských státech na základě obecného

¹⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 7).

¹⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 21).

¹⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33).

¹⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, 24. 4. 2002, s. 51).

¹⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických telekomunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

¹⁹ Směrnice Komise 2002/77/ES ze dne 16. září 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací (Úř. věst. L 249, 17.9.2002, s. 21).

²⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1211/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o zřízení Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) a Úřadu (Úř. věst. L 337 18.12.2009, s. 1).

²¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 531/2012 ze dne 13. června 2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii (Úř. věst. L 172, 30.6.2012, s. 10).

²² Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 243/2012/EU ze dne 14. března 2012 o vytvoření víceletého programu politiky rádiového spektra (Úř. věst. L 81, 21.3.2012, s. 7).

oprávnění vydaného domovským členským státem by mělo zaručovat skutečnou volnost pohybu služeb a sítí elektronických komunikací v celé Unii.

- (10) Poskytování služeb či zajišťování sítí elektronických komunikací přes hranice může mít různé podoby, v závislosti na různých faktorech, jako je druh zajišťované sítě nebo poskytovaných služeb, rozsah potřebné fyzické infrastruktury nebo počet účastníků v různých členských státech. Záměr poskytovat přeshraniční služby elektronických komunikací nebo provozovat sítě elektronických komunikací ve více než jednom členském státě může být prokazován jednáním, jako je sjednávání dohod o přístupu k sítím v daném členském státě nebo nabízením služeb na internetové stránce v jazyce cílového členského státu.
- (11) Bez ohledu na to, jaký způsob poskytovatel pro provoz sítí nebo poskytování služeb elektronických komunikací přes hranice zvolí, regulace, které evropský poskytovatel elektronických komunikací podléhá, by měla být z hlediska obchodních rozhodnutí, jež jsou základem pro organizaci funkcí a činností v jednotlivých členských státech, neutrální. Proto, bez ohledu na organizační strukturu podniku, by měl být domovský členský stát evropského poskytovatele elektronických komunikací považován za členský stát, v němž se přijímají strategická rozhodnutí týkající se zajišťování sítí nebo poskytování služeb elektronických komunikací.
- (12) Jednotné evropské oprávnění by mělo být založeno na všeobecném oprávnění v domovském členském státě. Nemělo by být vázáno na podmínky, které již platí na základě jiných stávajících vnitrostátních právních předpisů, jež se nevztahují konkrétně na odvětví elektronických komunikací. Kromě toho by se ustanovení tohoto nařízení a nařízení (EU) č. 531/2012 měla vztahovat i na evropské poskytovatele elektronických komunikací.
- (13) Většina podmínek platných pro toto odvětví, například podmínky přístupu k sítím, bezpečnost a integrita sítí nebo přístup ke službám tísňového volání, jsou pevně svázané s místem, kde se daná síť nachází nebo kde je služba poskytována. V důsledku toho, nestanoví-li toto nařízení jinak, mohou pro evropského poskytovatele elektronických telekomunikací platit podmínky členských států, v nichž působí.
- (14) Pokud členské státy požadují od dotčeného odvětví příspěvky na financování povinností univerzální služby a na pokrytí administrativních nákladů vnitrostátních regulačních orgánů, měly by být postupy a kritéria pro vyměřování těchto příspěvků vůči evropským poskytovatelům elektronických komunikací přiměřené a nediskriminační, aby se zahraničním operátorům (zejména nově vstupujícím a menší operátorům) nebránilo ve vstupu na trh; příspěvky jednotlivých subjektů by proto měly zohledňovat jejich podíl na trhu z hlediska obratu dosaženého v příslušném členském státě a měla by pro ně platit minimální prahová hodnota.
- (15) Je třeba zajistit, aby v situacích, v nichž panují srovnatelné podmínky, nedocházelo k diskriminaci evropských poskytovatelů elektronických komunikací ze strany různých členských států a aby se na jednotném trhu uplatňovala jednotná regulační praxe, zejména pokud jde o opatření spadající do působnosti článků 15 nebo 16 směrnice 2002/21/ES nebo článků 5 nebo 8 směrnice 2002/19/ES. V zájmu integrovanějšího provozu na více územích by proto evropští poskytovatelé elektronických komunikací měli mít v objektivně srovnatelných situacích právo na rovné zacházení ve všech členských státech. Kromě toho by v takových případech měly na úrovni Unie existovat zvláštní postupy pro přezkum návrhů rozhodnutí o opravných prostředcích ve smyslu článku 7a směrnice 2002/21/ES, aby se zabránilo

neodůvodněným rozdílem v povinnostech, jež evropským poskytovatelům elektronických komunikací ukládají jednotlivé členské státy.

- (16) Pravomoci týkající se dohledu a regulace by měly být rozděleny mezi domovský a příslušný hostitelský členský stát evropského poskytovatele elektronických komunikací tak, aby případné překážky vstupu na trh byly minimální a zároveň bylo zajištěno řádné vymáhání plnění platných podmínek pro poskytování elektronických komunikačních služeb a sítí těmito poskytovateli. Proto, zatímco dohled nad plněním podmínek platných na jejich území v souladu s právem Unie by měly vykonávat všechny vnitrostátní regulační orgány, mimo jiné pomocí sankcí a předběžných opatření, pouze vnitrostátní regulační orgán domovského členského státu by měl být oprávněn pozastavit nebo odejmout evropskému poskytovateli elektronických komunikací právo zajišťovat sítě a poskytovat služby elektronických komunikací v celé Unii nebo její části.
- (17) Rádiové spektrum je veřejným statkem a základním zdrojem vnitřního trhu pro mobilní, bezdrátové širokopásmové a satelitní komunikace v Unii. Rozvoj bezdrátových širokopásmových komunikací přispívá k plnění Digitální agendy pro Evropu a zejména k zabezpečení přístupu všech občanů Unie k širokopásmovému připojení o minimální rychlosti 30 Mbps do roku 2020 a k tomu, aby byla v Unii k dispozici nejvyšší možná rychlost a kapacita širokopásmového připojení. Přesto Unie zaostává za ostatními velkými světovými regiony – Severní Amerikou, Afrikou a částmi Asie pokud jde o zavádění a rozšíření nejnovější generace bezdrátových širokopásmových technologií, které jsou k dosažení uvedených cílů nezbytné. Nesystematičnost v udělování oprávnění a zpřístupňování pásma 800 MHz pro bezdrátové širokopásmové komunikace, kdy více než polovina členských států žádá výjimku nebo jinak neplní lhůtu stanovenou v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady 243/2012 o programu politiky rádiového spektra²³, svědčí o naléhavosti opatření ještě během stávajícího programového období politiky rádiového spektra. Opatření Unie, která měla harmonizovat podmínky dostupnosti a účinného využívání rádiového spektra pro bezdrátové širokopásmové komunikace na základě rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady 676/2002/ES²⁴, nebyla pro řešení tohoto problému dostačující.
- (18) Uplatňováním různých vnitrostátních politik vznikají rozpory a dochází k fragmentaci vnitřního trhu, což brání zavádění celoevropských služeb a dokončení vnitřního trhu bezdrátových širokopásmových komunikací. Především to může vytvářet nerovné podmínky přístupu k těmto službám, narušit hospodářskou soutěž mezi podniky usazenými v různých členských státech a utlumit investice do pokročilejších sítí a technologií a vznik inovativních služeb, což občanům a podnikům upírá možnost využívat všudypřítomné integrované služby vysoké kvality a operátorům bezdrátových širokopásmových sítí možnost dosahovat zisků díky vyšší účinnosti rozsáhlých a lépe integrovaných operací. Rozvíjení širokého integrovaného pokrytí celé Unie pokročilými službami bezdrátových širokopásmových komunikací by proto měla doprovázet opatření na úrovni Unie týkající se určitých aspektů přidělování rádiového spektra. Zároveň by členským státům mělo zůstat právo přijímat vlastní opatření

²³ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 243/2012/EU ze dne 14. března 2012 o vytvoření víceletého programu politiky rádiového spektra (Úř. věst. L 81, 21.3.2012, s. 7).

²⁴ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 676/2002/ES ze dne 7. března 2002 o předpisovém rámci pro politiku rádiového spektra v Evropském společenství (rozhodnutí o rádiovém spektru) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 1).

ohledně uspořádání jejich rádiového spektra pro účely veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a obrany.

- (19) Poskytovatelé služeb elektronických komunikací, včetně mobilních operátorů či jejich sdružení, by měli být schopni společně zajistit efektivní a cenově přijatelné pokrytí velké části území Unie k dlouhodobému prospěchu koncových uživatelů, a tedy využívat rádiové spektrum v několika členských státech za srovnatelných podmínek, postupů, nákladů, harmonogramů, délky trvání práv k využívání harmonizovaných pásem a s balíčky doplňkového rádiového spektra, jako je kombinace nižších a vyšších frekvencí pro pokrytí hustě a řídkěji obydlených oblastí. Iniciativy v zájmu větší koordinace a sjednocení by zvýšily také předvídatelnost síťového investičního prostředí. K této předvídatelnosti by také významně přispěla jasná politika upřednostňující dlouhodobé trvání práv k využívání souvisejícího rádiového spektra, aniž by tím byl dotčen časově neurčitý charakter těchto práv v některých členských státech, a zároveň spojená s jasnými podmínkami pro převod, pronájem nebo sdílení částí celého rádiového spektra, na které se tato individuální uživatelská práva vztahují.
- (20) Je třeba zlepšit koordinaci a sjednotit uživatelská práva k rádiovému spektru, přinejmenším v pásmech, která jsou harmonizovaná pro bezdrátové pevné, přenosné a mobilní širokopásmové komunikace. To zahrnuje i pásma vymezená v rámci Mezinárodní telekomunikační unie pro pokročilé systémy mezinárodních mobilních telekomunikací, jakož i pásma používaná pro rádiové místní sítě (RLAN), např. 2,4 GHz a 5 GHz. Měla by sem být zahrnuta i pásma, která mohou být harmonizována pro bezdrátové širokopásmové komunikace v budoucnosti, jak je stanoveno v čl. 3 písm. b) programu politiky rádiového spektra a ve stanovisku Skupiny pro politiku rádiového spektra (RSPG) z 13. června 2013 nazvaném „Strategické výzvy rostoucí poptávky po rádiovém spektru pro bezdrátové širokopásmové komunikace“, například 700 MHz, 1,5 GHz a 3,8–4,2 GHz, která mají být harmonizovaná v blízké budoucnosti.
- (21) Souladu postupů jednotlivých států pro přidělování rádiového spektra by napomohla jasněji stanovená kritéria týkající se harmonogramu schvalovacích postupů, doby, na kterou se uživatelská práva udělují, poplatků a způsobů jejich úhrady, povinné kapacity a pokrytí, vymezení rozsahu přidělovaného rádiového spektra a bloků spektra, objektivních požadavků na prahové hodnoty v rámci podpory efektivní hospodářské soutěže a podmínek obchodovatelnosti uživatelských práv, včetně podmínek sdílení rádiového spektra.
- (22) Omezení výše poplatků na míru nezbytně nutnou pro optimální správu rádiového spektra a určitá rovnováha mezi okamžitou úhradou a periodickými poplatky by podpořily investice do infrastruktury a zavádění technologií a přenesly výhody plynoucí ze souvisejících nákladů na koncové uživatele.
- (23) Synchronnější přidělování rádiového spektra a následné zavádění bezdrátových širokopásmových služeb v celé Unii by mělo pomoci dosáhnout úspor z rozsahu v souvisejících průmyslových odvětvích, jako je výroba síťových a koncových zařízení. Tato odvětví by pak mohla zohledňovat iniciativy Unie a politiky týkající se využívání rádiového spektra ve větší míře než doposud. Měl by proto být stanoven postup pro sladění harmonogramů přidělování těchto pásem a minimální nebo běžná délka platnosti uživatelských práv.
- (24) Co se týká dalších zásadních podmínek, které mohou být spojeny s právy na využívání rádiového spektra pro bezdrátové širokopásmové připojení, k jednotnému uplatňování regulačních zásad a kritérií stanovených tímto nařízením jednotlivými členskými

státy by přispěl koordinační mechanismus, jehož prostřednictvím by se Komise a příslušné orgány ostatních členských států mohly předem vyjádřit k udělení uživatelských práv daným členským státem a Komise by, s přihlédnutím ke stanoviskům členských států, mohla zastavit provádění jakéhokoli návrhu, který se jeví být v rozporu s právem Unie.

- (25) Vzhledem k obrovskému nárůstu poptávky po rádiovém spektru pro bezdrátové širokopásmové připojení by měla být prosazována alternativní řešení z hlediska rádiového spektra pro efektivní přístup k bezdrátovému širokopásmovému připojení. K těm patří používání bezdrátových přístupových systémů s nízkým výkonem a malým dosahem, jako jsou tzv. „hotspoty“ rádiových místních sítí (RLAN, známé také jako „WiFi“), jakož i buňkové sítě s malými přístupovými body s nízkým výkonem (rovněž nazývané femto-, piko- nebo metrobuňky).
- (26) Doplnkové bezdrátové přístupové systémy jako sítě RLAN, zejména veřejné přístupové body k síti RLAN, umožňují stále větší přístup k internetu pro koncové uživatele a umožňují mobilním operátorům prostřednictvím zdrojů harmonizovaného rádiového spektra odklánět provoz z mobilních sítí bez individuálního oprávnění či práv k využívání rádiového spektra.
- (27) Většinu přístupových bodů k síti RLAN doposud používají soukromí uživatelé jako místní bezdrátové nastavení pevného širokopásmového připojení. Pokud se konečný uživatel v rámci svého předplaceného připojení k internetu rozhodne sdílet přístup do sítě RLAN s dalšími uživateli, měla by dostupnost velkého počtu těchto přístupových bodů zejména v hustě osídlených oblastech maximalizovat kapacity bezdrátového přenosu dat pomocí opětovného využití rádiového spektra a vytvořit dodatečnou nákladově efektivní bezdrátovou širokopásmovou infrastrukturu dostupnou pro další koncové uživatele. Zbytečná omezení, pokud jde o možnost koncových uživatelů sdílet přístup k jejich vlastním přístupovým bodům k síti RLAN s dalšími koncovými uživateli nebo se k těmto přístupovým bodům připojit, by proto měla být odstraněna, případně by se mělo zabránit jejich vzniku.
- (28) Kromě toho by se měla odstranit i zbytečná omezení týkající se zavádění a propojování přístupových bodů k sítím RLAN. Orgány veřejné správy či poskytovatelé veřejných služeb stále více využívají přístupových bodů k síti RLAN ve svých prostorách ke svým vlastním účelům, například pro potřeby personálu, aby umožnili občanům snazší a nákladově efektivní přístup ke službám elektronické veřejné správy přímo na místě nebo aby pomocí informací nabízených v reálném čase podpořili poskytování inteligentních veřejných služeb například v oblasti veřejné dopravy nebo řízení dopravy. Tyto orgány by rovněž mohly nabízet přístup k těmto přístupovým bodům občanům obecně, a sice jako doplňkovou službu ke službám nabízeným veřejnosti v jejich prostorách, přičemž by měly mít možnost takto konat v souladu s pravidly hospodářské soutěže a pravidly zadávání veřejných zakázek. Umožňování lokálního přístupu k sítím elektronických komunikací uvnitř nebo v okolí soukromého majetku nebo vymezeného veřejného prostoru coby doplňkové služby k jiné činnosti na takovém přístupu nezávislé, kdy se například zákazníkům provozovatelů jiných obchodních činností či široké veřejnosti v daném místě umožňuje připojení k hotspotům sítě RLAN, by z daného poskytovatele nemělo činit poskytovatele elektronických komunikací.
- (29) Bezdrátové přístupové body malého dosahu a s nízkým výkonem jsou velmi malá a nenápadná zařízení podobná domácím Wi-Fi routerům, jejichž technické vlastnosti pro účely zavádění a používání v různých místních podmínkách na základě

všeobecného oprávnění a bez nepatřičných omezení vyplývajících z individuálních územních plánů či jiných povolení by měly být definovány na úrovni Unie. Přiměřenost opatření určujících technické vlastnosti, které jsou předpokladem k udělení obecného oprávnění pro tento způsob využití, by měla být zajištěna nastavením mnohem přísnějších požadavků na tyto vlastnosti, než jsou platné maximální prahové hodnoty podle unijních opatření pro parametry, jako je výstupní výkon.

- (30) Členské státy by měly zajistit, aby správa rádiového spektra na vnitrostátní úrovni nebránila ostatním členským státům ve využívání rádiového spektra, na které mají nárok, nebo v plnění jejich povinností, pokud jde o pásma, jejichž použití je harmonizováno na úrovni Unie. V návaznosti na současnou činnost Skupiny pro politiku rádiového spektra je nutné zavést koordinační mechanismus, který zajistí, aby měly všechny členské státy spravedlivý přístup k rádiovému spektru a aby výsledky této koordinace byly konzistentní a vymahatelné.
- (31) Ze zkušeností s prováděním předpisového rámce Unie vyplývá, že stávající ustanovení, která vyžadují jednotné uplatňování regulačních opatření spolu s cílem přispět k rozvoji vnitřního trhu, nevytvořily dostatečné pobídky k navržení přístupových produktů na základě harmonizovaných norem a procesů, zejména v souvislosti s pevnými sítěmi. Při provozování své činnosti v různých členských státech mají operátoři problém nalézt vstupy pro přístup, které by vykazovaly náležitou kvalitu a úroveň interoperability sítí a služeb, a pokud jsou takové vstupy k dispozici, mají různé technické vlastnosti. Tato skutečnost vede k vyšším nákladům a představuje překážku přeshraničního poskytování služeb.
- (32) Integraci jednotného trhu elektronických komunikací by urychlilo vytvoření rámce, který by pomocí klíčových parametrů a minimálních vlastností definoval určité klíčové evropské virtuální produkty, jež jsou pro poskytovatele služeb elektronických komunikací zvláště důležité, mají-li poskytovat přeshraniční služby a převzít celounijní strategii v podmínkách, v nichž stále více vládne technologie IP.
- (33) Měly by se řešit provozní potřeby zajišťované různými virtuálními produkty. Evropské produkty virtuálního širokopásmového přístupu by měly být k dispozici v případech, kdy operátorovi s významnou tržní silou vznikla na základě rámcové směrnice a přístupové směrnice povinnost zajistit na konkrétním přístupovém bodě své sítě přístup za regulovaných podmínek. Zaprvé, měl by být usnadněn efektivní vstup na zahraniční trh, a sice pomocí harmonizovaných produktů, jež umožňují poskytovatelům přeshraničních služeb zahájit poskytování služeb svým koncovým zákazníkům neprodleně a v předpokládané a dostatečné kvalitě, včetně služeb korporátním zákazníkům působícím na více místech v různých členských státech v případech, kdy je to podle analýzy trhu nutné a přiměřené. Tyto harmonizované produkty by měly být dostupné po dostatečně dlouhou dobu, aby mohli žadatelé o přístup a poskytovatelé naplánovat své střednědobé a dlouhodobé investice.
- (34) Za druhé, důmyslné produkty virtuálního přístupu, které si žádají vyšší investice ze strany žadatelů o přístup a zároveň jim dávají větší kontrolu a odlišují je od ostatních, zejména tím, že poskytují přístup na lokálnější úrovni, mají zásadní význam při vytváření podmínek udržitelné hospodářské soutěže na vnitřním trhu. Proto by tyto klíčové produkty velkoobchodního přístupu k sítím nové generace měly být také harmonizovány, aby se usnadnily přeshraniční investice. Tyto produkty virtuálního širokopásmového přístupu by měly být navrženy tak, aby měly rovnocenné funkce jako fyzické zpřístupnění, aby se tak rozšířila škála možných nápravných opatření

v oblasti velkoobchodu, jež mají vnitrostátní regulační orgány k dispozici při posuzování přiměřenosti podle směrnice 2002/19/ES.

- (35) Za třetí, je rovněž třeba harmonizovat produkt velkoobchodního přístupu pro koncové segmenty pronajatých okruhů se zdokonalenými rozhraními, aby bylo možné poskytovat přes hranice klíčové služby připojení těm nejnáročnějším korporátním uživatelům.
- (36) V kontextu postupného přechodu na síť založené výhradně na protokolu IP (tzv. „all-IP síť“) nedostatek dostupných produktů připojení na bázi protokolu IP pro různé druhy služeb zaručené kvality, které by nabízely komunikační cesty přes síťové domény a přes hranice sítě jak uvnitř členských států, tak mezi nimi, brání vývoji aplikací, které jsou závislé na přístupu do jiných sítí, a omezuje tak technologické inovace. Navíc tato situace brání většímu šíření výhod spojovaných s řízením a poskytováním sítí postavených na protokolu IP a produktů připojení se zaručenou kvalitou služeb, zejména vyšší bezpečnosti, spolehlivosti a flexibility, nákladové efektivity a rychlejšího poskytování, které plynou provozovatelům sítí, poskytovatelům služeb i koncovým uživatelům. Přístup k navrhování a dostupnosti těchto produktů proto musí být harmonizovaný, a to za přiměřených podmínek a v případě potřeby včetně možnosti křížových dodávek dotčených podniků elektronických komunikací.
- (37) Vnitrostátní regulační orgány by při posuzování nejvhodnějších nápravných opatření týkajících se přístupu k sítím operátorů s významnou tržní silou měly zohledňovat zavedení evropských produktů virtuálního širokopásmového přístupu na základě tohoto nařízení a současně by se měly vyvarovat nadměrné regulace zbytečným násobením produktů velkoobchodního přístupu, ať už vycházejících z analýzy trhu, nebo poskytovaných za jiných podmínek. Zejména zavedení evropských virtuálních přístupových produktů by samo o sobě nemělo vést ke zvýšení počtu regulovaných přístupových produktů uložených určitému operátorovi. Nutnost, aby vnitrostátní regulační orgány po přijetí tohoto nařízení posuzovaly, zda má být místo stávajících nápravných opatření v oblasti velkoobchodního přístupu zaveden evropský produkt virtuálního širokopásmového přístupu, a aby posoudily vhodnost zavedení evropského produktu virtuálního širokopásmového přístupu v souvislosti s budoucím přezkumem trhu, jestliže zjistí existenci významné tržní síly, by navíc neměla mít vliv na jejich odpovědnost identifikovat nejvhodnější a přiměřené nápravné opatření za účelem vyřešení problému v oblasti hospodářské soutěže podle článku 16 směrnice 2002/21/ES.
- (38) V zájmu předvídatelnosti regulace by se do právních předpisů měly rovněž promítnout klíčové prvky vyvíjející se rozhodovací praxe podle stávajícího právního rámce, které mají vliv na podmínky, za nichž jsou produkty velkoobchodního přístupu, včetně evropských produktů virtuálního širokopásmového přístupu, k dispozici pro přístupové síť nové generace. Ty by měly zahrnovat ustanovení odrážející význam, jaký má pro analýzu trhů velkoobchodního přístupu a zejména toho, zda je nutné regulovat ceny za přístup k přístupovým sítím nové generace, vztah mezi konkurenčními tlaky ze strany alternativních pevných a bezdrátových infrastruktur, účinnými zárukami nediskriminačního přístupu a stávajícím stupněm konkurenceschopnosti z hlediska ceny, výběru a kvality na maloobchodní úrovni. Poslední uvedený faktor zásadním způsobem určuje výhody pro koncové uživatele. Vnitrostátní regulační orgány mohou při posuzování jednotlivých případů podle článku 16 směrnice 2002/21/ES, aniž je tím dotčeno posouzení významné tržní síly, například dospět k závěru, že při existenci dvou pevných sítí nové generace jsou tržní

podmínky natolik konkurenční, aby podporovaly aktualizace sítě a vyvíjely se směrem k poskytování superrychlých služeb, což je jedním z důležitých parametrů soutěže na maloobchodním trhu.

- (39) Lze očekávat, že intenzivnější hospodářská soutěž na jednotném trhu povede časem na základě analýzy trhu ke snížení regulace daného odvětví. Jedním z výsledků dokončení jednotného trhu by skutečně měla být silnější tendence k účinné hospodářské soutěži na relevantních trzích, přičemž se ukazuje, že uplatnění práva hospodářské soutěže *ex post* je pro zajištění fungování trhu dostatečné. V zájmu srozumitelnosti práva a předvídatelnosti regulačních opatření v různých státech by měla být stanovena jasná a závazná kritéria posuzování, zda na daném trhu i nadále existují důvody k uložení regulačních povinností *ex ante*, vycházející z faktorů jako přetrvávání, resp. odstranění překážek a výhledy ohledně vývoje hospodářské soutěže, zejména hospodářské soutěže v oblasti infrastruktury, a soutěžních podmínek na úrovni maloobchodu týkajících se parametrů jako cena, výběr a kvalita, což je ostatně to, co je důležité pro koncové uživatele i pro celkovou konkurenceschopnost ekonomiky EU. To by mělo být základem následných přezkumů seznamu trhů, které podléhají regulaci *ex ante*, a pomoci vnitrostátním regulačním orgánům zaměřit svou pozornost tam, kde hospodářská soutěž zatím zcela nefunguje, a postupovat při tom jednotným způsobem. Vytvoření skutečně jednotného trhu elektronických komunikací může navíc ovlivnit geografické rozmístění trhů pro účely jak odvětvové regulace vycházející ze zásad hospodářské soutěže, tak uplatňování práva hospodářské soutěže jako takového.
- (40) Rozdíly v provádění pravidel ochrany koncového uživatele platných v různých odvětvích v jednotlivých členských státech vytvářejí na jednotném digitálním trhu značné překážky, zejména v podobě vyšších nákladů na soulad s právními předpisy pro poskytovatele služeb elektronických komunikací pro veřejnost, kteří chtějí své služby nabízet ve více členských státech. Navíc roztržitost a nejistota ohledně stupně ochrany v různých členských státech oslabuje důvěru koncových uživatelů a odrazuje je od nákupu služeb elektronických komunikací v zahraničí. Pro dosažení cíle Unie, který spočívá v odstranění překážek na vnitřním trhu, je nutné nahradit stávající rozdílná vnitrostátní právní ustanovení jediným a plně harmonizovaným souborem odvětvových pravidel, která dají vzniknout jednotné vysoké úrovni ochrany koncového uživatele. Tato úplná harmonizace právních ustanovení by poskytovatelům služeb elektronických komunikací pro veřejnost neměla bránit v tom, aby koncovým uživatelům nabízeli smluvní podmínky, jejichž úroveň ochrany koncového uživatele bude ještě vyšší.
- (41) Jelikož toto nařízení harmonizuje pouze některá odvětvová pravidla, neměla by jím být dotčena obecná pravidla ochrany spotřebitele zakotvená v právních předpisech Unie a příslušných prováděcích vnitrostátních právních předpisech.
- (42) Ustanovení kapitol 4 a 5 tohoto nařízení, která se týkají koncových uživatelů, by měla platit nejen pro spotřebitele, ale i pro ostatní kategorie koncových uživatelů, především mikropodniky. Koncovým uživatelům s výjimkou spotřebitelů by na jejich žádost mělo být umožněno, aby se na základě individuálního smluvního ujednání od určitých ustanovení odchýlili.
- (43) K dokončení jednotného trhu elektronických komunikací je rovněž potřeba odstranit překážky, které koncovým uživatelům brání v přístupu ke službám elektronických komunikací v celé Unii. Orgány veřejné správy by proto neměly vytvářet ani udržovat překážky bránící přeshraničnímu nákupu těchto služeb. Poskytovatelé služeb

elektronických komunikací pro veřejnost by neměli koncovým uživatelům odmítnout nebo omezit přístup nebo je diskriminovat na základě státní příslušnosti nebo členského státu pobytu. Určitá diferenciací by však měla být možná na základě objektivně odůvodnitelných rozdílů v nákladech, rizicích a tržních podmínkách, jako je kolísání poptávky či cenová politika konkurentů.

- (44) Velmi významné cenové rozdíly i nadále přetrvávají mezi domácími hlasovými a textovými službami a hlasovými a textovými službami ukončovanými v jiném členském státě, a to jak u pevné, tak u mobilní komunikace. Ačkoli mezi jednotlivými zeměmi, operátory a tarifními balíčky i mezi mobilními a pevnými službami existují značné rozdíly, má tato skutečnost přetrvávající negativní dopad na zranitelnější skupiny zákazníků a představuje překážky pro souvislou komunikaci uvnitř Unie. Děje se tak navzdory velmi významnému snižování (a v absolutním vyjádření sblížování) sazeb za ukončení volání v jednotlivých členských státech a nízkým cenám na tranzitních trzích. Kromě toho přechod na elektronické komunikace v prostředí založeném výhradně na protokolu IP („all-IP“) by měl ve vhodný čas přinést další snížení nákladů. Jakékoli významné rozdíly mezi maloobchodními tarify za domácí pevné komunikační služby na dálku, což jsou komunikace, které se neodehrávají v jedné oblasti určené geografickým kódem oblasti podle národního číslovacího plánu, a za pevné komunikační služby ukončované v jiném členském státě, by proto měly být odůvodněny objektivními kritérii. Maloobchodní tarify za mezinárodní mobilní komunikaci by neměly být vyšší než hlasové a SMS eurotarify za regulovaná roamingová volání a SMS zprávy stanovené nařízením (EU) č. 531/2012, pokud pro to na základě objektivních kritérií neexistuje důvod. K těmto kritériím mohou patřit dodatečné náklady a přiměřená související marže. Dalšími objektivními faktory mohou být rozdíly v cenové elasticitě a snadné dostupnosti alternativních tarifů poskytovatelů elektronických komunikací pro veřejnost nabízejících přeshraniční komunikace v rámci Unie za nízké nebo nulové dodatečné poplatky, případně služeb informační společnosti se srovnatelnými funkcemi, pro všechny koncové uživatele, za předpokladu, že jsou koncoví uživatelé o těchto alternativách svými poskytovateli aktivně informováni.
- (45) Internet se za poslední desetiletí vyvinul v otevřenou inovační platformu, na níž existují jen malé překážky v přístupu pro koncové uživatele, poskytovatele obsahu a aplikací a poskytovatele internetových služeb. Účelem stávajícího regulačního rámce je podporovat přístup koncových uživatelů k informacím a možnost koncových uživatelů šířit informace a používat aplikace a služby dle vlastního výběru. V nedávné době však zpráva Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) o postupech řízení provozu, zveřejněná v květnu 2012, a studie o fungování trhu pro přístup k internetu a poskytování internetu z hlediska spotřebitele zadaná Výkonnou agenturu pro zdraví a spotřebitele, zveřejněná v prosinci 2012, ukázaly, že značný počet koncových uživatelů nepříznivě ovlivňují postupy řízení provozu, které blokují nebo zpomalují určité aplikace. Tyto tendence si žádají zavedení jasných pravidel na úrovni Unie, jež umožní zachovat otevřený internet a zabránit roztržitosti jednotného trhu v důsledku různých opatření jednotlivých členských států.
- (46) Svobodný přístup koncových uživatelů k informacím, svobodné šíření informací a legálního obsahu a používání aplikací a služeb dle vlastního výběru je podmíněno dodržováním unijních a odpovídajících vnitrostátních právních předpisů. Toto nařízení stanoví hranice pro jakékoliv omezení těchto svobod ze strany poskytovatelů služeb

elektronických komunikací pro veřejnost, aniž by jím byly dotčeny jiné právní předpisy Unie, včetně předpisů o autorských právech a směrnice 2000/31/ES.

- (47) V prostředí otevřeného internetu by poskytovatelé služeb elektronických komunikací pro veřejnost v rámci smluvních omezení datových objemů a rychlosti internetového připojení neměli blokovat, zpomalovat, znehodnocovat ani diskriminovat určitý obsah, aplikace či služby nebo určité kategorie obsahu, aplikací či služeb, s výjimkou omezeného počtu přiměřených opatření týkajících se řízení provozu. Taková opatření by měla být transparentní, přiměřená a nediskriminační. Přiměřené řízení provozu zahrnuje předcházení či bránění závažné trestné činnosti, včetně dobrovolných opatření poskytovatele s cílem zabránit přístupu k dětské pornografii a jejímu šíření. Minimalizace účinků přetížení sítě se považuje za přiměřenou za předpokladu, že k přetížení sítě dochází pouze dočasně nebo za výjimečných okolností.
- (48) Tarify odvozené od objemu dat by měly být považovány za slučitelné se zásadou otevřeného internetu, pokud dávají koncovým uživatelům možnost volby tarifu podle objemu dat, která běžně využívají, a na základě transparentních informací o podmínkách a důsledcích dané volby. Tyto tarify by zároveň měly poskytovatelům služeb elektronických komunikací pro veřejnost umožnit, aby lépe přizpůsobili kapacitu své sítě předpokládaným objemům dat. Zásadní je, aby koncoví uživatelé před tím, než dají souhlas s jakýmkoli objemem dat nebo omezením rychlosti a příslušným tarifem, byli plně informováni o tom, že mohou svou spotřebu nepřetržitě sledovat a v případě potřeby si snadno sjednat navýšení dostupných datových objemů.
- (49) Existuje rovněž poptávka koncových uživatelů po službách a aplikacích, u nichž by poskytovatelé elektronických komunikací pro veřejnost či poskytovatelé obsahu, aplikací nebo služeb nabízeli zvýšenou zaručenou kvalitu služby. Těmito službami může být mimo jiné vysílání přes internetový protokol (IPTV), videokonference a některé zdravotnické aplikace. Koncoví uživatelé by proto měli mít i možnost uzavírat smlouvy o poskytování specializovaných služeb s vyšší kvalitou služeb buď s poskytovateli služeb elektronických komunikací pro veřejnost, nebo s poskytovateli obsahu, aplikací nebo služeb.
- (50) Kromě toho existuje poptávka na straně poskytovatelů obsahu, aplikací a služeb po poskytování přenosových služeb s flexibilními parametry kvality, včetně nižších stupňů priority u provozu, u kterého není důležité časové hledisko. To, aby poskytovatelé obsahu, aplikací a služeb měli možnost tyto flexibilní úrovně kvality služeb s poskytovateli služeb elektronických komunikací pro veřejnost vyjednat, je nezbytné pro poskytování specializovaných služeb a očekává se, že bude hrát důležitou úlohu při rozvoji nových služeb, jako je komunikace mezi zařízeními (M2M). Tato ujednání by zároveň měla poskytovatelům služeb elektronických komunikací pro veřejnost umožnit, aby zajistili vyváženější provoz a vyhnuli se přetížení sítě. Poskytovatelé obsahu, aplikací a služeb a poskytovatelé služeb elektronických komunikací pro veřejnost by tedy měli mít možnost uzavírat smlouvy o poskytování specializovaných služeb určité úrovně kvality za předpokladu, že tyto smlouvy podstatně neovlivní všeobecnou kvalitu služeb přístupu k internetu.
- (51) Vnitrostátní regulační orgány hrají zásadní roli při zajišťování, aby koncoví uživatelé byli skutečně schopni této svobody přístupu k otevřenému internetu využívat. Za tímto účelem by vnitrostátní regulační orgány měly mít povinnost dohledu a povinnost podávat odpovídající zprávy, jakož i zajišťovat dodržování práva ze strany poskytovatelů služeb elektronických komunikací pro veřejnost a dostupnost nediskriminační služby přístupu k internetu vysoké kvality, která není narušena

specializovanými službami. Vnitrostátní regulační orgány by ve svém posouzení případného obecného narušení služeb přístupu k internetu měly zohlednit zejména parametry kvality, jako je např. načasování a parametry spolehlivosti (latenci, nestabilitu a ztrátovost paketů), úrovně a účinky přetížení sítě, aktuální rychlost ve srovnání s inzerovanou rychlostí, výkon služeb přístupu k internetu ve srovnání se specializovanými službami a kvalitu, jakou vnímají koncoví uživatelé. V případě, že je nutné zabránit obecnému narušení/zhoršování kvality služeb přístupu k internetu, měly by být vnitrostátní regulační orgány oprávněny vyžadovat od všech, případně od jednotlivých poskytovatelů služeb elektronických komunikací pro veřejnost určitou minimální úroveň kvality služeb.

- (52) Opatření, jejichž cílem je zajistit transparentnější a srovnatelnější ceny, tarify, smluvní podmínky a ukazatele kvality služeb, včetně takových, které se týkají konkrétně poskytování služby přístupu k internetu, by měla dát koncovým uživatelům větší možnost optimálního výběru poskytovatele, a tedy možnost plně využívat výhod hospodářské soutěže.
- (53) Koncoví uživatelé by měli být před zakoupením služby řádně informováni o ceně a druhu nabízené služby. Tyto informace by měly být poskytovány také bezprostředně před spojením hovoru, pokud se jedná o volání na určité číslo nebo o službu, na něž se vztahují zvláštní cenové podmínky a často pro ně platí zvláštní sazba, jako například volání na služby se zvýšenou sazbou. V případě, že je tato povinnost vzhledem k délce trvání a nákladům poskytovatele služeb na poskytnutí informace o ceně ve srovnání s průměrnou délkou volání a cenovým rizikem pro koncového uživatele nepřiměřená, mohou vnitrostátní regulační orgány udělit výjimku. Koncoví uživatelé by rovněž měli být informováni o případných dodatečných poplatcích spojených s voláním na bezplatnou telefonní linku.
- (54) Poskytovatelé služeb elektronických komunikací pro veřejnost by měli koncové uživatele řádně informovat mimo jiné o svých službách a tarifech, parametrech kvality služby, přístupu ke službám tísňového volání a případně o jakýchkoli omezeních, jakož i o výběru služeb a produktů určených spotřebitelům se zdravotním postižením. Tyto informace by měly být poskytovány jasným a transparentním způsobem a týkat se konkrétně členského státu, v němž jsou služby poskytovány, a v případě jakýchkoli změn by měly být aktualizovány. V případě individuálně sjednaných nabídek by měli být poskytovatelé této informační povinnosti zproštěni.
- (55) Dostupnost srovnatelných informací o produktech a službách je zásadní pro schopnost koncových uživatelů nezávisle vyhodnotit nabídky. Zkušenosti ukazují, že dostupnost spolehlivých a srovnatelných informací zvyšuje důvěru koncového uživatele ve využívání služeb a zvyšuje jeho ochotu danou volbu realizovat.
- (56) Smlouvy jsou důležitým nástrojem, jak koncovým uživatelům nabídnout vysoce transparentní informace a právní jistotu. Poskytovatelé služeb elektronických komunikací pro veřejnost by měli dát koncovým uživatelům jasné a srozumitelné informace o všech podstatných náležitostech smlouvy před tím, než se konečný uživatel smlouvou zaváže. Informace by měly být povinné a neměnné, s výjimkou případů, kdy dojde k následnému ujednání mezi koncovým uživatelem a poskytovatelem. Komise a několik vnitrostátních regulačních orgánů nedávno zjistily značné nesrovnalosti mezi inzerovanou rychlostí připojení k internetu a rychlostí, kterou koncoví uživatelé skutečně disponovali. Poskytovatelé služeb elektronických komunikací pro veřejnost by proto měli koncové uživatele před

uzavřením smlouvy informovat o rychlosti připojení a dalších parametrech kvality služby, které jsou reálně schopni v místě koncového uživatele poskytnout.

- (57) Pokud jde o koncová zařízení, měla by být ve smlouvě uvedena všechna omezení uložená poskytovatelem ve vztahu k používání zařízení, jako je zablokování karty SIM u mobilních přístrojů, a jakékoli poplatky za ukončení smlouvy před uplynutím sjednané doby platnosti. Po uplynutí sjednané doby platnosti smlouvy by neměly být účtovány žádné poplatky.
- (58) Aby nedocházelo k nepříjemným překvapením z vyúčtování, měli by mít koncoví uživatelé možnost nastavit si maximální finanční částku, kterou za využívání hlasových služeb a připojení k internetu zaplatí. Toto nastavení by mělo být zdarma, spolu s odpovídajícím opakovaně zobrazitelným oznámením odesílaným v případě, kdy hrozí vyčerpání finančního limitu. Jakmile cena poskytnutých služeb dosáhne výše maximální finanční částky, neměly by být dané služby koncovému uživateli dále poskytovány ani účtovány, pokud si koncový uživatel na základě dohody s poskytovatelem jejich další poskytování výslovně nevyžádá.
- (59) Ze zkušeností členských států a ze studie nedávno vypracované pro Výkonnou agenturu pro zdraví a spotřebitele vyplývá, že dlouhá smluvní období a automatické či tiché prodloužení smluv představují významnou překážku pro změnu poskytovatele. Je tedy žádoucí, aby koncoví uživatelé měli možnost bezplatně ukončit smlouvu šest měsíců po jejím uzavření. V takovém případě lze koncovému uživateli stanovit povinnost uhradit poskytovateli zůstatkovou hodnotu dotovaného koncového zařízení nebo poměrnou část hodnoty jiné zvláštní nabídky. U automaticky prodloužených smluv by měla platit jednoměsíční výpovědní lhůta.
- (60) Na jakoukoli významnou změnu smluvních podmínek ze strany poskytovatele služeb elektronických komunikací pro veřejnost na úkor koncového uživatele, například změnu poplatků, tarifu, maximálního objemu dat, rychlosti přenosu dat, pokrytí nebo zpracování osobních údajů, by mělo být pohlíženo jako na skutečnost, na základě které koncovému uživateli vzniká nárok na bezplatné ukončení smlouvy.
- (61) Balíčky služeb elektronických komunikací a dalších služeb, jako je lineární vysílání, jsou čím dále rozšířenější a staly se důležitým prvkem hospodářské soutěže. Pokud pro různé služby, které jsou součástí balíčku, platí různé smluvní podmínky vztahující se na ukončení smlouvy a změnu poskytovatele, je koncovému uživateli prakticky bráněno v přechodu na konkurenční nabídku, ať už na celý balíček, nebo jeho část. Ustanovení tohoto nařízení týkající se ukončení smlouvy a změny poskytovatele by se proto měla vztahovat na všechny součásti takového balíčku.
- (62) Aby koncoví uživatelé mohli plně využívat výhod konkurenčního prostředí, měli by mít při výběru k dispozici všechny informace a, je-li to v jejich zájmu, možnost změnit poskytovatele. Koncoví uživatelé by tedy měli mít možnost změnit poskytovatele, aniž by při tom čelili právním, technickým či procesním překážkám, včetně smluvních podmínek a poplatků, které by jim v tom bránily. Základním faktorem, který usnadňuje volbu spotřebitele a účinnou hospodářskou soutěž, je přenositelnost čísel. Přenos čísla by se měl uskutečnit v nejkratší možné lhůtě tak, aby bylo číslo skutečně aktivní do jednoho pracovního dne od uzavření smlouvy o přenesení čísla. Provedení přenosu by nemělo být podmíněno vypořádáním nezaplacených vyúčtování.
- (63) V zájmu poskytnutí všech služeb na jednom místě a zajištění hladkého přechodu z pohledu koncového uživatele by měl změnu poskytovatele provést přejímající poskytovatel elektronických komunikací pro veřejnost. Předávající poskytovatel

elektronických komunikací pro veřejnost by provedení změny neměl zdržovat ani mu bránit. Měly by být v co největší míře použity automatizované procesy a zajištěna vysoká úroveň ochrany osobních údajů. Dostupnost transparentních, přesných a včasných informací o změně poskytovatele by měla zvýšit důvěru koncových uživatelů v takovou změnu a jejich ochotu aktivně se podílet na tvorbě konkurenčního prostředí.

- (64) Smlouvy s předávajícími poskytovateli služeb elektronických komunikací pro veřejnost by měly být ukončovány automaticky, jakmile dojde ke změně poskytovatele, bez nutnosti jakýchkoli dalších kroků ze strany koncových uživatelů. V případě předplacených služeb bude případný nevyčerpaný kredit přecházejícímu spotřebiteli proplacen.
- (65) Při změně důležitého identifikátoru, například e-mailové adresy, musí být koncovému uživateli zaručena návaznost. Za tímto účelem, a aby se zabránilo ztrátě e-mailové komunikace, by koncoví uživatelé měli mít možnost využít bezplatného nástroje předávajícího poskytovatele služby připojení k internetu pro přesměrování e-mailů v případech, kdy koncový uživatel používá e-mailovou adresu poskytnutou předávajícím poskytovatelem.
- (66) Příslušné vnitrostátní orgány mohou stanovit obecné postupy pro přenos čísel a změnu poskytovatele, a to s ohledem na technologický vývoj a potřebu zajistit, aby změna poskytovatele proběhla rychle, efektivně a uživatelsky přívětivým způsobem. Příslušné vnitrostátní orgány by měly být oprávněny přijmout přiměřená opatření k odpovídající ochraně koncových uživatelů během celého procesu změny poskytovatele, včetně odpovídajících sankcí nutných k minimalizaci rizika zneužití či zpoždění a rizika převedení koncového uživatele k jinému poskytovateli bez jeho souhlasu. Rovněž by měly být schopny nastavit pro takové případy mechanismus automatických náhrad pro koncové uživatele.
- (67) Vnitrostátní regulační orgány by měly být schopny přijímat účinná opatření, která jim umožní sledovat a zajišťovat soulad s ustanoveními tohoto nařízení, a být oprávněny ukládat účinné finanční pokuty nebo správní sankce v případě, že dojde k jejich porušení.
- (68) V zájmu zohlednění vývoje na trhu a technického vývoje a v souvislosti se změnami příloh by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (69) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o rozhodnutí požadující, aby členské státy upravily své plány na dodržování společného harmonogramu pro udělování uživatelských práv a povolení skutečného využívání.
- (70) Prováděcí pravomoci týkající se harmonizace a koordinace oprávnění k využívání rádiového spektra, vlastností bezdrátových přístupových bodů malého dosahu, koordinace přidělování rádiového spektra členskými státy, podrobnějších technických a metodologických pravidel týkajících se evropských virtuálních přístupových produktů a zabezpečení přístupu k internetu a přiměřeného řízení provozu a kvality

služeb by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011²⁵.

- (71) Aby se zajistil soulad cíle tohoto nařízení a opatření nezbytných pro dokončení jednotného trhu elektronických komunikací podle tohoto nařízení s několika konkrétními stávajícími právními předpisy a aby se zohlednily klíčové prvky vyvíjející se rozhodovací praxe, směrnice 2002/20/ES, 2002/21/ES a 2002/22/ES a nařízení č. 531/2012 by měly být změněny. To zahrnuje úpravu směrnice 2002/21/ES a souvisejících směrnic tak, aby mohly být vykládány ve spojení s tímto nařízením, zavedení posílené pravomoci Komise, aby byla zajištěna konzistentnost nápravných opatření ukládaných evropským poskytovatelům elektronických komunikací s významnou tržní silou v rámci evropského konzultačního mechanismu, harmonizaci kritérií pro posuzování vymezení a konkurenceschopnosti relevantních trhů, úpravy systému oznamování podle směrnice 2002/20/ES s ohledem na jednotné evropské oprávnění, jakož i zrušení ustanovení o minimální harmonizaci práv koncových uživatelů stanovených směrnicí 2002/22/ES, která jsou vzhledem k celkové harmonizaci podle tohoto nařízení nadbytečná.
- (72) Trh mobilních komunikací v Unii zůstává roztržštěný a žádná mobilní síť nepokrývá všechny členské státy. Proto, aby mohli svým domácím zákazníkům poskytovat mobilní komunikační služby na jejich cestách v rámci Unie, musí poskytovatelé roamingu nakupovat velkoobchodní roamingové služby od operátorů v daném navštíveném členském státě. Tyto velkoobchodní poplatky představují důležitou překážku poskytování roamingových služeb za ceny odpovídající cenám za domácí mobilní služby. Měla by proto být přijata další opatření, která umožní tyto poplatky snížit. Obchodní nebo technické dohody mezi poskytovateli roamingu, které jim umožňují virtuálně rozšířit pokrytí jejich sítí v Unii, představují způsob, jak internalizovat velkoobchodní náklady. K tomu by měly být nabídnuty odpovídající pobídky, jež přinese úprava některých regulačních povinností uložených nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 531/2012²⁶. Zejména pokud poskytovatelé roamingu prostřednictvím vlastních sítí nebo prostřednictvím dvoustranných či vícestranných dohod o roamingu zajišťují, aby všem zákazníkům v Unii byly standardně nabízeny roamingové tarify za ceny vnitrostátních tarifů, neměla by se na tyto poskytovatele vztahovat povinnost domovských poskytovatelů umožnit svým zákazníkům přístup k roamingovým hlasovým, textovým a datovým službám libovolného alternativního poskytovatele roamingu, s výhradou přechodného období, pokud již byl tento přístup poskytnut.
- (73) Dvoustranné či vícestranné dohody o roamingu by mobilním operátorům umožnily, aby situaci, kdy jejich vlastní domácí zákazníci využívají roaming v sítích jejich partnerů, považovali za situaci, která je do značné míry shodná s poskytováním služeb těmto zákazníkům v jejich vlastních sítích, s odpovídajícími dopady na jejich maloobchodní ceny za takové virtuální pokrytí celé Unie propojenými sítěmi. Takové opatření na velkoobchodní úrovni by umožnilo rozvoj nových roamingových produktů, a tím i zvýšilo výběr a konkurenci na maloobchodní úrovni.

²⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

²⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 531/2012 ze dne 13. června 2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii (Úř. věst. L 172, 30.6.2012, s. 10).

- (74) Digitální agenda pro Evropu a nařízení č. 531/2012 stanoví, že cílem této politiky je rozdíl mezi roamingovými a vnitrostátními tarify blížící se nule. V praxi to znamená, že spotřebitelé, kteří spadají do některé z hlavních kategorií, u nichž se sleduje domácí spotřeba, a kteří jsou označeni v souvislosti s některým balíčkem vnitrostátních maloobchodních služeb, by měli být v takovém postavení, aby při svých pravidelných cestách v rámci Unie s jistotou opakovali daný vzorec typické domácí spotřeby spojovaný s jejich balíčkem vnitrostátních maloobchodních služeb, aniž by jim vznikaly dodatečné náklady oproti nákladům při využívání běžných vnitrostátních služeb. Tyto hlavní kategorie lze v rámci běžné obchodní praxe vymezit například na základě rozlišování mezi balíčky vnitrostátních maloobchodních služeb pro zákazníky předplacených služeb a pro tarifní zákazníky, balíčky obsahujícími výhradně GSM služby (tj. hlasové a textové služby), balíčky upravené podle různých objemů využívaných služeb, balíčky pro korporátní v. privátní klientelu, maloobchodní balíčky s cenami za jednotku využitých služeb a balíčky nabízející „balíky“ jednotek (např. minuty volání, megabyty dat) za paušální poplatek bez ohledu na skutečnou spotřebu. Různorodost maloobchodních tarifů a balíčků nabízených zákazníkům na vnitrostátních mobilních trzích v Unii odpovídá na rozličné požadavky uživatelů spojované s konkurenčním tržním prostředím. Flexibilita na vnitrostátních trzích by se měla odrážet i v oblasti roamingu v rámci Unie, přičemž je třeba mít na paměti, že to, že poskytovatelé roamingu potřebují velkoobchodní vstupy od nezávislých provozovatelů sítí v různých členských státech, může být i nadále oprávněným důvodem k určitým omezením na úrovni přiměřené spotřeby, pokud jsou na tyto roamingové služby uplatňovány vnitrostátní tarify.
- (75) Ačkoliv je v první řadě na poskytovatelích roamingu, aby sami posoudili, jaký objem roamingových hlasových, textových a datových služeb je přiměřené zahrnout do maloobchodních balíčků s vnitrostátním tarifem, vnitrostátní regulační orgány by měly dohlížet na to, aby poskytovatelé roamingu tyto přiměřené maximální objemy dodržovali, a zajistit, aby je výslovně uvedli a podrobně vyčíslili ve smlouvě, a to pro zákazníka jasným a transparentním způsobem. Vnitrostátní regulační orgány by se při tom měly co nejvíce řídit příslušnými pokyny sdružení BEREC. Ve svých pokynech by mělo sdružení BEREC na základě uživatelských trendů v Unii v oblasti hlasových, textových a datových služeb a vývoje předpokládané spotřeby zejména bezdrátových datových služeb uvést různé vzorové příklady využívání těchto služeb.
- (76) Navíc v důsledku nedávného významného snížení sazeb za ukončení volání v mobilních sítích v celé Unii by nyní mělo být možné zrušit dodatečné roamingové poplatky za příchozí hovory.
- (77) Aby se zajistila stabilita a strategické vedení sdružení BEREC v jeho činnostech, Rada regulačních orgánů BEREC by měla být zastoupena předsedou zaměstnaným na plný úvazek, jehož jmenuje Rada regulačních orgánů na základě zásluh, dovedností a znalostí týkajících se účastníků na trhu elektronických komunikací a těchto trhů a zkušeností v oblasti dohledu a tvorby právních předpisů a na základě otevřeného výběrového řízení organizovaného a vedeného Radou regulačních orgánů, jíž je nápomocna Komise. V případě jmenování prvního předsedy Rady regulačních orgánů by Komise měla mimo jiné sestavit užší seznam uchazečů na základě jejich zásluh, dovedností a znalostí týkajících se účastníků na trhu elektronických komunikací a těchto trhů a zkušeností v oblasti dohledu a tvorby právních předpisů. Pokud jde o následující jmenování, možnost sestavení užšího seznamu uchazečů Komisí by měla být přezkoumána ve zprávě předkládané podle tohoto nařízení. Úřad BEREC by proto měl mít předsedu Rady regulačních orgánů, řídicí výbor a správního ředitele.

- (78) Směrnice 2002/20/ES, 2002/21/ES, 2002/22/ES a nařízení (ES) č. 1211/2009 a (EU) č. 531/2012 by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.
- (79) Komise si může kdykoliv, kdy to bude považovat za nezbytné pro provádění tohoto nařízení, vyžádat stanovisko sdružení BEREC v souladu s nařízením (ES) č. 1211/2009.
- (80) Toto nařízení respektuje základní práva a ctí práva a zásady zakotvené v Listině základních práv Evropské unie, zejména článek 8 (ochrana osobních údajů), článek 11 (svoboda projevu a informací), článek 16 (svoboda podnikání), článek 21 (zákaz diskriminace) a článek 38 (ochrana spotřebitele).
- (81) Jelikož cíle tohoto nařízení, tedy stanovení zásad regulace a podrobných pravidel nezbytných pro dokončení jednotného evropského trhu elektronických komunikací, nelze uspokojivým způsobem dosáhnout na úrovni členských států, a lze jej tedy z důvodu rozsahu a účinků lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Kapitola I Obecná ustanovení

Článek 1 – Cíl a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví zásady regulace a podrobná pravidla nezbytná pro dokončení jednotného evropského trhu elektronických komunikací, kde:

a) poskytovatelé sítí a služeb elektronických komunikací mají právo, možnost i snahu rozvíjet, rozšiřovat a provozovat své sítě a poskytovat služby bez ohledu na to, kde mají své sídlo nebo kde na území Unie se nacházejí jejich zákazníci;

b) občané a podniky mají právo a možnost přístupu ke konkurenceschopným, bezpečným a spolehlivým službám elektronických komunikací bez ohledu na to, z jakého místa v Unii jsou služby poskytovány, a aniž by čelili omezením přeshraničního poskytování těchto služeb nebo neodůvodněným dodatečným nákladům.

2. Toto nařízení stanoví zejména zásady regulace, podle kterých, ve spojení s ustanoveními směrnic 2002/19/ES, 2002/20/ES, 2002/21/ES a 2002/22/ES, Komise, Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) a příslušné vnitrostátní orgány jednají v rámci svých pravomocí s cílem:

a) zajistit zjednodušené, předvídatelné a konvergentní podmínky regulace klíčových administrativních a obchodních aspektů, včetně přiměřenosti jednotlivých požadavků, které mohou být zavedeny v návaznosti na analýzu trhu;

b) podpořit udržitelnost hospodářské soutěže v rámci jednotného trhu a konkurenceschopnost Unie v celosvětovém měřítku a, jakmile bude těchto cílů dosaženo, odpovídajícím způsobem snížit regulaci určitých tržních odvětví;

c) upřednostňovat investice a inovace do nové a lepší vysokokapacitní infrastruktury, která pokryje celou Unii a uspokojí měnící se poptávku ze strany koncových uživatelů;

d) usnadnit poskytování inovativních a vysoce kvalitních služeb;

e) zajistit dostupnost a vysoce efektivní využívání rádiového spektra, ať už na základě všeobecného nebo individuálního uživatelského oprávnění, pro bezdrátové širokopásmové služby, a tím podpořit inovace, investice, zaměstnanost a koncové uživatele;

f) sloužit zájmům občanů a koncových uživatelů v otázce konektivity vytvořením lepších podmínek pro investice, tak aby se zvýšil výběr a kvalita dostupnosti sítí a služeb a usnadnila mobilita v rámci Unie a sociální i územní začlenění.

3. Aby bylo zajištěno zavádění jednotných regulačních zásad uvedených v odstavci 2, toto nařízení dále stanoví nezbytná podrobná pravidla pro:

a) jednotné evropské oprávnění pro poskytovatele služeb elektronických komunikací;

b) další sblížení podmínek regulace, pokud jde o nutnost a přiměřenost nápravných opatření ukládaných vnitrostátními regulačními orgány evropským poskytovatelům elektronických komunikací;

c) jednotné poskytování určitých velkoobchodních produktů širokopásmového připojení v rámci Unie podle sjednocených podmínek regulace;

d) koordinovaný evropský rámec pro přidělování harmonizovaného rádiového spektra pro služby bezdrátové vysokorychlostní komunikace a tím vytvoření evropského bezdrátového prostoru;

e) harmonizaci pravidel týkajících se práv koncových uživatelů a podporu účinné hospodářské soutěže na maloobchodních trzích a tím vytvoření evropského spotřebitelského prostoru elektronických komunikací;

f) postupné zrušení neodůvodněných příplatků za komunikace v rámci Unie a roamingové komunikace v Unii.

Článek 2 – Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice uvedené ve směrnicích 2002/19/ES, 2002/20/ES, 2002/21/ES, 2002/22/ES a 2002/77/ES.

Použijí se rovněž tyto definice:

1) „evropským poskytovatelem elektronických komunikací“ se rozumí podnik usazený v Unii, který zajišťuje, resp. poskytuje nebo má v úmyslu zajišťovat, resp. poskytovat síť nebo služby elektronických komunikací ve více než jednom členském státě, a to buď přímo, nebo prostřednictvím jedné nebo více dceřiných společností, a který nelze považovat za dceřinou společnost jiného poskytovatele elektronických komunikací;

2) „poskytovatelem elektronických komunikací pro veřejnost“ se rozumí podnik, který poskytuje veřejné síť elektronických komunikací nebo veřejně dostupné služby elektronických komunikací;

3) „dceřinou společností“ se rozumí podnik, v němž má jiný podnik přímo nebo nepřímo:

i) pravomoc vykonávat více než polovinu hlasovacích práv, nebo

ii) pravomoc jmenovat více než polovinu členů dozorčí rady, představenstva nebo orgánů právně zastupujících podnik, nebo

iii) právo spravovat záležitosti podniku;

4) „jednotným evropským oprávněním“ se rozumí právní rámec platný pro evropského poskytovatele elektronických komunikací v celé Unii na základě všeobecného oprávnění uděleného v domovském členském státě a v souladu s tímto nařízením;

- 5) „domovským členským státem“ se rozumí členský stát, v němž má evropský poskytovatel elektronických komunikací hlavní provozovnu;
- 6) „hlavní provozovnou“ se rozumí místo usazení v členském státě, v němž jsou přijímána hlavní rozhodnutí, pokud jde o poskytování sítí nebo služeb elektronických komunikací v Unii a s tím související investice;
- 7) „hostitelským členským státem“ se rozumí členský stát jiný než domovský členský stát, v němž evropský poskytovatel elektronických komunikací zajišťuje síť nebo poskytuje služby elektronických komunikací;
- 8) „harmonizovaným rádiovým spektrem pro bezdrátové širokopásmové komunikace“ se rozumí rádiové spektrum, jehož dostupnost a efektivní využívání je regulováno harmonizovanými předpisy na úrovni Unie, zejména rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady 676/2002/ES²⁷, a které je určeno pro služby elektronických komunikací s výjimkou služeb rozhlasového a televizního vysílání;
- 9) „bezdrátovým přístupovým bodem malého dosahu“ se rozumí zařízení pro bezdrátový přístup k síti malých rozměrů, s nízkým výkonem a malého dosahu, které může nebo nemusí být součástí veřejné pozemní mobilní komunikační sítě a vybaveno jednou nebo více anténami s minimálním vizuálním dopadem a které umožňuje bezdrátový přístup veřejnosti k sítím elektronických komunikací bez ohledu na použitou topologii sítě;
- 10) „rádiovou místní sítí (RLAN)“ se rozumí bezdrátové přístupové systémy s nízkým výkonem a malým dosahem a s nízkým rizikem interferencí s jinými podobnými systémy umístěnými v bezprostřední blízkosti jinými uživateli, které fungují na základě nevýhradního využívání spektra, jehož dostupnost a efektivní využívání je regulováno harmonizovanými předpisy na úrovni Unie;
- 11) „virtuálním širokopásmovým připojením“ se rozumí typ velkoobchodního přístupu k širokopásmovým sítím, který sestává z virtuálního přístupu do objektu zákazníka přes libovolnou architekturu přístupové sítě (kromě fyzického zpřístupnění) a služby přenosu na vymezený soubor bodů předávky a který zahrnuje zvláštní síťové prvky, zvláštní síťové funkce a pomocné IT systémy;
- 12) „konektivitou se zaručenou kvalitou služby (ASQ)“ se rozumí produkt dostupný prostřednictvím IP ústředny, který zákazníkům umožňuje nastavit komunikační IP spojení mezi propojovacím bodem a jedním nebo několika koncovými body pevné sítě a umožňuje stanovenou úroveň výkonnosti end-to-end sítě pro poskytování specifických služeb koncovým uživatelům založených na poskytování určité zaručené kvality služeb podle daných parametrů;
- 13) „komunikačními službami na dálku“ se rozumí zprávy nebo hlasové služby končící mimo místní ústřednu a oblast podléhající místním poplatkům určenou geografickým kódem oblasti podle národního číslovacího plánu;
- 14) „službou připojení k internetu“ se rozumí veřejně dostupná služba elektronických komunikací, která umožňuje připojení k internetu, a tím propojení prakticky všech koncových bodů připojených k internetu, bez ohledu na použitou technologii sítě;
- 15) „specializovanými službami“ se rozumí služby elektronických komunikací nebo jiné služby, které umožňují přístup ke konkrétnímu obsahu, aplikacím nebo službám, případně

²⁷ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 676/2002/ES ze dne 7. března 2002 o předpisovém rámci pro politiku rádiového spektra v Evropském společenství (rozhodnutí o rádiovém spektru) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 1).

jejich kombinaci, a jejichž technické vlastnosti jsou mezi koncovými body kontrolovány, nebo které umožňují odesílat nebo přijímat data mezi určitým počtem subjektů nebo koncových bodů a nejsou nabízeny ani běžně používány jako náhrada za službu připojení k internetu;

16) „přejímajícím poskytovatelem elektronických komunikací pro veřejnost“ se rozumí poskytovatel služby elektronických komunikací pro veřejnost, na kterého se telefonní číslo nebo služba převádí;

17) „předávajícím poskytovatelem elektronických komunikací pro veřejnost“ se rozumí poskytovatel služby elektronických komunikací pro veřejnost, od kterého se telefonní číslo nebo služba převádí.

Kapitola II

Jednotné evropské oprávnění

Článek 3 – Svoboda poskytování elektronických komunikací v celé Unii

1. Evropský poskytovatel elektronických komunikací má právo zajišťovat sítě a poskytovat služby elektronických komunikací v celé Unii a vykonávat práva spojená se zajišťováním sítí a poskytováním služeb ve všech členských státech, v nichž vykonává svou činnost na základě jednotného evropského oprávnění, jež podléhá pouze oznamovací povinnosti podle článku 4.

2. Není-li v tomto nařízení stanoveno jinak, a aniž je dotčeno nařízení (EU) č. 531/2012, podléhá činnost evropského poskytovatele elektronických komunikací pravidlům a podmínkám uplatňovaným v jednotlivých dotčených členských státech v souladu s právními předpisy Unie.

3. Odchylně od článku 12 směrnice 2002/20/ES mohou být evropskému poskytovateli elektronických komunikací uloženy správní poplatky uplatňované v hostitelském členském státě, pouze pokud je jeho roční obrat služeb elektronických komunikací v tomto členském státě vyšší než 0,5 % celkového obratu vnitrostátních elektronických komunikací. Při vyměřování těchto poplatků se bere v úvahu pouze obrat služeb elektronických komunikací v daném členském státě.

4. Odchylně od čl. 13 odst. 1 písm. b) směrnice 2002/22/ES může být evropskému poskytovateli elektronických komunikací uložena povinnost podílet se na nesení čistých nákladů spojených s povinností poskytovat univerzální službu v hostitelském členském státě, pouze pokud je jeho roční obrat služeb elektronických komunikací v tomto členském státě vyšší než 3 % celkového obratu vnitrostátních elektronických komunikací. Při vyměřování tohoto podílu na nákladech se bere v úvahu pouze obrat v daném členském státě.

5. Evropský poskytovatel elektronických komunikací má v objektivně srovnatelných situacích nárok na rovné zacházení ze strany vnitrostátních regulačních orgánů různých členských států.

6. V případě, že mezi podniky, jedním z nichž je evropský poskytovatel elektronických komunikací, vznikne spor týkající se povinností v hostitelském členském státě vyplývajících ze směrnic 2002/19/ES, 2002/20/ES, 2002/21/ES a 2002/22/ES, tohoto nařízení nebo nařízení (EU) č. 531/2012, může se evropský poskytovatel elektronických komunikací obrátit na vnitrostátní regulační orgán svého domovského členského státu, který může v zájmu vytváření jednotné regulační praxe vydat k dané věci své stanovisko. Vnitrostátní regulační orgán hostitelského členského státu při rozhodování sporu toto stanovisko vnitrostátního regulačního orgánu domovského členského státu v co nejvyšší míře zohlední.

7. Evropští poskytovatelé elektronických komunikací, kteří jsou ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost oprávněni zajišťovat sítě a poskytovat služby elektronických komunikací ve více než jednom členském státě, předloží oznámení podle článku 4 nejpozději do 1. července 2016.

Článek 4 – Oznamovací postup pro evropské poskytovatele elektronických komunikací

1. Před zahájením činnosti alespoň v jednom členském státě předloží evropský poskytovatel elektronických komunikací vnitrostátnímu regulačnímu orgánu domovského členského státu jednotné oznámení podle tohoto nařízení.

2. Oznámení musí obsahovat prohlášení o zajišťování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací nebo záměr zahájit zajišťování a poskytování služeb elektronických komunikací a musí k němu být přiloženy pouze tyto údaje:

a) název či jméno poskytovatele, jeho právní status a forma, identifikační číslo, je-li poskytovatel zapsán v obchodním nebo obdobném veřejném rejstříku, adresa hlavní provozovny, kontaktní osoba, stručný popis sítí nebo služeb, které zajišťuje, resp. poskytuje nebo má v úmyslu zajišťovat, resp. poskytovat, a domovský členský stát;

b) hostitelský členský stát (nebo státy), kde jsou služby a sítě poskytovány a zajišťovány nebo kde mají být poskytovány a zajišťovány, ať už přímo, nebo prostřednictvím dceřiné společnosti; v případě poskytování služeb a zajišťování sítí prostřednictvím dceřiné společnosti pak název, právní status a forma, adresa, identifikační číslo, je-li poskytovatel zapsán v obchodním nebo obdobném veřejném rejstříku v hostitelském členském státě, a kontaktní údaje dané dceřiné společnosti spolu s vymezením oblastí jejího působení. Pokud je dceřiná společnost ovládána společně dvěma nebo více poskytovateli elektronických komunikací s hlavními provozovnami v různých členských státech, uvede dceřiná společnost domovský členský stát mateřské společnosti, který je relevantní pro účely tohoto nařízení, s tím, že jí tento domovský členský stát mateřská společnost oznámí.

Oznámení se předkládá v úředním jazyce nebo jazycích domovského členského státu a příslušných hostitelských členských států.

3. Jakákoli změna týkající se údajů předložených v souladu s odstavcem 2 musí být vnitrostátnímu regulačnímu orgánu domovského členského státu oznámena do jednoho měsíce od data, kdy k této změně došlo. Pokud se oznamovaná změna týká záměru zajišťovat sítě nebo poskytovat služby elektronických komunikací v hostitelském členském státě, na který se nevztahuje předchozí oznámení, může evropský poskytovatel elektronických komunikací zahájit činnost v tomto hostitelském členském státě po podání příslušného oznámení.

4. Nesplnění oznamovací povinnosti podle tohoto článku se považuje za porušení obecných podmínek platných pro evropského poskytovatele elektronických komunikací v domovském členském státě.

5. Vnitrostátní regulační orgán domovského členského státu předá údaje obdržené v souladu s odstavcem 2 a případné změny týkající se těchto údajů oznámené v souladu s odstavcem 3 příslušným vnitrostátním regulačním orgánům dotčených hostitelských členských států a Úřadu BEREC do jednoho týdne od data, kdy tyto údaje nebo jejich případné změny obdrží.

Úřad BEREC vede veřejně přístupný rejstřík oznámení učiněných v souladu s tímto nařízením.

6. Na žádost evropského poskytovatele elektronických komunikací vydá vnitrostátní regulační orgán domovského členského státu prohlášení v souladu s článkem 9 směrnice 2002/20/ES, v němž uvede, že daný podnik je držitelem jednotného evropského oprávnění.

7. V případě, že se jeden nebo více vnitrostátních regulačních orgánů členských států domnívá, že vymezení domovského členského státu v oznámení podle odstavce 2 nebo v oznámení o změně údajů podle odstavce 3 neodpovídá nebo přestalo odpovídat hlavní provozovně podniku podle tohoto nařízení, postoupí záležitost Komisi a své rozhodnutí odůvodní. Kopii svého oznámení Komisi předá pro informaci Úřadu BEREC. Komise vydá rozhodnutí, kterým určí domovský členský stát dotčeného podniku podle tohoto nařízení, do tří měsíců od data, kdy jí byla záležitost postoupena, a poté, co příslušnému evropskému poskytovateli elektronických komunikací a vnitrostátnímu regulačnímu orgánu sporného domovského členského státu umožnila, aby se k dané záležitosti vyjádřili.

Článek 5 – Dodržování jednotného evropského oprávnění

1. Vnitrostátní regulační orgány jednotlivých dotčených členských států v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy, kterými se provádí postupy podle článku 10 směrnice 2002/20/ES, dohlíží na to, aby evropští poskytovatelé elektronických komunikací dodržovali pravidla a podmínky platné na území jejich státu v souladu s článkem 3.

2. Vnitrostátní regulační orgán hostitelského členského státu předá vnitrostátnímu regulačnímu orgánu domovského členského státu veškeré důležité informace o individuálních opatřeních přijatých ve vztahu k evropskému poskytovateli elektronických komunikací, aby byl zajištěn soulad s pravidly a podmínkami platnými na jeho území v souladu s článkem 3.

Článek 6 – Pozastavení a odnětí práva evropského poskytovatele elektronických komunikací poskytovat elektronické komunikace

1. Aniž jsou dotčena opatření týkající se pozastavení nebo odnětí uživatelských práv k určitému rádiovému spektru nebo číslům udělených kterémukoli z dotčených členských států a předběžná opatření přijatá v souladu s odstavcem 3, může právo evropského poskytovatele elektronických komunikací zajišťovat síť a poskytovat služby elektronických komunikací v celé Unii nebo její části v souladu s vnitrostátními právními předpisy, kterými se provádí čl. 10 odst. 5 směrnice 2002/20/ES, pozastavit nebo odejmout pouze vnitrostátní regulační orgán domovského členského státu.

2. V případech závažného nebo opakovaného porušení pravidel a podmínek platných v hostitelském členském státě v souladu s článkem 3, kdy došlo k selhání opatření přijatých vnitrostátním regulačním orgánem hostitelského členského státu s cílem zajistit dodržování oprávnění podle článku 5, uvědomí tento orgán vnitrostátní regulační orgán domovského členského státu a vyzve jej k přijetí opatření podle odstavce 1.

3. Dokud vnitrostátní regulační orgán domovského členského státu nepřijme konečné rozhodnutí ohledně výzvy předložené v souladu s odstavcem 2, může vnitrostátní regulační orgán hostitelského členského státu přijmout nezbytná předběžná opatření v souladu s vnitrostátními právními předpisy, kterými se provádí čl. 10 odst. 6 směrnice 2002/20/ES, v případě, že má důkazy o porušení pravidel a podmínek platných na jeho území v souladu s článkem 3. Odchylně od tříměsíční lhůty stanovené v čl. 10 odst. 6 směrnice 2002/20/ES mohou taková dočasná opatření platit do okamžiku, kdy vnitrostátní regulační orgán domovského členského státu přijme konečné rozhodnutí.

Komise, sdružení BEREC a vnitrostátní regulační orgány domovského členského státu a ostatních hostitelských členských států budou o přijatých předběžných opatřeních včas informovány.

4. V případě, že vnitrostátní regulační orgán domovského členského státu zvažuje vydání rozhodnutí o pozastavení nebo odnětí práva evropského poskytovatele elektronických

komunikací v souladu s odstavcem 1, a to buď z vlastního podnětu, nebo na žádost vnitrostátního regulačního orgánu hostitelského členského státu, oznámí svůj záměr příslušným vnitrostátním regulačním orgánům hostitelských členských států, které budou takovým rozhodnutím dotčeny. Vnitrostátní regulační orgán hostitelského členského státu se může k věci vyjádřit ve lhůtě jednoho měsíce.

5. Vnitrostátní regulační orgán domovského členského státu stanovisko vnitrostátního regulačního orgánu hostitelského členského státu maximálně zohlední a přijme konečné rozhodnutí, které sdělí Komisi, sdružení BEREC a vnitrostátním regulačním orgánům hostitelských členských států, které budou tímto rozhodnutím dotčeny, a to do jednoho týdne od jeho přijetí.

6. V případě, že se vnitrostátní regulační orgán domovského členského státu rozhodne pozastavit nebo odejmout evropskému poskytovateli elektronických komunikací jeho právo v souladu s odstavcem 1, mohou vnitrostátní regulační orgány dotčených hostitelských členských států přijmout vhodná opatření, aby evropskému poskytovateli elektronických komunikací zabránily pokračovat na jejich území v poskytování služeb nebo zajišťování sítí, na něž se dané rozhodnutí vztahuje.

Článek 7 – Koordinace donucovacích opatření

1. Při uplatňování článku 6 vnitrostátní regulační orgán domovského členského státu věnuje opatřením dohledu nebo donucovacím opatřením týkajícím se služeb nebo sítí elektronických komunikací poskytovaných v jiném členském státě nebo takových, které způsobily škodu v jiném členském státě, stejnou péči, jako kdyby byly takové služby nebo sítě elektronických komunikací poskytovány v domovském členském státě.

2. Členské státy zajistí, aby na jejich území bylo možné doručovat právní dokumenty vztahující se k opatřením přijatým v souladu s články 5 a 6.

Kapitola III Evropské vstupy

Oddíl 1 – Koordinace využívání rádiového spektra v rámci jednotného trhu

Článek 8 – Oblast působnosti a obecná ustanovení

1. Tento oddíl se použije na harmonizované rádiové spektrum pro bezdrátové širokopásmové komunikace.

2. Tímto oddílem není dotčeno právo členských států vybírat poplatky za zajištění optimálního využití zdrojů rádiového spektra v souladu s článkem 13 směrnice 2002/20/ES a uspořádat a využívat vlastní rádiová spektra pro účely veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a obrany.

3. Komise při výkonu pravomocí, které jí byly svěřeny tímto oddílem, v nejvyšší míře zohlední jakékoli relevantní stanovisko vydané Skupinou pro politiku rádiového spektra (RSPG), jež byla zřízena rozhodnutím Komise 2002/622/ES²⁸.

²⁸ Rozhodnutí Komise 2002/622/ES ze dne 26. července 2002, kterým se zřizuje Skupina pro politiku rádiového spektra (Úř. věst. L 198, 27.7.2002, s. 49).

*Článek 9 – Využívání rádiového spektra pro bezdrátové širokopásmové komunikace:
regulační zásady*

1. Příslušné vnitrostátní orgány pro rádiové spektrum přispívají rozvoji bezdrátového prostoru, v němž se spojují investice a podmínky hospodářské soutěže v oblasti vysokorychlostních bezdrátových širokopásmových komunikací a který umožňuje plánování a poskytování integrovaných sítí a služeb pro více území a dosahování úspor z rozsahu, což přináší podporu inovací, hospodářského růstu a dlouhodobé výhody pro koncové uživatele.

Pokud jde o využívání rádiového spektra, příslušné vnitrostátní orgány neuplatňují postupy ani nestanoví podmínky, které mohou nepřiměřeně omezovat evropské poskytovatele elektronických komunikací v poskytování integrovaných sítí elektronických komunikací a služeb v několika členských státech nebo v rámci Unie.

2. Příslušné vnitrostátní orgány zavedou systém udělování oprávnění k využívání rádiového spektra, jenž je nejméně zatěžující, a to na základě objektivních, transparentních, nediskriminačních a přiměřených kritérií tak, aby se maximalizovala flexibilita a účinnost při využívání rádiového spektra a aby se v rámci Unie podpořily srovnatelné podmínky týkající se integrovaných investic a operací na více územích, které realizují evropští poskytovatelé elektronických komunikací.

3. Příslušné vnitrostátní orgány při stanovování podmínek a postupů týkajících se oprávnění k využívání rádiového spektra zohlední zejména rovné zacházení mezi stávajícími a potenciálními operátory a mezi evropskými poskytovateli elektronických komunikací a jinými podniky.

4. Aniž je tím dotčen odstavec 5, příslušné vnitrostátní orgány při stanovování podmínek a postupů týkajících se oprávnění k využívání rádiového spektra zohlední tyto regulační zásady a případně s nimi zajistí soulad:

a) maximalizovat zájem koncových uživatelů, včetně zájmu koncových uživatelů na dlouhodobých investicích a inovacích v oblasti bezdrátových sítí a služeb i na účinné hospodářské soutěži;

b) zajistit nejefektivnější využívání a účinné řízení rádiového spektra;

c) zajistit předvídatelné a srovnatelné podmínky, které umožní plánování investic do sítí a služeb v rámci více území a dosahování úspor z rozsahu;

d) zajistit nezbytnost a přiměřenost stanovených podmínek, a to i prostřednictvím objektivního posouzení toho, zda je odůvodněno stanovení dodatečných podmínek, jež by mohly být ve prospěch určitých operátorů nebo by je mohly omezovat;

e) zajistit rozsáhlé územní pokrytí vysokorychlostními bezdrátovými širokopásmovými sítěmi a vysokou úroveň připojení a spotřeby souvisejících služeb.

5. Příslušné vnitrostátní orgány při rozhodování, zda uložit některou ze specifických podmínek týkajících se práv na využívání rádiového spektra podle článku 10, zohlední především kritéria stanovená v uvedeném článku.

Článek 10 – Relevantní kritéria, která se zohledňují pro účely využívání rádiového spektra

1. Příslušné vnitrostátní orgány při stanovování rozsahu a typu rádiového spektra, jež má být přiděleno v rámci daného řízení o přiznání práv k využívání rádiového spektra, zohlední tato kritéria:

a) technické charakteristiky jednotlivých pásem rádiového spektra, která jsou k dispozici;

- b) případnou kombinaci komplementárních pásem v rámci jediného postupu; a
- c) význam soudržných portfolií práv k využívání rádiového spektra v jednotlivých členských státech, pokud jde o poskytování sítí nebo služeb, pro celý trh Unie nebo jeho významnou část.

2. Příslušné vnitrostátní orgány při stanovování jakéhokoli minimálního nebo maximálního rozsahu rádiového spektra, jenž by byl definován pro účely práva na využívání v rámci daného pásma nebo v kombinaci s komplementárními pásmy, zajistí:

- a) nejefektivnější využití rádiového spektra v souladu s čl. 9 odst. 4 písm. b) a zohlední charakteristiky dotčeného pásma nebo pásem;
- b) efektivní investice do sítí v souladu s čl. 9 odst. 4 písm. a).

Tímto odstavcem není dotčeno použití odstavce 5, pokud jde o podmínky vymezující maximální rozsah rádiového spektra.

3. Příslušné vnitrostátní orgány zajistí, aby případné poplatky za práva na využívání rádiového spektra:

- a) přiměřeně odrážely sociální a ekonomickou hodnotu rádiového spektra, včetně přínosných externalit;
- b) nevedly k nedostatečnému využívání a posilovaly investice do kapacity, pokrytí a kvality sítí a služeb;
- c) nevyvolávaly diskriminaci a zajišťovaly rovnost příležitostí mezi operátory, včetně rovnosti mezi stávajícími a potenciálními operátory;
- d) zajišťovaly optimální rozdělení mezi jednorázovými a případnými periodickými platbami a zohledňovaly zejména potřebu podněcovat rychlé rozšíření sítí a využívání rádiového spektra v souladu s čl. 9 odst. 4 písm. b) a e).

Tímto odstavcem není dotčeno použití odstavce 5, pokud jde o podmínky vyplývající z rozdílných poplatků účtovaných jednotlivými operátory, které jsou stanoveny s cílem podpořit účinnou hospodářskou soutěž.

4. Příslušné vnitrostátní orgány mohou stanovit pouze takové povinnosti týkající se dosažení minimálního územního pokrytí, které jsou v souladu s čl. 9 odst. 4 písm. d) nezbytné a přiměřené k dosažení specifických cílů obecného zájmu stanovených na úrovni členského státu. Příslušné vnitrostátní orgány při stanovování těchto povinností zohlední:

- a) jakékoli stávající pokrytí území členského státu relevantní službou nebo jinými službami elektronických komunikací;
- b) minimalizaci počtu operátorů, jimž tyto povinnosti mohou být uloženy;
- c) možnost rozdělení zátěže a reciprocity mezi jednotlivými operátory, včetně poskytovatelů jiných služeb elektronických komunikací;
- d) investice nutné k dosažení tohoto pokrytí a potřebu, aby se promítly do stanovených poplatků;
- c) technickou vhodnost relevantních pásem k efektivnímu poskytování širokého územního pokrytí.

5. Příslušné vnitrostátní orgány při rozhodování, zda zavedou některé z opatření na podporu účinné hospodářské soutěže uvedených v čl. 5 odst. 2 rozhodnutí Evropského parlamentu

a Rady č. 243/2012/EU²⁹, vycházejí z objektivního, výhledového posouzení následujících kritérií a zohlední tržní podmínky a dostupné referenční úrovně:

a) zda je či není pravděpodobné, že při neexistenci těchto opatření bude zachována účinná hospodářská soutěž nebo jí bude dosaženo, a

b) pravděpodobný účinek takových dočasných opatření na stávající i budoucí investice vynakládané operátory na trhu.

6. Příslušné vnitrostátní orgány stanoví podmínky, na jejichž základě mohou podniky jiným podnikům převést nebo pronajmout část svých individuálních práv na využívání rádiového spektra nebo veškerá tato práva, a to včetně sdílení daného rádiového spektra. Příslušné vnitrostátní orgány při stanovování těchto podmínek zohlední:

a) optimalizaci účinného využívání rádiového spektra v souladu s čl. 9 odst. 4 písm. b);

b) možnost využívat příležitosti výhodného sdílení;

c) sladění zájmů stávajících i potenciálních držitelů práv;

d) vytvoření lépe fungujícího a likvidnějšího trhu, pokud jde o přístup k rádiovému spektru.

Tímto odstavcem není dotčeno použití pravidel hospodářské soutěže na jednotlivé podniky.

7. Příslušné vnitrostátní orgány povolí sdílení pasivní i aktivní infrastruktury a společné zavádění infrastruktury pro účely bezdrátových širokopásmových komunikací, přičemž zohlední:

a) stav hospodářské soutěže založené na infrastruktuře a stav jakékoli vedlejší hospodářské soutěže založené na službách;

b) požadavky na účinné využívání rádiového spektra;

c) rozšířené možnosti a vyšší kvalitu služeb poskytovaných koncovým uživatelům;

d) technologické inovace.

Tímto odstavcem není dotčeno použití pravidel hospodářské soutěže na jednotlivé podniky.

Článek 11 – Doplnující ustanovení týkající se podmínek využívání rádiového spektra

1. Jestliže technické podmínky týkající se dostupnosti a efektivního využívání harmonizovaného rádiového spektra pro bezdrátové širokopásmové komunikace umožňují využívání relevantního rádiového spektra v rámci režimu udělování všeobecného oprávnění, příslušné vnitrostátní orgány nestanoví žádné dodatečné podmínky a zamezí veškerému jinému využívání, jež by narušovalo účinné uplatňování tohoto harmonizovaného režimu.

2. Příslušné vnitrostátní orgány stanoví podmínky týkající se oprávnění, na jejichž základě lze odvolat nebo zrušit individuální oprávnění nebo právo na využívání v případě, že dané rádiové spektrum není trvale využíváno. Při uvedeném odvolání nebo zrušení náleží operátorovi přiměřená kompenzace pouze v případě, že nevyužívání rádiového spektra bylo způsobeno důvody, které operátorovi nelze přičíst, a je objektivně odůvodněno.

3. Příslušné vnitrostátní orgány vezmou v souladu s pravidly hospodářské soutěže a s ohledem na včasné uvolnění nebo sdílení dostatečně harmonizovaného rádiového spektra v pásmech,

²⁹ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 243/2012/EU ze dne 14. března 2012 o vytvoření víceletého programu politiky rádiového spektra (Úř. věst. L 81, 21.3.2012, s. 7).

která jsou z hlediska nákladů efektivní, pro účely vysokokapacitních bezdrátových širokopásmových služeb do úvahy potřebu stanovit:

a) stávajícím uživatelům nebo držitelům práv na využívání rádiového spektra přiměřenou kompenzací nebo finanční pobídky, mimo jiné zavedením systému nabídek nebo pevné částky za práva na využívání; nebo

b) finanční pobídky, jež mají být placeny stávajícími uživateli nebo držiteli práv na využívání rádiového spektra.

4. Příslušné vnitrostátní orgány vezmou v souladu s čl. 6 odst. 3 rozhodnutí č. 243/2012/EU a s cílem zlepšit spektrální efektivitu do úvahy potřebu stanovit přiměřenou minimální úroveň výkonnosti technologií pro jednotlivá pásma; tím nejsou dotčena opatření přijatá podle rozhodnutí č. 676/2002.

Při stanovování těchto úrovní zejména:

a) vezmou do úvahy vývojové cykly technologií a obnovu zařízení, a především koncových zařízení; a

b) uplatní zásadu technologické neutrality, aby bylo dosaženo stanovené úrovně výkonnosti v souladu s článkem 9 směrnice 2002/21/ES.

Článek 12 – Harmonizace některých podmínek pro udělování oprávnění, které se týkají bezdrátových širokopásmových komunikací

1. Příslušné vnitrostátní orgány stanoví časové harmonogramy pro přiznání nebo opětovné přidělení práv na využívání spektra nebo prodloužení platnosti těchto práv za podmínek, jež se vztahují na stávající práva; tato práva se uplatní na rádiové spektrum harmonizované pro účely bezdrátových širokopásmových komunikací.

Délka trvání práv na využívání spektra nebo lhůty pro následné prodloužení jejich platnosti jsou stanoveny s dostatečným předstihem před zahájením příslušného postupu, jenž je uveden v časovém harmonogramu podle prvního pododstavce. Časové harmonogramy, délka trvání práv a cyklus prodloužování jejich platnosti zohledňují potřebu předvídatelného investičního prostředí, efektivní možnost uvolnit jakékoli nové relevantní pásmo rádiového spektra, které bylo harmonizováno pro účely bezdrátových širokopásmových komunikací, a dobu amortizace souvisejících investic za podmínek hospodářské soutěže.

2. Komise může s cílem zajistit soudržné provádění odstavce 1 v rámci celé Unie, a zejména s cílem zajistit synchronizovanou dostupnost bezdrátových služeb v Unii, formou prováděcích aktů:

a) stanovit společný časový harmonogram pro Unii jako celek nebo časové harmonogramy odpovídající okolnostem v jednotlivých kategoriích členských států, datum nebo data pro přiznání individuálních práv na využívání harmonizovaného pásma nebo kombinace komplementárních harmonizovaných pásem a pro umožnění skutečného využívání rádiového spektra pro účely výlučného nebo sdíleného poskytování bezdrátových širokopásmových komunikací v rámci Unie;

b) stanovit minimální délku platnosti práv přiznávaných v rámci harmonizovaných pásem;

c) v případě práv, která ze své podstaty nejsou přiznána na dobu neurčitou, stanovit synchronizované ukončení nebo prodloužení jejich platnosti v Unii jako celku;

d) definovat datum ukončení platnosti stávajících práv na využívání jiných harmonizovaných pásem, než jsou pásma určená pro účely bezdrátových širokopásmových komunikací, nebo

v případě práv na dobu neurčitou datum stanovené pro takovou změnu práva na využívání tak, aby se umožnilo poskytování bezdrátových širokopásmových komunikací.

Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 33 odst. 2.

3. Komise může rovněž přijmout prováděcí akty harmonizující datum ukončení platnosti individuálních práv na využívání rádiového spektra pro bezdrátové širokopásmové komunikace v harmonizovaných pásmech nebo datum prodloužení platnosti těchto práv, která v okamžiku přijetí uvedených aktů již existují, aby v celé Unii dosáhla synchronizace data prodloužení platnosti práv na využívání těchto pásem nebo jejich opětovného přidělení, a to včetně případné synchronizace s datem prodloužení platnosti práv k využívání jiných pásem harmonizovaných prováděcími opatřeními, jež byla přijata v souladu s odstavcem 2 nebo s tímto odstavcem, nebo datem jejich opětovného přidělení. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 33 odst. 2.

Jestliže prováděcí akty podle tohoto odstavce stanoví harmonizované datum prodloužení platnosti práv na využívání rádiového spektra nebo datum jejich opětovného přidělení, které následuje po datu ukončení platnosti stávajících individuálních práv na využívání rádiového spektra v jakémkoli členském státě nebo po datu jejího prodloužení, příslušné vnitrostátní orgány prodlouží platnost stávajících práv podle harmonizovaného data za stejných hmotněprávních podmínek pro udělení oprávnění, jež platily dříve, včetně jakýchkoli použitelných periodických poplatků.

Je-li doba, o níž se v souladu s druhým pododstavcem prodlužuje platnost práv, ve srovnání s původní dobou platnosti práv na využívání významná, příslušné vnitrostátní orgány mohou pro účely prodloužení platnosti práv upravit dříve použitelné podmínky pro udělení oprávnění, které jsou s ohledem na změnu okolností nezbytné, a to včetně uložení dodatečných poplatků. Tyto dodatečné poplatky jsou vypočítány za použití poměru *pro rata temporis* jakéhokoli počátečního poplatku za původní práva na využívání, který byl výslovně vypočítán s odkazem na původní délku platnosti práv.

Prováděcí akty podle tohoto odstavce nestanoví požadavek na zkrácení platnosti stávajících práv na využívání ve všech členských státech, s výjimkou případů v souladu s čl. 14 odst. 2 směrnice 2002/20/ES, a nepoužijí se na stávající práva s platností na dobu neurčitou.

Jestliže Komise přijme prováděcí akt podle odstavce 2, může ustanovení tohoto odstavce použít obdobně i na jakákoli práva na využívání daného harmonizovaného pásma pro bezdrátový širokopásmový přístup.

4. Komise při přijímání prováděcích aktů podle odstavců 2 a 3 vezme do úvahy:

- a) regulační zásady stanovené v článku 9;
- b) objektivní rozdíly, které se vyskytují v rámci Unie a týkají se potřeby dodatečného rádiového spektra pro bezdrátový širokopásmový přístup, a zároveň zohlední společné potřeby týkající se rádiového spektra pro integrované sítě pokrývající několik členských států;
- c) předvídatelnost provozních podmínek platných pro stávající uživatele rádiového spektra;
- d) zavádění, rozvoj a investiční cykly následných generací bezdrátových širokopásmových technologií;
- e) poptávku koncových uživatelů po vysokokapacitních bezdrátových širokopásmových komunikacích.

Komise při stanovování časových harmonogramů pro jednotlivé kategorie členských států, které doposud nepřiznaly individuální práva na využívání a umožnily skutečné využití daného

harmonizovaného pásma, vezme náležitě do úvahy jakékoli údaje předložené členskými státy, které se týkají dřívějšího způsobu přiznávání práv k rádiovému spektru, důvodů pro omezení vyplývajících z čl. 9 odst. 3 a 4 směrnice 2002/21/ES, případné potřeby uvolnit dané pásmo, účinků na hospodářskou soutěž nebo zeměpisných či technických překážek, a zároveň zohlední dopad na vnitřní trh. Komise zajistí, aby se provádění uvedených harmonogramů bezdůvodně nedokládalo a aby jakékoli odchylky mezi časovými harmonogramy členských států nevedly k nežádoucím rozdílům v podmínkách hospodářské soutěže nebo právní úpravy v jednotlivých členských státech.

5. Odstavcem 2 není dotčeno právo členských států přiznat práva na využívání a umožnit skutečné využívání harmonizovaného pásma před přijetím prováděcího aktu týkajícího se daného pásma za předpokladu, že jsou splněny podmínky druhého pododstavce, nebo před harmonizovaným datem, které je pro dané pásmo stanoveno v prováděcím aktu.

Jestliže příslušné vnitrostátní orgány přiznávají práva na využívání harmonizovaného pásma ještě před přijetím prováděcího aktu, který se daného pásma týká, stanoví podmínky takového přiznání práv, a zejména podmínky týkající se délky jejich platnosti, tak, aby nositelé práv na využívání věděli o možnosti, že Komise přijme prováděcí akty v souladu s odstavcem 2, které stanoví minimální dobu platnosti těchto práv nebo synchronizovaný cyklus ukončení nebo prodloužení jejich platnosti pro celou Unii. Tento pododstavec se nepoužije na přiznání práv s platností na dobu neurčitou.

6. Příslušné vnitrostátní orgány poskytnou Komisi včasné a dostatečně podrobné informace ohledně plánů na zajištění souladu s časovým harmonogramem, které se týkají harmonizovaných pásem, u nichž byl prováděcím aktem přijatým podle odstavce 2 stanoven společný časový harmonogram pro přiznání práv na využívání a umožněno skutečné využívání. Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví formu a postup poskytování uvedených informací. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 33 odst. 2.

Má-li Komise na základě přezkumu těchto podrobných plánů poskytnutých členským státem za to, že není pravděpodobné, že by byl daný členský stát schopen dodržet časový harmonogram, který se na něj vztahuje, může Komise prostřednictvím prováděcího aktu přijmout rozhodnutí vyžadující, aby členský stát náležitě přizpůsobil své plány a dosáhl výše uvedeného souladu.

Článek 13 – Koordinace postupů udělování oprávnění a podmínek využívání rádiového spektra pro účely bezdrátového širokopásmového přístupu na vnitřním trhu

1. Jestliže příslušný vnitrostátní orgán hodlá podmínit využívání rádiového spektra získáním všeobecného oprávnění nebo přiznat individuální práva na využívání rádiového spektra nebo pozměnit práva a povinnosti ve vztahu k využívání rádiového spektra podle článku 14 směrnice 2002/20/ES, zpřístupní zároveň Komisi i orgánům příslušným pro správu rádiového spektra v jiných členských státech návrh daného opatření i jeho odůvodnění, a to případně po ukončení veřejné konzultace podle článku 6 směrnice 2002/21/ES, ale v každém případě v takové fázi přípravy tohoto opatření, která umožňuje poskytnout Komisi a příslušným orgánům ostatních členských států dostatečné a neměnné informace o relevantních záležitostech.

Příslušný vnitrostátní orgán poskytne informace, které budou případně obsahovat alespoň tyto náležitosti:

- a) druh postupu udělování oprávnění;
- b) načasování postupu udělování oprávnění;

- c) dobu platnosti práv na využívání;
- d) druh a rozsah dostupného rádiového spektra jako celku nebo ve vztahu k danému podniku;
- e) částku a strukturu poplatků, jež mají být uhrazeny;
- f) kompenzaci nebo pobídky určené stávajícím uživatelům a týkající se uvolnění nebo sdílení rádiového spektra;
- g) povinnosti týkající se pokrytí;
- h) velkoobchodní přístup, požadavky v oblasti národního nebo regionálního roamingu;
- i) omezení rádiového spektra na některé druhy operací nebo vyloučení některých druhů operátorů;
- j) podmínky týkající se přidělení, převodu nebo shromažďování práv na využívání;
- k) možnost využívat rádiové spektrum na sdíleném základě;
- l) sdílení infrastruktury;
- m) minimální úroveň výkonnosti technologií;
- n) omezení stanovená v souladu s čl. 9 odst. 3 a 4 směrnice 2002/21/ES;
- o) odvolání nebo odnětí jednoho nebo několika práv na využívání nebo změnu práv nebo podmínek připojených k takovým právům, která nelze považovat za méně významná ve smyslu čl. 14 odst. 1 směrnice 2002/20/ES.

2. Příslušné vnitrostátní orgány a Komise mohou danému příslušnému orgánu předkládat své připomínky ve lhůtě dvou měsíců. Dvouměsíční lhůta se neprodlužuje.

Komise při posuzování návrhu opatření v souladu s tímto článkem vezme do úvahy zejména:

- a) ustanovení směrnic 2002/20/ES a 2002/21/ES a rozhodnutí č. 243/2012/EU;
- b) regulační zásady stanovené v článku 9;
- c) relevantní kritéria týkající se splnění některých specifických podmínek vyplývajících z článku 10 a doplňující ustanovení vyplývající z článku 11;
- d) jakýkoli prováděcí akt přijatý v souladu s článkem 12;
- e) soulad s aktuálními, probíhajícími nebo plánovanými postupy v jiných členských státech a případné účinky na obchod mezi členskými státy.

Pokud Komise v rámci této lhůty příslušnému orgánu oznámí, že by návrh opatření vytvořil překážku na vnitřním trhu nebo že má závažné pochybnosti ohledně jeho slučitelnosti s právem Unie, návrh opatření nesmí být ve lhůtě dalších dvou měsíců schválen. Komise o závěru, k němuž dospěla ve věci návrhu opatření v daném případě, informuje rovněž příslušné orgány jiných členských států.

3. V další dvouměsíční lhůtě uvedené v odstavci 2 Komise a dotčený příslušný orgán úzce spolupracují s cílem stanovit nejvhodnější a nejúčinnější opatření s ohledem na kritéria uvedená v odstavci 2, přičemž náležitě zohlední názory účastníků trhu a potřebu zajistit vytvoření jednotné regulační praxe.

4. Příslušný orgán může v jakékoli fázi postupu pozměnit návrh opatření nebo jej vzít zpět, přičemž v nejvyšší míře zohlední oznámení Komise uvedené v odstavci 2.

5. V další dvouměsíční lhůtě podle odstavce 2 Komise může:

a) předložit Komunikačnímu výboru návrh rozhodnutí, které stanoví, aby dotčený příslušný orgán vzal návrh opatření zpět. Komise k návrhu rozhodnutí připojí podrobnou a objektivní analýzu, v níž předloží důvody pro svůj závěr, že by návrh opatření neměl být přijat ve znění, v němž byl oznámen, a připojí konkrétní návrhy na změnu návrhu opatření; nebo

b) přijme rozhodnutí, které mění její stanovisko týkající se dotčeného návrhu opatření.

6. Jestliže Komise nepředloží návrh rozhodnutí uvedený v odst. 5 písm. a) nebo přijme rozhodnutí podle odst. 5 písm. b), dotčený příslušný orgán může návrh opatření přijmout.

Jestliže Komise předloží návrh rozhodnutí podle odst. 5 písm. a), příslušný orgán nepřijme návrh opatření po dobu maximálně šesti měsíců od okamžiku, kdy bylo příslušnému orgánu zasláno oznámení podle odstavce 2.

Komise může v jakékoli fázi postupu rozhodnout, že změní své stanovisko týkající se dotčeného návrhu opatření, včetně případů, kdy Komise návrh rozhodnutí již předložila Komunikačnímu výboru.

7. Komise přijme ve formě prováděcích aktů jakékoli rozhodnutí vyžadující, aby příslušný orgán vzal svůj návrh opatření zpět. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 33 odst. 2.

8. Jestliže Komise přijala rozhodnutí v souladu s odstavcem 7, příslušný orgán pozmění návrh opatření nebo jej vezme zpět ve lhůtě šesti měsíců od okamžiku oznámení rozhodnutí Komise. Jestliže příslušný orgán návrh opatření pozmění, provede případnou veřejnou konzultaci a pozměněný návrh opatření v souladu s odstavcem 1 zpřístupní Komisi.

9. Dotčený příslušný orgán v nejvyšší míře zohlední veškeré připomínky příslušných orgánů ostatních členských států a Komise a s výjimkou případů, na něž se vztahuje odst. 2 třetí pododstavec, odst. 6 druhý pododstavec a odstavec 7, může přijmout výsledný návrh opatření, a pokud tak učiní, oznámí to Komisi.

10. Po skončení postupu informuje příslušný orgán Komisi o výsledcích tohoto postupu, s nímž jeho opatření souvisí.

Článek 14 – Přístup k rádiovým místním sítím

1. Příslušné vnitrostátní orgány umožní pouze na základě všeobecného oprávnění poskytování přístupu k síti poskytovatele elektronických komunikací pro veřejnost, jakož i využívání harmonizovaného rádiového spektra k tomuto poskytování, a to prostřednictvím rádiových místních sítí.

2. Příslušné vnitrostátní orgány nebrání poskytovatelům elektronických komunikací pro veřejnost v tom, aby umožnili přístup veřejnosti ke svým sítím prostřednictvím rádiových místních sítí, které mohou být umístěny v prostorách koncového uživatele za předpokladu, že jsou splněny podmínky všeobecného oprávnění a koncový uživatel vyjádřil předem svůj informovaný souhlas.

3. Poskytovatelé elektronických komunikací pro veřejnost nemohou jednostranně omezit:

a) právo koncových uživatelů na přístup k rádiovým místním sítím poskytovaným třetími stranami podle jejich výběru;

b) právo koncových uživatelů umožnit prostřednictvím rádiových místních sítí recipročně nebo obecněji jiným koncovým uživatelům přístup k sítím takových poskytovatelů, a to i na základě iniciativ třetí strany, která sdružuje a veřejně zpřístupňuje rádiové místní sítě jednotlivých koncových uživatelů.

4. Příslušné vnitrostátní orgány neomezí právo koncových uživatelů umožnit recipročně nebo obecněji jiným koncovým uživatelům přístup k jejich rádiovým místním sítím, a to i na základě iniciativ třetí strany, která sdružuje a veřejně zpřístupňuje rádiové místní sítě jednotlivých koncových uživatelů.

5. Příslušné vnitrostátní orgány neomezí veřejný přístup k rádiovým místním sítím, jež poskytují:

a) veřejné orgány v prostorách, které tento veřejný orgán užívá, nebo v bezprostřední blízkosti těchto prostor, jestliže se jedná o doplňkovou službu k veřejným službám, jež se v těchto objektech poskytují;

b) iniciativy nevládních organizací nebo veřejných orgánů s cílem sdružit a vytvořit reciproční nebo obecnější přístup k rádiovým místním sítím jednotlivých koncových uživatelů, včetně případných rádiových místních sítí, k nimž je poskytován přístup v souladu s písmenem a).

6. Podnik, veřejný orgán nebo jiný koncový uživatel nejsou považováni za poskytovatele elektronických komunikací pro veřejnost pouze z toho důvodu, že poskytují veřejný přístup k rádiové místní síti, jestliže toto poskytování nemá komerční povahu nebo je pouze doplňkové k jiné komerční činnosti nebo veřejné službě, která nezávisí na přenosu signálů z těchto sítí.

Článek 15 – Zavádění a provoz bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem

1. Příslušné vnitrostátní orgány umožní v rámci režimu všeobecného oprávnění zavádění, připojení a provoz nenápadných bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem a toto zavádění, připojení a provoz bezdůvodně neomezuje formou jednotlivých povolení v rámci územního plánu ani jiným způsobem, jestliže je uvedené využívání v souladu s prováděcími opatřeními přijatými podle odstavce 2.

Tímto odstavcem není dotčen režim udělování oprávnění k rádiovému spektru využívanému k provozu bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem.

2. Komise může pro účely jednotného provádění režimu všeobecného oprávnění k zavádění, připojení a provozu bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem podle odstavce 1 přijmout prováděcí akt, který vymezí technické vlastnosti návrhu, zavádění a provozu bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem, a soulad s těmito vlastnostmi zajistí nenápadnou povahu těchto přístupových bodů při jejich používání v jednotlivých místních souvislostech. Komise tyto technické vlastnosti definuje odkazem na maximální kapacitu, výkon a elektromagnetické charakteristiky, jakož i odkazem na vizuální dopad zaváděného bezdrátového přístupového bodu s malým dosahem. Tyto technické vlastnosti stanovené pro využívání bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem odpovídají alespoň požadavkům vyplývajícím ze směrnice 2013/35/EU³⁰ a prahovým hodnotám definovaným v doporučení Rady č. 1999/519/ES³¹.

³⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/35/EU ze dne 26. června 2013 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví před expozicí zaměstnanců rizikům spojeným s fyzikálními činiteli (elektromagnetickými poli) (dvacátá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) a o zrušení směrnice 2004/40/ES (Úř. věst. L 179, 29.6.2013, s. 1).

³¹ Doporučení Rady 1999/519/ES ze dne 12. července 1999 o omezení expozice osob elektromagnetickým polím (od 0 Hz do 300 GHz) (Úř. věst. L 1999, 30.7.1999, s. 59).

Vlastnostmi stanovenými pro zavádění, připojení a provoz bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem pro účely odstavce 1 nejsou dotčeny základní požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/5/ES týkající se uvádění těchto výrobků na trh³².

Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 33 odst. 2.

Článek 16 – Koordinace rádiového spektra mezi členskými státy

1. Příslušné vnitrostátní orgány zajistí, aniž jsou tím dotčeny jejich povinnosti vyplývající z příslušných mezinárodních dohod, včetně Radiotelekomunikačního řádu Mezinárodní telekomunikační unie (ITU), aby využívání rádiového spektra probíhalo na příslušném území, a zejména přijmou veškerá nezbytná opatření týkající se rozdělování a přidělení spektra tak, aby jiné členské státy neomezovaly v povolování využívání specifického harmonizovaného pásma v souladu s právními předpisy Unie na jejich území.
2. Členské státy vzájemně spolupracují při přeshraniční koordinaci využívání rádiového spektra, aby zajistily dodržování odstavce 1, a zabezpečí, aby žádnému členskému státu nebyl odepřen rovnocenný přístup k rádiovému spektru.
3. Jakýkoli dotčený členský stát může vyzvat Skupinu pro politiku rádiového spektra, aby poskytla veškeré své služby a tomuto nebo jinému členskému státu pomohla při dosahování souladu s tímto článkem.

Komise může přijmout prováděcí opatření k tomu, aby zajistila, že koordinované výsledky respektují požadavek na rovnocenný přístup k rádiovému spektru mezi příslušnými členskými státy, vyřešila jakékoli praktické nesrovnalosti mezi jednotlivými členskými státy týkající se různých koordinovaných výsledků nebo zajistila vymáhání koordinovaných řešení podle práva Unie. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 33 odst. 2.

Oddíl 2 – Evropské produkty virtuálního přístupu

Článek 17 – Evropské produkty virtuálního širokopásmového přístupu

1. Poskytování produktu virtuálního širokopásmového přístupu uložené podle článků 8 a 12 směrnice 2002/19/ES se považuje za poskytování evropského produktu virtuálního širokopásmového přístupu, jestliže probíhá v souladu s minimálními parametry stanovenými v jedné z nabídek uvedených v příloze I a zároveň splňuje následující hmotněprávní požadavky:

- a) možnost, aby byl produkt nabízen kdekoli v Unii jako produkt vysoké kvality;
- b) maximální stupeň interoperability sítě a služeb a neexistenci diskriminace mezi operátory při správě sítě v souladu s její topologií;
- c) kapacitu sloužit koncovým uživatelům za podmínek hospodářské soutěže;
- d) nákladovou efektivnost zohledňující kapacitu produktu při jeho zavádění v rámci stávajících a nově vybudovaných sítí a při existenci dalších přístupových produktů, které mohou být poskytovány na stejné infrastruktuře sítě;

³² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/5/ES ze dne 9. března 1999 o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních a vzájemném uznávání jejich shody (Úř. věst. L 91, 7.4.1999, s. 10).

e) provozní efektivnost, zejména ve vztahu k maximálnímu možnému omezení překážek při zavádění a nákladů na toto zavádění, které nesou poskytovatelé virtuálního širokopásmového přístupu i žadatelé o virtuální širokopásmový přístup;

f) dodržování pravidel o ochraně soukromí, osobních údajů, bezpečnosti a integritě sítí a transparentnosti v souladu s právem Unie.

2. Komise je v souladu s článkem 32 zmocněna k přijetí prováděcích aktů s cílem pozměnit v návaznosti na vývoj trhu a technologií přílohu I tak, aby i nadále splňovala hmotněprávní požadavky uvedené v odstavci 1.

Článek 18 – Regulační podmínky týkající se evropských produktů virtuálního širokopásmového přístupu

1. Vnitrostátní regulační orgán, který operátorům uložil jakoukoli povinnost podle článků 8 a 12 směrnice 2002/19/ES týkající se poskytování velkoobchodního přístupu k síti nové generace, posoudí, zda by bylo vhodné a přiměřené uložit místo toho povinnost poskytnout evropský produkt virtuálního širokopásmového přístupu, který nabízí minimálně srovnatelné funkce jako stávající produkt velkoobchodního přístupu.

Vnitrostátní regulační orgány uvedené v prvním pododstavci provedou požadované posouzení stávajících nápravných opatření v oblasti velkoobchodního přístupu, a to co nejdříve po vstupu tohoto nařízení v platnost a bez ohledu na načasování analýzy relevantních trhů v souladu s čl. 16 odst. 6 směrnice 2002/21/ES.

Jestliže je vnitrostátní regulační orgán, který již dříve uložil povinnost poskytovat virtuální širokopásmový přístup, na základě svého posouzení podle prvního pododstavce toho názoru, že evropský produkt virtuálního širokopásmového přístupu není za daných okolností vhodný, uvede v návrhu opatření odůvodnění svého názoru v souladu s postupem stanoveným v člancích 6 a 7 směrnice 2002/21/ES.

2. Jestliže vnitrostátní regulační orgán hodlá uložit operátorovi povinnost poskytovat velkoobchodní přístup k síti nové generace v souladu s články 8 a 12 směrnice 2002/19/ES, zohlední vedle faktorů uvedených v čl. 12 odst. 2 uvedené směrnice zejména příslušné výhody zavádění

i) pasivních velkoobchodních vstupů, jako je např. úplné fyzické zpřístupnění účastnického vedení nebo úseku účastnického vedení,

ii) nefyzických či virtuálních velkoobchodních vstupů, které nabízejí rovnocenné funkce, a zejména evropských produktů virtuálního širokopásmového přístupu splňujících hmotněprávní požadavky a parametry vyplývající z čl. 17 odst. 1 a z přílohy I bodu 1 tohoto nařízení.

3. Jestliže vnitrostátní regulační orgán hodlá uložit operátorovi povinnost poskytovat virtuální širokopásmový přístup v souladu s články 8 a 12 směrnice 2002/19/ES, stanoví odchylně od ustanovení čl. 12 odst. 3 uvedené směrnice povinnost dodat evropský produkt virtuálního širokopásmového přístupu, který má nejvíce relevantní funkce splňující regulační potřeby, jež tento orgán identifikoval ve svém posouzení. Jestliže je vnitrostátní regulační orgán toho názoru, že evropský produkt virtuálního širokopásmového přístupu by za daných okolností nebyl vhodný, uvede v návrhu opatření odůvodnění svého názoru v souladu s postupem stanoveným v člancích 6 a 7 směrnice 2002/21/ES.

4. Vnitrostátní regulační orgán při posuzování, zda podle odstavců 1, 2 nebo 3 zavést evropský produkt virtuálního širokopásmového připojení místo jiného možného produktu velkoobchodního přístupu, vezme do úvahy zájem na zachování jednotných regulačních

podmínek pro nápravná opatření v oblasti velkoobchodního přístupu v rámci Unie, stávající a předpokládaný stav hospodářské soutěže založené na infrastruktuře a vývoj tržních podmínek směrem k poskytování konkurenčních sítí nové generace, investice vynaložené operátorem, u něhož je uváděna významná tržní síla, i zájemci o přístup a dobu amortizace těchto investic.

Vnitrostátní regulační orgán případně stanoví přechodné období k tomu, aby byly stávající produkty velkoobchodního přístupu nahrazeny evropskými produkty virtuálního širokopásmového přístupu.

5. Jestliže operátor má, odchýlně od ustanovení čl. 9 odst. 3 směrnice 2002/19/ES, povinnosti poskytovat evropský produkt virtuálního širokopásmového připojení podle článků 8 a 12 uvedené směrnice, vnitrostátní regulační orgány zajistí zveřejnění referenční nabídky, která obsahuje alespoň prvky stanovené podle daného případu v příloze I, bodu 1, 2 nebo 3.

6. Odchylně od ustanovení čl. 16 odst. 3 směrnice 2002/21/ES vnitrostátní regulační orgány nestanoví lhůtu pro oznámení, kterou je zapotřebí dodržet před odnětím dříve uložené povinnosti nabídnout evropský produkt virtuálního širokopásmového přístupu, který splňuje hmotněprávní požadavky a parametry stanovené v čl. 17 odst. 1 a v příloze I bodu 2 tohoto nařízení, jestliže se příslušný operátor dobrovolně zaváže k tomu, že takový produkt na žádost třetích stran a za spravedlivých a přiměřených podmínek zpřístupní na dobu dalších tří let.

7. Jestliže vnitrostátní regulační orgán bere v souvislosti s posouzením podle odstavců 2 nebo 3 do úvahy, zda zavést nebo zachovat kontroly cen v souladu s článkem 13 směrnice 2002/19/ES týkající se velkoobchodního přístupu k sítím nové generace, a to buď formou jednoho z evropských produktů virtuálního širokopásmového přístupu, nebo jinak, zohlední stav hospodářské soutěže, pokud jde o ceny, výběr a kvalitu produktů nabízených na maloobchodní úrovni. Regulační orgán zohlední efektivitu ochrany proti diskriminaci na velkoobchodní úrovni a stav hospodářské soutěže založené na infrastruktuře z hlediska jiných pevných či bezdrátových sítí, přičemž klade maximální důraz na úlohu stávající hospodářské soutěže založené na infrastruktuře mezi sítěmi nové generace, které přinášejí nová zlepšení kvality ve prospěch koncových uživatelů, aby rozhodl, zda jsou v konkrétních případech nezbytné a přiměřené kontroly cen v oblasti velkoobchodního přístupu.

Článek 19 – Zaručená kvalita služeb v případě produktu připojení

1. Jakýkoli operátor má právo poskytovat evropský produkt připojení se zaručenou kvalitou služeb, který je vymezen v odstavci 4.

2. Jakýkoli operátor splní přiměřený požadavek týkající se poskytnutí evropského produktu připojení se zaručenou kvalitou služeb, který je vymezen v odstavci 4, a předložený v písemné podobě oprávněným poskytovatelem služeb elektronických komunikací. Jakékoli odmítnutí poskytnout evropský produkt připojení se zaručenou kvalitou služeb musí být založeno na objektivních kritériích. Operátor musí veškerá odmítnutí odůvodnit, a to ve lhůtě jednoho měsíce od podání písemné žádosti.

Za objektivní důvod k takovému odmítnutí lze považovat případ, kdy strana požadující poskytnutí evropského produktu připojení se zaručenou kvalitou služeb není schopna nebo ochotna za přiměřených podmínek v rámci Unie nebo v třetích zemích zpřístupnit evropský produkt připojení se zaručenou kvalitou služeb dožádané straně, pokud o to dožádaná strana požádá.

3. Je-li žádost odmítnuta nebo není-li ve lhůtě dvou měsíců od písemné žádosti dosaženo dohody o specifických podmínkách, včetně ceny, mají obě strany právo předložit věc

příslušnému vnitrostátnímu regulačnímu orgánu podle článku 20 směrnice 2002/21/ES. V takovém případě se může použít čl. 3 odst. 6 tohoto nařízení.

4. Poskytování produktu připojení se považuje za poskytování evropského produktu připojení se zaručenou kvalitou služeb, jestliže je takový produkt poskytován v souladu s minimálními parametry uvedenými v příloze II a zároveň splňuje tyto hmotněprávní požadavky:

- a) možnost, aby byl produkt nabízen kdekoli v Unii jako produkt vysoké kvality;
- b) umožňovat poskytovatelům služeb, aby reagovali na potřeby svých koncových uživatelů;
- c) nákladová efektivnost zohledňující stávající řešení, která mohou být poskytována v rámci jedné sítě;
- d) provozní efektivnost, zejména ve vztahu k maximálnímu možnému omezení překážek při zavádění a nákladů na toto zavádění, které nesou zákazníci; a
- f) zajistit dodržování pravidel o ochraně soukromí, osobních údajů, bezpečnosti a integritě sítí a transparentnosti v souladu s právem Unie.

5. Komise je v souladu s článkem 32 zmocněna k přijetí prováděcích aktů s cílem pozměnit v návaznosti na vývoj trhu a technologií přílohu II tak, aby i nadále splňovala hmotněprávní požadavky uvedené v odstavci 4.

Článek 20 – Opatření týkající se evropských produktů přístupu

1. Do 1. ledna 2016 Komise přijme prováděcí akty, které stanoví jednotná technická a metodická pravidla pro uplatňování předpisů o evropském produktu virtuálního širokopásmového přístupu ve smyslu článku 17 a přílohy I bodu 1 v souladu s kritérii a parametry v nich stanovenými tak, aby se zajistila rovnocennost funkcí těchto produktů virtuálního velkoobchodního přístupu k sítím nové generace s funkcemi produktů fyzického zpřístupnění. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 33 odst. 2.

2. Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví jednotná technická a metodická pravidla pro uplatňování předpisů o jednom či více evropských produktech přístupu ve smyslu článků 17 a 19 a přílohy I, bodů 2 a 3 a přílohy II v souladu s příslušnými kritérii a parametry v nich stanovenými. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 33 odst. 2.

Kapitola IV

Harmonizovaná práva koncových uživatelů

Článek 21 – Vyloučení omezení a diskriminace

1. Veřejné orgány nesmí omezit svobodu koncových uživatelů využívat veřejné sítě elektronických komunikací nebo veřejně dostupné služby elektronických komunikací poskytované podnikem usazeným v jiném členském státě.

2. Poskytovatelé elektronických komunikací pro veřejnost neuplatní na koncové uživatele žádné diskriminační požadavky nebo podmínky týkající se přístupu, které by byly založeny na státní příslušnosti koncového uživatele nebo na místě jeho bydliště, jestliže tyto rozdíly nejsou objektivně odůvodněny.

3. Není-li to objektivně odůvodněno, poskytovatelé elektronických komunikací pro veřejnost neuplatní tarify pro komunikace v rámci Unie končící v jiném členském státě, které by byly vyšší:

- a) v případě pevných komunikací než tarify za vnitrostátní meziměstské komunikace;
- b) v případě mobilních komunikací než eurotarify za regulované komunikační služby v oblasti hlasového a SMS roamingu uvedené v nařízení (ES) č. 531/2012.

Článek 22 – Přeshraniční řešení sporů

1. Mimosoudní postupy zavedené v souladu s čl. 34 odst. 1 směrnice 2002/22/ES se použijí i v případě sporů týkajících se smluv mezi spotřebiteli a dalšími koncovými uživateli, jsou-li pro ně takové mimosoudní postupy dostupné, a poskytovateli elektronických komunikací pro veřejnost usazenými v jiném členském státě. Pokud jde o spory spadající do oblasti působnosti směrnice 2013/11/EU³³, použijí se ustanovení uvedené směrnice.

Článek 23 – Svoboda poskytování a využívání otevřeného přístupu k internetu a přiměřené řízení provozu

1. Koncoví uživatelé mají svobodu přístupu k informacím a obsahu a jejich šíření, využívání aplikací a služeb podle své volby, a to prostřednictvím příslušné služby přístupu k internetu.

Koncoví uživatelé mají svobodu uzavírat smlouvy s poskytovateli služeb přístupu k internetu týkající se objemu dat a rychlosti a v souladu s jakoukoli z těchto smluv týkajících se objemu dat využít jakoukoli nabídku poskytovatelů internetového obsahu, aplikací a služeb.

2. Koncoví uživatelé mají také svobodu uzavřít dohodu s jakýmkoli poskytovatelem elektronických komunikací pro veřejnost nebo s poskytovateli obsahu, aplikací a služeb ohledně specializovaných služeb s posílenou kvalitou služby.

Aby se umožnilo poskytování specializovaných služeb koncovým uživatelům, poskyvatelé obsahu, aplikací a služeb a poskyvatelé elektronických komunikací pro veřejnost mají svobodu uzavírat vzájemné dohody týkající se předání souvisejících objemů dat nebo provozu, jakožto specializovaných služeb s definovanou kvalitou služby nebo vymezenou kapacitou. Poskytování specializovaných služeb nenarušuje opakovaně nebo trvale obecnou kvalitu služeb přístupu k internetu.

3. Tímto článkem nejsou dotčeny právní předpisy Unie nebo vnitrostátní právní předpisy týkající se zákonnosti předávaných informací, obsahu, aplikací nebo služeb.

4. Výkon svobod uvedených v odstavcích 1 a 2 je usnadněn poskytováním úplných informací v souladu s čl. 25 odst. 1, čl. 26 odst. 2 a čl. 27 odst. 1 a 2.

5. Poskyvatelé služeb přístupu k internetu v rámci limitů veškerých smluvně sjednaných objemů dat nebo rychlostí služeb přístupu k internetu neomezí svobody upravené v odstavci 1 tím, že budou blokovat, zpomalovat, zhoršovat nebo diskriminovat konkrétní obsah, aplikace nebo služby nebo jejich konkrétní třídy, s výjimkou případů, kde je zapotřebí uplatnit vhodná opatření týkající se řízení provozu. Vhodná opatření týkající se řízení provozu jsou transparentní, nediskriminační, přiměřená a nezbytná za účelem:

a) provedení ustanovení právního předpisu či rozhodnutí soudu nebo prevence nebo zabránění závažné trestné činnosti;

³³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES, Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 63.

- b) zachování integrity a bezpečnosti sítě, služeb poskytovaných prostřednictvím této sítě a terminálů koncových uživatelů;
- c) zamezení tomu, aby byla koncovým uživatelům, kteří vyjádřili svůj předchozí souhlas s takovými omezujícími opatřeními, předávána nevyžádaná sdělení;
- d) minimalizace účinků dočasného nebo výjimečného přetížení sítě za předpokladu, že odpovídající typy provozu vykazují rovnocenné zacházení.

Vhodným řízením provozu se rozumí pouze zpracování dat, které je nezbytné a přiměřené za účelem uvedeným v tomto odstavci.

Článek 24 – Záruky kvality služby

1. Vnitrostátní regulační orgány podrobně monitorují a zajišťují skutečnou možnost koncových uživatelů využívat svobod uvedených v čl. 23 odst. 1 a 2, soulad s ustanovením čl. 23 odst. 5 a neustálou dostupnost nediskriminačních služeb přístupu k internetu v dostatečné kvalitě, které odrážejí technický pokrok a nejsou narušeny specializovanými službami. Ve spolupráci s jinými příslušnými vnitrostátními orgány rovněž monitorují účinky specializovaných služeb na kulturní rozmanitost a inovace. Vnitrostátní regulační orgány každý rok předkládají zprávy o monitorování a jeho výsledcích Komisi a BEREC.

2. Vnitrostátní regulační orgány mají pravomoc uložit poskytovatelům elektronických komunikací pro veřejnost splnění minimálních požadavků na kvalitu služeb, aby zamezily obecnému zhoršování kvality služeb, pokud jde o služby přístupu k internetu, nebo zaručily možnost koncových uživatelů mít přístup k obsahu nebo informacím a šířit je nebo využívat aplikace a služby podle svého výběru.

S dostatečným předstihem před uložením jakýchkoli takových požadavků předloží vnitrostátní regulační orgány Komisi shrnutí důvodů zavedení takových požadavků, obsah těchto požadavků a navrhovaný způsob jejich uplatňování. Tyto informace dostane k dispozici rovněž BEREC. Po posouzení obdržených informací k nim může Komise vznést své připomínky nebo vydat doporučení, zejména s cílem zajistit, aby tyto požadavky nepříznivě neovlivňovaly fungování vnitřního trhu. Uvedené požadavky nesmí být schváleny ve lhůtě dvou měsíců od okamžiku, kdy Komise obdržela úplné informace, jestliže vnitrostátní regulační orgán a Komise nesjednaly něco jiného nebo Komise vnitrostátnímu regulačnímu orgánu neoznámila zkrácení lhůty k přezkumu nebo Komise neuplatnila připomínky nebo doporučení. Vnitrostátní regulační orgány v nejvyšší míře zohlední připomínky nebo doporučení Komise a schválené požadavky předají Komisi i BEREC.

3. Komise může přijmout prováděcí akty, které příslušným vnitrostátním orgánům stanoví jednotné podmínky pro plnění jejich povinností podle tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 33 odst. 2.

Článek 25 – Transparentnost a zveřejňování informací

1. Poskytovatelé elektronických komunikací pro veřejnost zveřejní, s výjimkou nabídek, které jsou sjednány jednotlivě, transparentní, srovnatelné, odpovídající a aktualizované informace týkající se:

- a) jména, adresy a kontaktních údajů;

b) u každého tarifního plánu nabízených služeb a relevantní kvality parametrů těchto služeb, použitelných cen (pro účely spotřebitelů včetně daní) a použitelných poplatků (přístup, využívání, údržba a dodatečné poplatky), jakož i nákladů na koncová zařízení;

c) použitelných tarifů souvisejících s jakýmkoli číslem nebo službou, na něž se vztahují konkrétní cenové podmínky;

d) kvality jejich služeb v souladu s prováděcími akty uvedenými v odstavci 2;

e) služeb přístupu k internetu, jsou-li nabízeny, s uvedením:

i) skutečně dostupné rychlosti pro stahování nebo odesílání dat v členském státě pobytu koncového uživatele, včetně rychlosti v provozní špičce,

ii) úrovně použitelných omezení objemu dat, jsou-li stanoveny; cen za zvyšování dostupného objemu dat, a to jednorázově i dlouhodobě; rychlosti a ceny dat, které jsou dostupné po úplném využití použitelného objemu dat, je-li tento omezen; a způsobů, které mají koncoví uživatelé k dispozici pro účely monitorování aktuální úrovně spotřeby,

iii) jasného a srozumitelného vysvětlení toho, jaký mohou mít případná omezení objemu dat, skutečně dostupná rychlost či jiné parametry kvality a současné využívání specializovaných služeb s posílenou kvalitou služby praktický dopad na využívání obsahu, aplikací a služeb,

iv) informací o všech postupech zavedených poskytovatelem k měření a řízení provozu, aby se zabránilo přetížení sítě, a o tom, jaký vliv tyto postupy mohou mít na kvalitu služby a na ochranu osobních údajů;

f) opatření přijatých k zajištění rovnosti v přístupu pro zdravotně postižené koncové uživatele, včetně pravidelně aktualizovaných podrobných informací o produktech a službách, jež pro ně byly navrženy;

g) jejich standardních smluvních podmínek, včetně minimální doby platnosti smlouvy, podmínek předčasného vypovězení smlouvy a poplatků, které jsou v tomto případě účtovány, postupů a přímých poplatků týkajících se změny poskytovatele a přenositelnosti čísel a jiných identifikátorů a nároků na kompenzaci v případě zdržování nebo zneužívání změny poskytovatele;

h) přístupu k tísňovým službám a informacím o místě volajícího v případě všech nabízených služeb, jakýchkoli omezení v poskytování tísňových služeb podle článku 26 směrnice 2002/22/ES a jakýchkoli změn v tomto poskytování;

i) práv, pokud jde o univerzální službu, včetně případných doplňkových služeb a služeb uvedených v příloze I směrnice 2002/22/ES.

Tyto informace se zveřejňují v jasné, srozumitelné a snadno přístupné formě v úředním jazyce (úředních jazycích) členského státu, v němž je služba nabízena, a pravidelně se aktualizují. Tyto informace se na žádost poskytují před jejich zveřejněním příslušnému vnitrostátnímu regulačnímu orgánu. Výslovně se uvedou jakékoli rozdíly v podmínkách, které se uplatňují na spotřebitele a na jiné koncové uživatele.

2. Komise může přijmout prováděcí akty stanovující metody měření rychlosti služeb přístup k internetu, parametry kvality služby a metody pro jejich měření a obsah i formu informací, jež mají být zveřejňovány, a způsob jejich zveřejnění, včetně případných mechanismů pro certifikaci kvality. Komise může vzít do úvahy parametry, definice a metody měření

stanovené v příloze III směrnice 2002/22/ES. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 33 odst. 2.

3. Koncoví uživatelé mají přístup k nástrojům nezávislého hodnocení, které jim umožňují porovnat výkon jejich přístupu k síti elektronických komunikací a služeb a náklady na alternativní způsoby využívání. Členské státy za tímto účelem zavedou dobrovolný režim certifikace interaktivních stránek, pokynů a podobných nástrojů. Certifikace se uděluje na základě splnění objektivních, transparentních a přiměřených požadavků, zejména pokud jde o nezávislost na jakémkoli poskytovateli elektronických komunikací pro veřejnost, použití jednoduchého jazyka, poskytování úplných a aktualizovaných informací a fungování účinného postupu pro podávání stížností. Jestliže certifikované srovnávací techniky nejsou na daném trhu dostupné zdarma nebo za přiměřenou cenu, vnitrostátní regulační orgány nebo jiné příslušné vnitrostátní orgány tyto techniky zpřístupní samy nebo prostřednictvím třetích subjektů, a to v souladu s požadavky na certifikaci. Informace zveřejněné poskytovateli elektronických komunikací pro veřejnost jsou bezplatně k dispozici za účelem zpřístupnění těchto srovnávacích technik.

4. Poskytovatelé elektronických komunikací pro veřejnost v případě potřeby na žádost příslušných veřejných orgánů předávají koncovým uživatelům zdarma informace veřejného zájmu a využívají k tomu stejné prostředky běžně využívané při komunikaci s koncovými uživateli. Informace, které v takových případech příslušné veřejné orgány předávají poskytovatelům elektronických komunikací pro veřejnost, jsou ve standardizovaném formátu a mohou se mj. týkat:

a) nejobvyklejších způsobů, kterými jsou služby elektronických komunikací využívány k účasti na protiprávní činnosti nebo k šíření škodlivého obsahu, zejména pokud může dojít k poškození práv a svobod jiných osob, včetně porušení předpisů o ochraně údajů, porušení autorských a souvisejících práv, a o jejich právních důsledcích; a

b) způsobů ochrany před ohrožením osobní bezpečnosti a neoprávněným přístupem k osobním údajům při užívání služeb elektronických komunikací.

Článek 26 – Požadavky na informace v případě smluv

1. Jestliže si výslovně nesjednali něco jiného, poskytovatelé elektronických komunikací pro veřejnost před vstupem smlouvy o připojení k síti veřejných elektronických komunikací nebo o poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací v platnost poskytnou spotřebitelům a ostatním koncovým uživatelům alespoň tyto informace:

a) totožnost, adresu a kontaktní údaje poskytovatele a adresu a kontaktní údaje pro předkládání stížností, pokud je odlišná;

b) hlavní charakteristiky poskytovaných služeb, včetně zejména:

i) typu nabízených služeb u každého tarifního plánu, zahrnutého objemu komunikací a veškerých relevantních parametrů kvality služby, včetně okamžiku počátečního připojení,

ii) toho, zda se poskytuje přístup k tísňovým službám a informace o místě volajícího a ve kterém členském státě a jakákoli případná omezení poskytování tísňových služeb podle článku 26 směrnice 2002/22/ES,

iii) druhů poskytovaných poprodejních služeb, služeb údržby a služeb zákaznické podpory, podmínek a poplatků souvisejících s tímto poskytováním a způsobů, jakými lze tyto služby kontaktovat,

- iv) jakýchkoli omezení, která pro účely využívání dodaných koncových zařízení stanovil poskytovatel, včetně informací ohledně odblokování koncových zařízení a jakýchkoli poplatků souvisejících s vypovězením smlouvy před uplynutím minimální doby její platnosti;
- c) podrobnosti o cenách a tarifech (pro účely spotřebitelů včetně daní a případných dalších poplatků) a způsobech, jakými jsou zpřístupňovány aktuální informace o všech použitelných tarifech a poplatcích;
- d) nabízené způsoby plateb, jakékoli rozdíly v cenách související s konkrétním způsobem platby a dostupné prostředky zajišťující transparentnost vyúčtování a monitorující úroveň spotřeby;
- e) dobu platnosti smlouvy a podmínky pro prodloužení nebo ukončení této platnosti, včetně:
 - i) jakýchkoli podmínek týkajících se minimálního používání nebo minimální doby platnosti, které musí být splněny, aby bylo možné využívat výhod z propagačních akcí,
 - ii) jakýchkoli poplatků souvisejících se změnou poskytovatele a přenositelností čísel a dalších identifikátorů, včetně nároků na kompenzaci v případě zdržování nebo zneužívání změny poskytovatele,
 - iii) jakýchkoli poplatků souvisejících s předčasným ukončením platnosti smlouvy, včetně pokrytí nákladů týkající se koncového zařízení (na základě běžných způsobů odepisování) a dalších výhod z propagačních akcí (vypočtených na základě *pro rata temporis*);
- f) jakákoli ujednání o kompenzaci a náhradě, včetně výslovného odkazu na práva koncového uživatele vyplývající z právních předpisů v případě, že nejsou dodrženy úrovně kvality služeb stanovené ve smlouvě;
- g) pokud existuje povinnost v souladu s článkem 25 směrnice 2002/22/ES, možnost koncových uživatelů rozhodnout se, zda mají či nemají být v účastnickém seznamu uvedeny jejich osobní údaje, spolu s údaji, o které se jedná;
- h) v případě zdravotně postižených koncových uživatelů podrobnosti o produktech a službách, jež pro ně byly navrženy;
- i) způsoby zahájení postupů pro řešení sporů, včetně přeshraničních sporů, v souladu s článkem 34 směrnice 2002/22/ES a článkem 22 tohoto nařízení;
- j) druh opatření, jež může poskytovatel přijmout v reakci na případy narušení bezpečnosti nebo integrity nebo při zjištění hrozby nebo zranitelnosti.

2. Jestliže nebylo s koncovým uživatelem, jenž není spotřebitelem, sjednáno něco jiného, poskytovatelé elektronických komunikací pro veřejnost vedle informací uvedených v odstavci 1 poskytnou alespoň tyto informace týkající se služeb přístupu k internetu:

- a) úrovně použitelných limitů objemu dat, jsou-li stanoveny; ceny za zvyšování dostupného objemu dat, a to jednorázově i dlouhodobě; rychlost a cenu dat, které jsou dostupné po úplném využití použitelného objemu dat, je-li tento omezen; a to, jak koncoví uživatelé mohou kdykoli monitorovat stávající úroveň spotřeby;
- b) skutečně dostupnou rychlost pro stahování nebo odesílání v hlavním místě koncového uživatele, včetně skutečného rozsahu rychlosti, průměrné rychlosti a rychlosti v provozní špičce a včetně případného dopadu, který vyvolá umožnění přístupu prostřednictvím rádiové místní sítě třetích subjektů;
- c) další parametry kvality služeb;

d) informace o všech postupech zavedených poskytovatelem k měření a řízení provozu, aby se zabránilo přetížení sítě, a informace o tom, jak tyto postupy mohou ovlivnit kvalitu služby a ochranu osobních údajů;

e) jasné a srozumitelné vysvětlení toho, jaký mohou mít případná omezení objemu dat, skutečně dostupná rychlost či jiné parametry kvality služby a současné využívání specializovaných služeb s posílenou kvalitou služby praktický dopad na využívání obsahu, aplikací a služeb.

3. Informace uvedené v odstavcích 1 a 2 se poskytují jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem v úředním jazyce státu pobytu koncového uživatele a pravidelně se aktualizují. Tyto informace jsou nedílnou součástí smlouvy a nesmí být měněny, pokud si smluvní strany výslovně nesjednají něco jiného. Koncový uživatel obdrží písemné vyhotovení smlouvy.

4. Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví podrobnosti týkající se požadavků na informace uvedené v odstavci 2. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 33 odst. 2.

5. Na žádost příslušných veřejných orgánů jsou ve smlouvě rovněž uvedeny veškeré informace, které tyto orgány za tímto účelem poskytují a které se týkají užívání sítí a služeb elektronických komunikací k účasti na protiprávní činnosti a k šíření škodlivého obsahu a informace o způsobech ochrany před ohrožením osobní bezpečnosti a neoprávněného zpracování osobních údajů ve smyslu čl. 25 odst. 4, které lze v případě poskytované služby použít.

Článek 27 – Kontrola spotřeby

1. Poskytovatelé elektronických komunikací pro veřejnost nabídnou koncovým uživatelům možnost zvolit si bez poplatku funkci, která poskytuje informace o celkové spotřebě různých služeb elektronických komunikací vyjádřené v měně, ve které jsou tyto služby koncovému uživateli účtovány. Tato funkce zajistí, že celkové výdaje za konkrétní období nepřekročí bez souhlasu koncového uživatele finanční limit, který tento uživatel stanovil.

2. Poskytovatelé elektronických komunikací pro veřejnost zajistí, aby v případě, že spotřeba služby dosáhne 80 % finančního limitu stanoveného v souladu s odstavcem 1, bylo koncovému uživateli zasláno příslušné upozornění. V upozornění se uvede postup, který bude přijat k dalšímu poskytování těchto služeb, včetně jejich ceny. Poskytovatel nebude specifikované služby poskytovat a za jejich poskytování koncovému uživateli účtovat v případě, že by jinak došlo k překročení finančního limitu, a to do doby, než koncový uživatel požádá o to, aby se v poskytování těchto služeb pokračovalo nebo aby toto poskytování bylo obnoveno. Koncoví uživatelé mají i poté, co bylo dosaženo finančního limitu, nadále možnost přijímat volání a SMS zprávy a využívat čísla bezplatných volání a tísňových služeb evropského čísla tísňového volání 112, a to zdarma a až do konce sjednaného vyúčtovacího období.

3. Poskytovatelé elektronických komunikací pro veřejnost zpřístupní koncovým uživatelům těsně před spojením hovoru snadno a bez vzniku dalších nákladů informace o použitelných tarifech, které se týkají jakéhokoli čísla nebo služby, na něž se vztahují konkrétní cenové podmínky, jestliže jim z důvodu přiměřenosti příslušný vnitrostátní orgán neudělil předchozí výjimku. Veškeré tyto informace jsou pro všechna čísla nebo služby poskytovány srovnatelným způsobem.

4. Poskytovatelé elektronických komunikací pro veřejnost nabídnou koncovým uživatelům možnost zvolit si bezplatné zasílání podrobného rozpisu účtu.

Článek 28 – Ukončení platnosti smlouvy

1. Minimální doba platnosti smluv uzavíraných mezi spotřebiteli a poskytovateli elektronických komunikací pro veřejnost nepřesáhne 24 měsíců. Poskytovatelé elektronických komunikací pro veřejnost nabídnou koncovým uživatelům možnost uzavřít smlouvu s maximální dobou platnosti 12 měsíců.
2. Spotřebitelé a ostatní koncoví uživatelé mají, jestliže si nesjednali něco jiného, právo odstoupit od smlouvy s uplatněním měsíční výpovědní lhůty, jestliže již uplynulo šest nebo více měsíců od uzavření této smlouvy. Nevzniká tím nárok na kompenzaci, s výjimkou zbytkové hodnoty dotovaného koncového zařízení, které bylo součástí balíčku služeb v rámci smlouvy v okamžiku jejího uzavření, a náhrady jakýchkoli dalších výhod z propagačních akcí, které byly takto označeny v okamžiku uzavření smlouvy, vypočtené na základě *pro rata temporis*. Poskytovatel nejpozději v okamžiku výplaty této kompenzace zdarma odstraní jakékoli opatření omezující využívání koncového zařízení pro jiné sítě.
3. Jestliže smlouvy nebo vnitrostátní právo upravují automatické prodlužování platnosti smluv, poskytovatel elektronických komunikací pro veřejnost o tom včas informuje koncového uživatele tak, aby měl k dispozici alespoň jeden měsíc k vyjádření nesouhlasu s automatickým prodloužením platnosti smlouvy. Jestliže koncový uživatel nevyjádří nesouhlas s tímto prodloužením, má se za to, že je smlouva uzavřena na dobu neurčitou a koncový uživatel může s dodržением měsíční výpovědní lhůty kdykoli od této smlouvy odstoupit, aniž by mu s tím vznikly jakékoli náklady.
4. Koncoví uživatelé mají právo odstoupit od smlouvy, aniž by jim tím vznikly jakékoli náklady, jakmile jim poskytovatel elektronických komunikací pro veřejnost oznámí změny smluvních podmínek, které navrhuje, pokud se nejedná o takové změny, jež jsou výlučně ve prospěch koncového uživatele. Nejpozději jeden měsíc před takovou změnou musí poskytovatelé koncové uživatele odpovídajícím způsobem vyrozumět a současně je musí informovat o jejich právu odstoupit od smlouvy bez vzniku jakýchkoli nákladů, jestliže nové podmínky nepřijmou. Ustanovení odstavce 2 se použije obdobně.
5. Pokud jde o rychlost nebo jiné parametry kvality služby, jakýkoli významný rozdíl, jenž nemá dočasný charakter, mezi skutečným výkonem a výkonem, který poskytovatel elektronických komunikací pro veřejnost uvedl v souladu s článkem 26, se považuje za nesplnění požadavků na výkonnost pro účely stanovení náhrad, na něž má v souladu s vnitrostátním právem koncový uživatel nárok.
6. Uzavření účastnické smlouvy týkající se doplňkových služeb poskytovaných stejným poskytovatelem elektronických komunikací pro veřejnost neznamená, že doba platnosti smlouvy běží od počátku, jestliže cena za doplňkovou službu (doplňkové služby) významně nepřesahuje cenu původních služeb nebo jestliže nejsou doplňkové služby nabízeny za speciální propagační cenu, která souvisí s prodloužením platnosti stávající smlouvy.
7. Poskytovatelé elektronických komunikací pro veřejnost uplatní podmínky a postupy pro odstoupení od smlouvy, které nebrání změně poskytovatele služby ani od této změny neodrazují.

Článek 29 – Nabídka balíčku služeb

Jestliže balíček služeb nabízený spotřebitelům obsahuje alespoň připojení k síti elektronických komunikací nebo jednu službu elektronických komunikací, na všechny prvky tohoto balíčku se použijí články 28 a 30 tohoto nařízení.

Kapitola V

Usnadnění změny poskytovatele

Článek 30 – Změna poskytovatele a přenositelnost čísel

1. Všichni koncoví uživatelé s čísly přidělenými podle národního číslovacího plánu, kteří o to požádají, mají právo ponechat si své číslo (svá čísla) nezávisle na poskytovateli elektronických komunikací pro veřejnost, který poskytuje své služby podle části C přílohy I směrnice 2002/22/ES za předpokladu, že se jedná o poskytovatele elektronických komunikací v členském státě, jehož se národní číslovací plán týká, nebo se jedná o evropského poskytovatele elektronických komunikací, který příslušnému regulačnímu orgánu domovského členského státu oznámil skutečnost, že poskytuje nebo hodlá poskytovat dané služby v členském státě, jehož se národní číslovací plán týká.

2. Stanovení cen mezi poskytovateli elektronických komunikací pro veřejnost, které se týká přenositelnosti čísel, je nákladově orientované a případné přímé poplatky stanovené koncovým uživatelům nesmí sloužit k odrazení koncových uživatelů od změny poskytovatele.

3. Přenesení čísel a jejich aktivace se provedou v nejkratší možné lhůtě. Jestliže si koncoví uživatelé sjednali přenesení čísla k novému poskytovateli, toto číslo se aktivuje do jednoho pracovního dne od uzavření této dohody. Případné přerušení poskytování služby během přenosu čísla nepřesáhne jeden pracovní den.

4. Přijímající poskytovatel elektronických komunikací pro veřejnost vede proces změny poskytovatele a přenosu. Koncoví uživatelé obdrží příslušné informace o změně poskytovatele před zahájením tohoto procesu změny a v jeho průběhu a také bezprostředně po jeho ukončení. Změna poskytovatele nesmí nastat proti vůli koncových uživatelů.

5. Platnost smluv koncových uživatelů s předávajícími poskytovateli elektronických komunikací pro veřejnost se ukončí automaticky po dokončení změny poskytovatele. Předávající poskytovatelé elektronických komunikací pro veřejnost vyplatí spotřebitelům využívajícím předplacené služby zbývající část kreditu.

6. Poskytovatelé elektronických komunikací pro veřejnost, kteří změnu poskytovatele zdržují nebo zneužívají, a to i tím, že nezpřístupní všechny informace nezbytné pro včasný přenos čísel, mají povinnost vyplatit koncovým uživatelům, kteří byli takovému zdržení nebo zneužití vystaveni, náležitou kompenzaci.

7. Jestliže předávající poskytovatel poskytuje koncovému uživateli, který provádí změnu k novému poskytovateli služeb připojení k internetu, e-mailovou adresu, přeposílá na žádost koncového uživatele a na e-mailovou adresu, kterou koncovým uživatelem uvedl, zdarma veškerou e-mailovou komunikaci adresovanou na původní e-mailovou adresu koncového uživatele, a to po dobu 12 měsíců. Tato služba přeposílání e-mailů zahrnuje i automatickou odpověď všem odesílatelům e-mailů s upozorněním na novou e-mailovou adresu koncového uživatele. Koncový uživatel má možnost požádat o to, aby automatická odpověď jeho novou e-mailovou adresu neuváděla.

Po ukončení původní dvanáctiměsíční lhůty umožní předávající poskytovatel elektronických komunikací pro veřejnost koncovému uživateli v případě potřeby za poplatek prodloužit lhůtu pro přeposílání e-mailů. Předávající poskytovatel elektronických komunikací pro veřejnost nepřidělí původní e-mailovou adresu koncového uživatele jinému koncovému uživateli po dobu dvou let od odstoupení od smlouvy a v každém případě po dobu, o níž byla prodloužena lhůta pro přeposílání e-mailů.

8. Příslušné vnitrostátní orgány mohou zavést všeobecný proces změny poskytovatele a přenosu, včetně stanovení vhodných sankcí pro poskytovatele a kompenzací pro koncové uživatele. Zohlední při tom nezbytnou ochranu koncového uživatele v rámci procesu změny poskytovatele a potřebu zajistit efektivitu tohoto procesu.

Kapitola VI **Organizační a závěrečná ustanovení**

Článek 31 – Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro ukládání sankcí za porušení ustanovení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná pro zajištění jejich provádění. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy tato pravidla oznámí Komisi nejpozději do 1. července 2016 a neprodleně jí oznámí veškeré následné změny těchto pravidel.

Pokud jde o evropské poskytovatele elektronických komunikací, sankce se ukládají v souladu s kapitolou II a s ohledem na příslušné pravomoci vnitrostátních regulačních orgánů v domovských i hostitelských členských státech.

Článek 32 – Svěření pravomocí

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je Komisi svěřena za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoci přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 17 odst. 2 a čl. 19 odst. 5 se Komisi svěřují na dobu neurčitou ode dne [date entry into force of the Regulation].
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 17 odst. 2 a v čl. 19 odst. 5 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Nabývá účinku dnem následujícím po vyhlášení rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti veškerých již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 17 odst. 2 a čl. 19 odst. 5 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 33 – Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený podle čl. 22 odst. 1 směrnice 2002/21/ES. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 34 – Změny směrnice 2002/20/ES

V čl. 3 odst. 2 se zrušuje druhý pododstavec.

Článek 35 – Změny směrnice 2002/21/ES

Směrnice 2002/21/ES se mění takto:

1) V článku 1 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„Tato směrnice a zvláštní směrnice se vykládají a použijí ve spojení s ustanoveními nařízení č. [XX/2014].“

2) Článek 7a se mění takto:

– a) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Pokud má být podle čl. 7 odst. 3 přijato opatření s cílem uložit povinnost operátorovi nebo povinnost operátora pozměnit nebo zrušit podle článku 16 této směrnice ve spojení s článkem 5 a články 9 až 13 směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice) a článku 17 směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě), může Komise ve lhůtě jednoho měsíce, jak stanoví čl. 7 odst. 3 této směrnice, oznámit dotčenému vnitrostátnímu regulačnímu orgánu a BEREC důvody, proč se domnívá, že by navrhované opatření vytvořilo překážku pro jednotný trh, nebo že má vážné pochybnosti o jeho slučitelnosti s právem Unie, přičemž náležitě zohlední jakákoli doporučení přijatá podle čl. 19 odst. 1 této směrnice týkající se harmonizovaného uplatňování specifických ustanovení této směrnice a zvláštních směrnic. V takovém případě nebude návrh opatření přijat po další tři měsíce následující po oznámení Komise.“

– b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. V tříměsíční lhůtě uvedené v odstavci 1 Komise, BEREC a dotčený vnitrostátní regulační orgán úzce spolupracují s cílem stanovit nejvhodnější a neúčinnější opatření s ohledem na cíle stanovené v článku 8, přičemž náležitě zohlední názory účastníků trhu a potřebu zajistit vytvoření jednotné regulační praxe. Jestliže má být navrhované opatření přijato s cílem uložit povinnost evropskému poskytovateli elektronických komunikací ve smyslu nařízení [XXX/2014] v hostitelském členském státě nebo tuto povinnost pozměnit nebo zrušit, na úzké spolupráci se podílí i vnitrostátní regulační orgán domovského členského státu.“

– c) v odstavci 5 se vkládá písmeno aa), které zní:

„aa) přijmout rozhodnutí, kterým dotčenému vnitrostátnímu regulačnímu orgánu nařídí vzít zpět návrh opatření a uvést konkrétní návrhy na jeho změnu, jestliže cílem navrhovaného opatření je uložit povinnost evropskému poskytovateli elektronických komunikací ve smyslu nařízení [XXX/2014] nebo tuto povinnost pozměnit nebo zrušit.“

– d) v odstavci 6 se vkládá nový pododstavec, který zní:

„Ustanovení čl. 7 odst. 6 se použije v případech, kdy Komise přijímá rozhodnutí podle odst. 5 písm. aa)“.

3) Článek 15 se mění takto:

– a) v odstavci 1 se mezi první a druhý pododstavec vkládá nový pododstavec, který zní:

„Komise při posuzování toho, zda má daný trh vlastnosti, jež mohou odůvodňovat uložení regulačních povinností ex-ante, a musí tudíž být uveden v doporučení, vezme do úvahy zejména potřebu sblížit právní úpravu v rámci Unie, potřebu podporovat účinné investice a inovace v zájmu koncových uživatelů a celkové konkurenceschopnosti hospodářství Unie a význam dotčeného trhu, jakož i další faktory, jako jsou např. stávající hospodářská soutěž založená na infrastruktuře na maloobchodní úrovni, cenová konkurence i výběr a kvalita produktů nabízených koncovým uživatelům. Komise vezme do úvahy veškerá relevantní

konkurenční omezení bez ohledu na to, zda jsou sítě, služby nebo aplikace, které tato omezení vyvolávají, považovány za sítě elektronických komunikací, služby elektronických komunikací nebo jiné typy služeb nebo aplikací, které jsou z hlediska koncového uživatele srovnatelné, aby obecně stanovila, zda jsou v Unii jako celku nebo v její významné části zároveň splněna tato tři kritéria:

a) existence značných a nikoli dočasných strukturálních, právních nebo regulačních překážek vstupu;

b) struktura trhu v daném časovém horizontu nesměřuje k účinné hospodářské soutěži, a to s ohledem na stav hospodářské soutěže založené na infrastruktuře a jiné hospodářské soutěže, které vyvolávají překážky vstupu;

c) samo právo hospodářské soutěže je nedostatečné, aby dostatečně reagovalo na uvedené(á) selhání trhu.“

– b) v odstavci 3 se vkládá nový pododstavec, který zní:

„Komise při výkonu svých pravomocí podle článku 7 ověří, zda jsou zároveň splněna tři kritéria stanovená v odstavci 1, pokud ověřuje, zda je s právem Unie slučitelný návrh opatření uvádějící:

a) že daný trh, který není uveden v doporučení, má za specifických vnitrostátních okolností vlastnosti odůvodňující uložení regulačních povinností; nebo

b) že trh uvedený v doporučení za specifických vnitrostátních okolností regulační opatření nevyžaduje.“

4) V článku 19 se první odstavec mění takto:

„Aniž je dotčen článek 9 této směrnice a články 6 a 8 směrnice 2002/20/ES (autorizační směrnice) a zjistí-li Komise, že rozdílné provádění regulačních úkolů uvedených v této směrnici, ve zvláštních směrnících a v nařízení č. [XX/2014] vnitrostátními regulačními orgány může vytvářet překážku pro vnitřní trh, může Komise vydat doporučení nebo přijmout rozhodnutí o harmonizovaném uplatňování ustanovení této směrnice, zvláštních směrnic a nařízení č. [XX/2014] ve snaze podpořit dosažení cílů uvedených v článku 8, přičemž v nejvyšší míře zohlední stanovisko BEREC.“

Článek 36 – Změny směrnice 2002/22/ES

1. S účinkem od 1. července 2016 se směrnice 2002/22/ES mění takto:

1) V čl. 1 odst. 3 se zrušuje první věta.

2) Zrušují se články 20, 21, 22 a 30.

2. Do 1. července 2016 ponechají členské státy v platnosti všechna opatření, jimiž se provádějí ustanovení uvedená v odstavci 1.

Článek 37 – Změny nařízení (ES) č. 531/2012

Nařízení (EU) č. 531/2012 se mění takto:

1) V čl. 1 odst. 1 se vkládá třetí pododstavec, který zní:

„Toto nařízení se použije na roamingové služby poskytované v rámci Unie koncovým uživatelům, jejichž domovským poskytovatelem je poskytovatel elektronických komunikací pro veřejnost v členském státě.“

2) V čl. 2 odst. 2 se vkládá nové písmeno r), které zní:

„r) „dvoustrannou či vícestrannou dohodou o roamingu“ se rozumí jedna nebo více obchodních nebo technických dohod uzavřených mezi poskytovateli roamingu, které umožňují virtuální rozšíření pokrytí domácí sítě a všem poskytovatelům roamingu umožňují udržitelné poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb na stejné cenové úrovni, jako jsou příslušné domácí mobilní komunikační služby, které poskytují.“

3) V článku 4 se doplňuje odstavec 7, který zní:

„7. Tento článek se nepoužije na poskytovatele roamingu, kteří podle článku 4a poskytují regulované maloobchodní roamingové služby.“

4) Vkládá se nový článek 4 a, který zní:

Článek 4a

1. Tento článek se použije na poskytovatele roamingu, kteří:

a) standardně a ve všech příslušných maloobchodních balíčcích, které obsahují regulované roamingové služby, uplatňují sazbu použitelnou na domácí služby jak na domácí služby, tak na regulované roamingové služby v rámci Unie stejně, jako by regulované roamingové služby byly spotřebovány v domácí síti; a

b) zajišťují prostřednictvím vlastních sítí nebo formou dvoustranných či vícestranných dohod o roamingu s jinými poskytovateli roamingu, aby alespoň jeden poskytovatel roamingu ve všech členských státech postupoval v souladu s ustanovením písmene a).

2. Odstavce 1 až 6 nevylučují, aby poskytovatel roamingu omezil spotřebu regulovaných maloobchodních roamingových služeb, na něž se použije sazba jako na domácí služby, s odkazem na kritérium přiměřeného využití. Jakékoli kritérium přiměřeného využití se uplatní takovým způsobem, aby spotřebitelé využívající jednotlivé domácí maloobchodní balíčky nabízené poskytovatelem roamingu měli možnost zachovat s důvěrou typickou strukturu jejich domácí spotřeby, která je spojena s příslušným domácím maloobchodním balíčkem, i v případě, že v rámci Unie pravidelně cestují. Poskytovatel roamingu, který tuto možnost využívá, zveřejní v souladu s čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. XXX/2014 podrobné kvantifikované informace o tom, jak je kritérium přiměřeného využití uplatňováno, a to s odkazem na tvorbu hlavních cen, objem a jiné parametry daného maloobchodního balíčku, a tyto informace v souladu s čl. 26 odst. 1 písm. b) a c) uvedeného nařízení zapracuje do svých smluv.

BEREC do 31. prosince 2014 po konzultaci zúčastněných stran a v úzké spolupráci s Komisí stanoví obecné pokyny pro používání kritéria přiměřeného využití v maloobchodních smlouvách uzavíraných mezi poskytovateli roamingu postupujícími podle tohoto článku. Při přípravě těchto pokynů BEREC odkáže na celkový cíl stanovený v prvním pododstavci a zohlední zejména vývoj v tvorbě cen a struktury spotřeby v členských státech, stupeň sbližování úrovně domácích cen v rámci Unie, jakýkoli pozorovatelný účinek roamingu v sazbě za domácí služby na vývoj těchto sazeb a vývoj velkoobchodních roamingových sazeb založených na nevyrovnaném provozu a uplatňovaných mezi poskytovateli roamingu.

Příslušný vnitrostátní orgán monitoruje obecné použití kritéria přiměřeného využití a dohlíží nad ním, přičemž v nejvyšší míře zohledňuje obecné pokyny BEREC, jakmile budou schváleny, a zajistí, že nebudou uplatňovány nepřiměřené podmínky.

3. Jednotliví koncoví uživatelé využívající služby poskytovatele roamingu postupujícího podle tohoto článku mohou na vlastní žádost učinit svobodné a výslovné rozhodnutí odmítnout výhody vyplývající z použití sazby za domácí služby na regulované roamingové služby v rámci

daného maloobchodního balíčku a přijmout jiné výhody, které jim tento poskytovatel nabízí. Poskytovatel roamingu tyto koncové uživatele upozorní na povahu roamingových výhod, o něž by jinak přišli. Vnitrostátní regulační orgány monitorují zejména to, zda poskytovatelé roamingu postupující podle tohoto článku nejsou zapojeni do takových obchodních praktik, které by představovaly obcházení daného standardního režimu.

4. Maloobchodní ceny za regulované roamingové služby stanovené v člancích 8, 10 a 13 se nepoužijí na roamingové služby nabízené poskytovatelem roamingu postupujícím podle tohoto článku, pokud jsou účtovány na úrovni použitelné na sazby za domácí služby.

Jestliže poskytovatel roamingu postupující podle tohoto článku použije sazby, které se liší od sazeb použitelných na domácí služby, pokud jde o spotřebu regulovaných roamingových služeb přesahujících přiměřené využití těchto služeb podle odstavce 2, nebo jestliže jednotlivý koncový uživatel výslovně výhodu použití sazeb za domácí služby na regulované roamingové služby odmítne podle odstavce 3, poplatky za tyto regulované roamingové služby nepřesáhnou maloobchodní cenu za roaming stanovenou v člancích 8, 10 a 13.

5. Poskytovatel roamingu, který hodlá postupovat podle tohoto článku, oznámí svá vlastní prohlášení a jakékoli dvoustranné či vícestranné dohody, jimiž splňuje podmínky odstavce 1, a jejich případné změny Úřadu BEREC. Poskytovatel roamingu provádějící toto oznámení v jeho rámci doloží souhlas s tímto oznámením vyjádřený jakoukoli smluvní stranou oznamované dvoustranné či vícestranné dohody o roamingu.

6. V období od 1. července 2014 do 30. června 2016 se tento článek použije na poskytovatele roamingu, kteří nesplňují podmínky stanovené v odstavci 1, jestliže dodržují tyto podmínky:

a) poskytovatel roamingu oznámí svá vlastní prohlášení a jakoukoli příslušnou dvoustrannou či vícestrannou dohodu o roamingu Úřadu BEREC, přičemž výslovně odkáže na tento odstavec;

b) poskytovatel roamingu zajišťuje prostřednictvím vlastních sítí nebo prostřednictvím dvoustranných či vícestranných dohod o roamingu uzavřených s jinými poskytovateli roamingu, že jsou splněny podmínky uvedené v písmenech c), d) a e), a to alespoň v 17 členských státech, což představuje 70 % obyvatel Unie;

c) poskytovatel roamingu i jakákoli smluvní strana ve smyslu písmene b) se zavazují k tomu, že nejpozději od 1. července 2014 nebo od data oznámení podle toho, co nastane později, zpřístupní a budou aktivně nabízet alespoň jeden maloobchodní balíček s takovou možností tarifu, podle níž se sazba použitelná na domácí služby uplatní na domácí služby i na regulované roamingové služby v rámci Unie, jako by regulované roamingové služby byly spotřebovány v domácí síti;

d) poskytovatel roamingu i jakákoli smluvní strana ve smyslu písmene b) se zavazují k tomu, že nejpozději od 1. července 2015 nebo od data oznámení podle toho, co nastane později, zpřístupní a budou v rámci maloobchodních balíčků aktivně nabízet takové možnosti tarifu, které byly k 1. lednu daného roku využívány alespoň 50 % příslušné zákaznické základny;

e) poskytovatel roamingu i jakákoli smluvní strana ve smyslu písmene b) se zavazují k tomu, že nejpozději od 1. července 2016 budou ve všech příslušných maloobchodních balíčcích splňovat podmínky stanovené v odst. 1 písm. b).

Poskytovatel roamingu i jakákoli smluvní strana ve smyslu písmene b), kteří postupují podle tohoto článku, mohou místo závazku uvedeného v písmenu d) přijmout od 1. července 2015 nebo od data oznámení podle toho, co nastane později, závazek, že jakékoli příplatky za roaming účtované vedle použitelné sazby za domácí služby v jednotlivých maloobchodních balíčcích dohromady nepřesáhnou 50 % příplatků použitelných v těchto balíčcích od 1. ledna

2015 bez ohledu na to, zda jsou tyto příplatky vypočítány na základě jednotek, jako jsou minuty u hlasových služeb nebo megabyty, za dané období, např. dny nebo týdny trvání roamingu, nebo jakýmkoli jiným způsobem nebo kombinací těchto způsobů. Poskytovatelé roamingu, kteří tuto možnost využívají, doloží vnitrostátnímu regulačnímu orgánu splnění požadavku na 50% snížení a poskytnou veškeré nezbytné podklady, které jsou požadovány.

Jestliže poskytovatel roamingu postupující podle tohoto článku oznámí svá vlastní prohlášení a jestliže jakákoli smluvní strana ve smyslu písmene b) oznámí příslušnou dvoustrannou či vícestrannou dohodu Úřadu BEREC podle prvního pododstavce písm. a), a jestliže se na něj proto uplatní tento odstavec, oznamující poskytovatel roamingu a jakákoli smluvní strana ve smyslu písmene b) jsou zavázáni k tomu, aby minimálně do 1. července 2018 dodržovali příslušné závazky podle prvního pododstavce písm. c), d) a e), včetně veškerých alternativních závazků přijatých podle prvního pododstavce písm. d).

7. V období od 1. července 2014 do 30. června 2016 se tento článek použije na poskytovatele roamingu, kteří nesplňují podmínky stanovené v odstavci 1, jestliže dodržují tyto podmínky:

a) poskytovatel roamingu oznámí svá vlastní prohlášení a jakoukoli příslušnou dvoustrannou či vícestrannou dohodu o roamingu Úřadu BEREC, přičemž výslovně odkáže na tento odstavec;

b) poskytovatel roamingu zajišťuje prostřednictvím vlastních sítí nebo prostřednictvím dvoustranných či vícestranných dohod o roamingu uzavřených s jinými poskytovateli roamingu, že jsou nejpozději od 1. července 2014 nebo ode dne oznámení podle toho, co nastane později, splněny podmínky uvedené v odst. 1 písm. a), a to alespoň v 10 členských státech, což představuje 30 % obyvatel Unie;

c) poskytovatel roamingu zajišťuje prostřednictvím vlastních sítí nebo prostřednictvím dvoustranných či vícestranných dohod o roamingu uzavřených s jinými poskytovateli roamingu, že jsou nejpozději od 1. července 2015 nebo ode dne oznámení podle toho, co nastane později, splněny podmínky uvedené v odst. 1 písm. a), a to alespoň ve 14 členských státech, což představuje 50 % obyvatel Unie;

d) poskytovatel roamingu zajišťuje prostřednictvím vlastních sítí nebo prostřednictvím dvoustranných či vícestranných dohod o roamingu uzavřených s jinými poskytovateli roamingu, že jsou nejpozději od 1. července 2016 splněny podmínky uvedené v odst. 1 písm. a), a to alespoň v 17 členských státech, což představuje 70 % obyvatel Unie.

Jestliže poskytovatel roamingu postupující podle tohoto článku oznámí své vlastní prohlášení a jakoukoli příslušnou dvoustrannou či vícestrannou dohodu Úřadu BEREC podle prvního pododstavce písm. a), a jestliže se na něj proto uplatní tento odstavec, oznamující poskytovatel roamingu a jakákoli smluvní strana ve smyslu písmene b) jsou zavázáni k tomu, aby minimálně do 1. července 2018 dodržovali příslušné závazky postupovat podle podmínek uvedených v odst. 1 písm. a).

8. Poskytovatelé roamingu sjednávají v dobré víře veškeré náležitosti vedoucí k uzavření dvoustranných či vícestranných dohod o roamingu za spravedlivých a přiměřených podmínek a s cílem, aby taková dohoda s jinými poskytovateli roamingu umožňovala virtuální rozšíření pokrytí domácí sítě a udržitelné poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb každým poskytovatelem roamingu, jenž postupuje podle tohoto článku, na stejné cenové úrovni, jako jsou jejich příslušné domácí mobilní komunikační služby.

9. Po dni 1. července 2016 se tento článek, odchýlně od odstavce 1, použije poskytovatele roamingu postupující podle tohoto článku, jestliže doloží, že v dobré víře usilovali o sjednání nebo rozšíření platnosti dvoustranných či vícestranných dohod o roamingu za spravedlivých a přiměřených podmínek ve všech členských státech, kde zatím nesplňují požadavky podle

odstavce 1, a nemohli zajistit žádnou dvoustrannou či vícestrannou dohodu o roamingu s poskytovatelem roamingu v jednom nebo více členských státech za předpokladu, že splňují požadavky na minimální pokrytí sítě uvedené v odst. 6 písm. b) a všechna další relevantní ustanovení tohoto článku. Poskytovatelé roamingu postupující podle tohoto článku v těchto případech i nadále usilují o zavedení přiměřených podmínek pro uzavření dohody o roamingu s poskytovatelem roamingu z členského státu, který není zastoupen.

10. Jestliže alternativní poskytovatel roamingu získal přístup k zákazníkům domácího poskytovatele podle čl. 4 odst. 1 a realizoval investice nutné k poskytování služeb těmto zákazníkům, na tohoto domácího poskytovatele se po přechodné období v délce tří let nepoužije ustanovení čl. 4 odst. 7. Přechodným obdobím není dotčena potřeba dodržet jakoukoli delší dobu platnosti smlouvy sjednanou s alternativním poskytovatelem roamingu.

11. Tímto článkem není dotčeno použití unijních pravidel hospodářské soutěže na dvoustranné či vícestranné dohody o roamingu.“

5) V článku 8 se odstavec 2 mění takto:

a) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„2. S účinkem ode dne 1. července 2013 se maloobchodní cena hlasového eurotarifu (bez DPH), kterou smí poskytovatel roamingu účtovat svému roamingovému zákazníkovi za zprostředkování regulovaného roamingového volání, může u roamingových volání lišit, avšak nesmí překročit 0,24 EUR za minutu za uskutečněná volání a 0,07 EUR za minutu za přijatá volání. Maximální maloobchodní cena za volání se ode dne 1. července 2014 sníží na 0,19 EUR. Ode dne 1. července 2014 neúčtují poskytovatelé roamingu svým roamingovým zákazníkům přijatá volání; tím nejsou dotčena opatření přijatá k zamezení nezvyklého nebo podvodného využívání. Aniž je tím dotčen článek 19, tyto maximální maloobchodní ceny hlasového eurotarifu zůstanou v platnosti až do dne 30. června 2017.“

b) třetí pododstavec se nahrazuje tímto:

„Každý poskytovatel roamingu účtuje svým roamingovým zákazníkům za poskytování regulovaného roamingového volání, pro které platí hlasový eurotarif, v tarifickaci po sekundách.“

6) V článku 14 se vkládá nový odstavec 1a, který zní:

„1a. Jestliže je spotřeba regulovaných maloobchodních roamingových služeb za sazby použitelné na domácí služby omezena odkazem na kritérium přiměřeného využití podle čl. 4a odst. 2, poskytovatelé roamingu uvědomí roamingové zákazníky v případě, že spotřeba roamingového volání a SMS zpráv dosáhne limitu přiměřeného využití, a zároveň roamingovým zákazníkům poskytnou základní individualizované informace o cenách roamingu za hlasová volání a SMS zprávy mimo sazbu domácí sítě nebo mimo daný balíček v souladu s odst. 1 druhým, čtvrtým a pátým pododstavcem tohoto článku.“

7) V článku 15 se vkládá nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Jestliže je spotřeba regulovaných maloobchodních roamingových služeb za sazby použitelné na domácí služby omezena odkazem na kritérium přiměřeného využití podle čl. 4a odst. 2, poskytovatelé roamingu uvědomí roamingové zákazníky v případě, že spotřeba datových roamingových služeb dosáhne limitu přiměřeného využití, a zároveň roamingovým zákazníkům poskytnou základní individualizované informace o cenách roamingu za datové služby mimo sazbu domácí sítě nebo mimo daný balíček v souladu s odstavcem 2 tohoto článku. Odstavec 3 tohoto článku se použije na roamingové datové služby spotřebované mimo sazby použitelné na domácí služby nebo balíčky uvedené v čl. 4a odst. 2.“

8) Článek 19 se mění takto:

a) Odstavec 1 se mění takto:

i) první věta se nahrazuje tímto:

„Komise přezkoumá fungování tohoto nařízení a po veřejné konzultaci podá nejpozději do 31. prosince 2016 zprávu Evropskému parlamentu a Radě.“

ii) písmeno g) se nahrazuje tímto:

„g) rozsah, v jakém provedení strukturálních opatření uvedených v člancích 3 a 4 a využívání alternativního režimu podle článku 4a přineslo výsledky v rozvoji hospodářské soutěže na vnitřním trhu roamingových služeb, pokud jde o skutečnost, že neexistuje skutečný rozdíl mezi roamingovým a vnitrostátním tarifem;“

iii) vkládá se následující bod i), který zní:

„i) případný rozsah, v jakém je vývoj domácích maloobchodních cen zjevně dotčen tím, že poskytovatelé roamingu uplatňují sazbu za domácí služby jak na domácí služby, tak na regulované roamingové služby v rámci Unie.“

b) Odstavec 2 se mění takto:

i) První věta se nahrazuje tímto:

„Jestliže ze zprávy vyplývá, že možnosti tarifu, podle kterého se sazba za domácí služby uplatňuje na domácí i regulované roamingové služby, nejsou alespoň jedním poskytovatelem roamingu v každém členském státě poskytovány ve všech maloobchodních balíčcích k přiměřenému využití, nebo že nabídky alternativních poskytovatelů roamingu nezpřístupnily zákazníkům v rámci Unie v podstatě rovnocenné maloobchodní roamingové tarify, Komise ve stejné lhůtě předloží Evropskému parlamentu a Radě vhodné návrhy, které budou danou situaci řešit, a zajistí, aby se v rámci vnitřního trhu nevyskytovaly rozdíly mezi vnitrostátními a roamingovými tarify.“

ii) Písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) změnit dobu platnosti nebo snížit úroveň maximálních velkoobchodních cen stanovených v člancích 7, 9 a 12 s cílem posílit schopnost všech poskytovatelů roamingu zpřístupnit v jednotlivých maloobchodních balíčcích k přiměřenému využití takové možnosti tarifu, podle nichž se uplatní sazba použitelná na domácí služby jak na domácí služby, tak na regulované roamingové služby stejně, jako by roamingové služby byly spotřebovány v domácí síti.“

Článek 38 – Změny nařízení (ES) č. 1211/2009

Nařízení (ES) č. 1211/2009 se mění takto:

1) V článku 1 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. BEREC působí v oblasti působnosti směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) a směrnic 2002/19/ES, 2002/20/ES, 2002/22/ES a 2002/58/ES (zvláštní směrnice) a nařízení (EU) č. 531/2012 a č. XX/2014.“

2) V článku 4 se zrušují odstavce 4 a 5.

3) Vkládá se nový článek 4a, který zní:

„Článek 4a – Jmenování a úkoly předsedy

1. Radu regulačních orgánů zastupuje předseda, kterým je nezávislý odborník zaměstnaný na plný úvazek.

Předseda je zaměstnán jako dočasný zaměstnanec Úřadu podle čl. 2 písm. a) pracovního řádu ostatních zaměstnanců.

Předseda odpovídá za přípravu prací Rady regulačních orgánů a předsedá zasedání Rady regulačních orgánů a řídicího výboru a nemá hlasovací právo.

Aniž je tím dotčena úloha Rady regulačních orgánů ve vztahu k úkolům předsedy, předseda nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od žádné vlády, vnitrostátního regulačního orgánu, Komise ani jiného veřejného nebo soukromého subjektu.

2. Předsedu jmenuje Rada regulačních orgánů na základě jeho zásluh, dovedností a znalostí týkajících se účastníků na trhu elektronických komunikací a těchto trhů a zkušeností v oblasti dohledu a tvorby právních předpisů a na základě otevřeného výběrového řízení.

Uchazeč vybraný Radou regulačních orgánů může být před svým jmenováním vyzván, aby učinil prohlášení před příslušným výborem Evropského parlamentu a zodpověděl otázky členů tohoto výboru.

Jmenování předsedy je účinné pouze tehdy, jestliže jej schválí řídicí výbor.

Rada regulačních orgánů rovněž volí ze svých členů místopředsedu, který vykonává povinnosti předsedy, není-li tento přítomen.

3. Funkční období předsedy trvá tři roky a může být prodlouženo o jedno další funkční období.

4. Během devíti měsíců, které předcházejí konci tříletého funkčního období předsedy, Rada regulačních orgánů zhodnotí:

a) výsledky dosažené v prvním funkčním období a způsob, jakým jich bylo dosaženo;

b) povinnosti Rady regulačních orgánů a požadavky na další roky.

Jestliže Rada regulačních orgánů hodlá obnovit funkční období předsedy, informuje o tom Evropský parlament. Jeden měsíc před tímto obnovením funkčního období může být předseda vyzván, aby učinil prohlášení před příslušným výborem Evropského parlamentu a zodpověděl otázky členů tohoto výboru.

5. Předsedu lze z funkce odvolat pouze rozhodnutím Rady regulačních orgánů, která jedná na návrh Komise a se souhlasem řídicího výboru.

Předseda nebrání Radě regulačních orgánů ani řídicímu výboru v projednávání záležitostí týkajících se předsedy, zejména pokud jde o nutnost jeho odvolání, a projednávání této záležitosti se neúčastní.“

4) Článek 6 se mění takto:

a) V odstavci 2 se čtvrtá odrážka zrušuje.

b) Odstavec 3 se mění takto:

„3. Úřad tvoří:

a) předseda Rady regulačních orgánů;

b) řídicí výbor;

c) správní ředitel.“

5) Článek 7 se mění takto:

a) Odstavec 2 se mění takto:

„2. Řídící výbor jmenuje správního ředitele a případně prodlouží jeho funkční období nebo ho odvolá s funkce podle článku 8. Správní ředitel se neúčastní přípravy takového rozhodnutí ani hlasování o něm.“

b) Odstave 4 se zrušuje.

6) V článku 8 se odstavce 2, 3 a 4 zrušují a nahrazují tímto:

„2. Správní ředitel je zaměstnán jako dočasný zaměstnanec Úřadu podle čl. 2 písm. a) pracovního řádu ostatních zaměstnanců.

3. Správní ředitel je jmenován řídicím výborem ze seznamu uchazečů navrženého Komisí, a to na základě otevřeného a transparentního výběrového řízení.

Úřad je pro účely uzavření smlouvy se správním ředitelem zastoupen předsedou řídicího výboru.

Uchazeč vybraný řídicím výborem může být před svým jmenováním vyzván, aby učinil prohlášení před příslušným výborem Evropského parlamentu a zodpověděl otázky členů tohoto výboru.

4. Funkční období správního ředitele trvá pět let. Komise před koncem tohoto období provede posouzení, které zohlední hodnocení výsledků správního ředitele a budoucí úkoly Úřadu i problémy, jež bude řešit.

5. Řídící výbor může na návrh Komise, který zohledňuje posouzení uvedené v odstavci 4, jednou obnovit funkční období správního ředitele, a to maximálně na dobu pěti let.

6. Jestliže řídicí výbor hodlá obnovit funkční období správního ředitele, informuje o tom Evropský parlament. Jeden měsíc před tímto obnovením funkčního období může být správní ředitel vyzván, aby učinil prohlášení před příslušným výborem Evropského parlamentu a zodpověděl otázky členů tohoto výboru.

7. Správní ředitel, jehož funkční období bylo obnoveno, se na konci celkového funkčního období nesmí účastnit jiného výběrového řízení na stejné pracovní místo.

8. Správního ředitele lze z funkce odvolat pouze rozhodnutím řídicího výboru, který jedná na návrh Komise.

9. Řídící výbor přijímá rozhodnutí o jmenování správního ředitele, o obnovení jeho funkčního období nebo o jeho odvolání dvouřetinovou většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem.“

7) V článku 9 se odstavec 2 mění takto:

„2. Správní ředitel napomáhá předsedovi Rady regulačních orgánů při přípravě návrhu pracovního programu Rady regulačních orgánů, řídicího výboru a odborných pracovních skupin. Správní ředitel se účastní činnosti Rady regulačních orgánů a řídicího výboru, avšak bez hlasovacího práva.“

8) Článek 10 se mění takto:

„1. Na zaměstnance Úřadu, včetně předsedy Rady regulačních orgánů a správního ředitele, se vztahuje služební řád úředníků Evropských společenství a pracovní řád ostatních zaměstnanců a pravidla společně přijatá orgány Evropských společenství za účelem uplatňování tohoto služebního a pracovního řádu.

2. Řídící výbor přijme příslušná prováděcí opatření, která v souladu s článkem 110 služebního řádu provádějí služební řád a pracovní řád ostatních zaměstnanců.

3. Ve vztahu k zaměstnancům Úřadu vykonává řídicí výbor v souladu s odstavcem 4 pravomoci, které služební řád přiznává orgánu oprávněnému ke jmenování a které pracovní řád ostatních zaměstnanců přiznává orgánu oprávněnému uzavírat pracovní smlouvy („pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování“).

4. V souladu s článkem 110 přijímá řídicí výbor rozhodnutí vycházející z čl. 2 odst. 1 služebního řádu a z článku 6 pracovního řádu ostatních zaměstnanců, kterým pověřuje správního ředitele příslušnými pravomocemi orgánu oprávněného ke jmenování a stanoví podmínky pro odvolání tohoto pověření. Správní ředitel je oprávněn tyto pravomoci dále převést.

Řídicí výbor může, jestliže to vyžadují výjimečné okolnosti, svým rozhodnutím dočasně pozastavit pověření správního ředitele výkonem pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování i další převedení, které správní ředitel realizoval, a vykonávat je sám nebo jimi pověřit některého ze svých členů nebo zaměstnanců Úřadu, nikoli však správního ředitele.“

9) Vkládá se nový článek 10a, který zní::

„Článek 10a – Vyslaní národní odborníci a další pracovníci

1. Úřad může využívat vyslané národní odborníky nebo další pracovníky, kteří nejsou zaměstnanci Úřadu.

2. Řídicí výbor přijme rozhodnutí, kterým stanoví pravidla týkající se vysílání národních odborníků k Úřadu.“

Článek 39 – Ustanovení o přezkumu

Komise předkládá Evropskému parlamentu a Radě v pravidelných intervalech zprávy o hodnocení a přezkumu tohoto nařízení. První zprávu předloží nejpozději do 1. července 2018. Následné zprávy pak bude předkládat každé čtyři roky. Komise v případě potřeby předkládá příslušné návrhy, aby změnila toto nařízení a uvedla v soulad jiné právní nástroje, konkrétně s přihlédnutím k vývoji informačních technologií a s ohledem na pokrok v informační společnosti. Tyto zprávy se zveřejňují.

Článek 40 – Vstup v platnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Použije se ode dne 1. července 2014.

Články 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 a 30 se však použijí ode dne 1. července 2016.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*

PŘÍLOHA I

MINIMÁLNÍ PARAMETRY NABÍDEK TÝKAJÍCÍCH SE EVROPSKÝCH PRODUKTŮ VIRTUÁLNÍHO ŠIROKOPÁSMOVÉHO PŘÍSTUPU

1. NABÍDKA 1 – Produkt velkoobchodního přístupu k pevné síti nabízený prostřednictvím sítě nové generace na druhé vrstvě sedmivrstvého modelu pro komunikační protokoly definovaného Mezinárodní organizací pro normalizaci (tzv. linková (spojová) vrstva – *data link layer*) a umožňující stejné funkce jako fyzické zpřístupnění s předávacími body na úrovni, která je blíže k prostorům zákazníků než celostátní nebo regionální úrovni.

1.1 Síťové prvky a související informace

- a) popis síťového přístupu, který má být poskytnut, včetně technických vlastností (které případně obsahují informace o konfiguraci sítě potřebné k účinnému využití přístupu k síti);
- b) umístění, kde bude přístup k síti zajištěn;
- c) jakékoli relevantní technické normy pro přístup k síti, včetně případných omezení využití nebo jiných záležitostí v oblasti bezpečnosti;
- d) technické specifikace pro rozhraní v předávacích bodech a koncových bodech sítě (prostory zákazníka);
- e) specifikace zařízení, která se mají v síti používat; a
- f) podrobnosti týkající se testů interoperability.

1.2 Funkce sítě

- a) flexibilní přidělování virtuálních lokálních počítačových sítí (VLAN) na základě jednotné technické specifikace;
- b) konektivita bez identifikace služby, která umožňuje řízení rychlosti provozu při stahování nebo odesílání;
- c) zajištění bezpečnosti;
- d) flexibilní volba zařízení v prostorách zákazníka (pokud je to technicky možné);
- e) vzdálený přístup k zařízení v prostorách zákazníka; a
- f) funkce multicast, jestliže existuje poptávka po těchto funkcích a tyto funkce jsou nezbytné k zajištění technické replikovatelnosti konkurenčních maloobchodních nabídek.

1.3 Provozní a obchodní proces:

- a) procesy týkající se požadavků na způsobilost při objednávání a poskytování;
- b) informace týkající se účtování;
- c) postupy při migraci, stěhování a ukončení; a
- d) specifické časové harmonogramy pro opravy a údržbu.

1.4 Doplnkové služby a systémy IT

- a) informace a podmínky týkající se poskytování společného umístění a páteřního připojení (*backhaul*);
- b) specifikace přístupu k doplňkovým systémům IT a jejich využívání, pokud jde o systémy provozní podpory, informační systémy a databáze pro požadavky týkající se předběžných

objednávek, poskytování, objednávek, údržby, oprav i účtování a využívání těchto systémů, včetně omezení tohoto využívání a postupu pro přístup k těmto službám.

2. NABÍDKA 2: Produkt velkoobchodního přístupu k pevné síti nabízený na třetí vrstvě sedmivrstvého modelu pro komunikační protokoly Mezinárodní organizace pro standardizaci (síťová vrstva – *Network Layer*) na úrovni bitového toku na úrovni IP s předávacími body, které umožňují vyšší stupeň agregace zdrojů, jako jsou např. celostátní nebo regionální úrovně

2.1 Síťové prvky a související informace:

- a) vlastnosti připojení poskytovaného v předávacích bodech (pokud jde o rychlost, kvalitu služeb apod.);
- b) popis širokopásmové sítě spojující prostory zákazníka s bodem pro předání, pokud jde o páteřní připojení a architekturu přístupové sítě;
- c) umístění předávacího bodu (předávacích bodů); a
- d) technické specifikace rozhraní a předávacích bodů.

2.2 Funkce sítě:

Schopnost podporovat různé úrovně kvality služeb (např. kvalitu služeb na úrovni 1, 2 a 3) s ohledem na:

- i) zpoždění,
- ii) kolísavost prodlev (*jitter*),
- iii) ztrátovost paketů, a
- iv) agregační poměr.

2.3 Provozní a obchodní proces:

- a) procesy týkající se požadavků na způsobilost při objednávání a poskytování;
- b) informace týkající se účtování;
- c) postupy při migraci, stěhování a ukončení; a
- d) specifické časové harmonogramy pro opravy a údržbu.

2.4 Doplňkové systémy IT:

Specifikace přístupu k doplňkovým systémům IT a jejich využívání, pokud jde o systémy provozní podpory, informační systémy a databáze pro požadavky týkající se předběžných objednávek, poskytování, objednávek, údržby, oprav i účtování a využívání těchto systémů, včetně omezení tohoto využívání a postupu pro přístup k těmto službám.

3. NABÍDKA 3: Koncové segmenty pronajatých vedení na velkoobchodní úrovni s posíleným rozhraním pro exkluzivní využívání žadatelem o přístup poskytující, pokud jde o využívání, trvale a bez omezení symetrickou kapacitu, a se smlouvami o úrovni služeb, a to prostřednictvím spojení z bodu do bodu se síťovými rozhraními na druhé vrstvě sedmivrstvého modelu pro komunikační protokoly definovaného Mezinárodní organizací pro normalizaci (tzv. linková (spojová) vrstva).

3.1 Síťové prvky a související informace

- a) popis síťového přístupu, který má být poskytnut, včetně technických vlastností (které případně obsahují informace o konfiguraci sítě potřebné k účinnému využití přístupu k síti);
- b) lokality, kde bude přístup k síti zajištěn;

- c) jednotlivé rychlosti a maximální nabízená vzdálenost;
- d) jakékoli relevantní technické normy pro přístup k síti (včetně případných omezení využití nebo jiných záležitostí v oblasti bezpečnosti);
- e) podrobnosti týkající se testů interoperability;
- f) specifikace zařízení, která jsou v síti povolena;
- g) dostupné rozhraní síť-síť (NNI);
- h) maximální možná velikost rámce, v bajtech.

3.2 Funkce sítě a produktu:

- a) symetrický a dedikovaný přístup bez agregace;
- b) konektivita bez identifikace služby umožňující řízení rychlosti provozu a symetrie;
- c) transparentnost na úrovni protokolů, flexibilní přidělování sítí VLAN na základě jednotné technické specifikace;
- d) parametry kvality služeb (zpoždění, *jitter*, ztrátovost paketů) umožňující fungování v zásadních situacích.

3.3 Provozní a obchodní proces:

- a) procesy týkající se požadavků na způsobilost při objednávání a poskytování;
- b) postupy při migraci, stěhování a ukončení; a
- d) specifické časové harmonogramy pro opravy a údržbu;
- d) změny v systémech IT (pokud se dotýkají alternativních operátorů); a
- e) relevantní poplatky, platební lhůty a postupy účtování.

3.4 Smlouvy o úrovni poskytovaných služeb

- a) částka kompenzace, kterou má zaplatit jedna strana druhé v případě neplnění smluvních závazků, včetně lhůty pro poskytování služeb a oprav, jakož i podmínek způsobilosti k dané kompenzaci;
- b) definice a omezení odpovědnosti a objektivní odpovědnosti;
- c) postupy v případě, že jsou k nabízeným službám navrhovány změny, např. zahájení poskytování nových služeb, změny stávajících služeb nebo změny cen;
- d) podrobnosti týkající se jakýchkoli příslušných práv duševního vlastnictví;
- e) podrobnosti týkající se doby platnosti a nového uzavírání smluv.

3.5 Doplnkové systémy IT:

specifikace přístupu k doplňkovým systémům IT a jejich využívání, pokud jde o systémy provozní podpory, informační systémy a databáze pro požadavky týkající se předběžných objednávek, poskytování, objednávek, údržby, oprav i účtování a využívání těchto systémů, včetně omezení tohoto využívání a postupu pro přístup k těmto službám.

PŘÍLOHA II

MINIMÁLNÍ PARAMETRY EVROPSKÝCH PRODUKTŮ KONEKTIVITY SE ZARUČENOU KVALITOU SLUŽEB

Síťové prvky a související informace

– Popis produktu konektivity, který má být poskytnut v pevné síti, včetně technických vlastností a schválení veškerých příslušných norem.

Funkce sítě:

– smlouva o konektivitě zajišťující kvalitu služby mezi koncovými body vycházející ze specifikovaných společných parametrů, které umožňují poskytování alespoň těchto tříd služeb:

- hlasová volání a videohovory,
- vysílání audiovizuálního obsahu, a
- aplikace týkající se zásadních údajů.